

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ మేధా దక్షిణామూర్తయేనమః.
ఆన భువనుకూర్చి ప్రణీతాద్యకేళివర్త
శాస్త్రములనుండి సంక్రమించుబడి
లోకోపకారార్థము
నగరిజపాధ్యాయులవారగు
సంజాగరం - తంబయ్యగారిచేత
అంధ్రభాషయందు రచియింపబడిన

రీతిరసీర్థాంతము.

అనుదిగ్రంథము

చిన్నపురి,

బరూరు - తల్లిగూడెం శాస్త్రులవారి

గీర్వాణ భాషా నిర్వాహక ముద్రాక్షర శాలయందు
ముద్రింపబడియె.

1913 సం.

Registered copy Right.

పోస్టో సత్కేళం [డివిషెల 1-8-0]

ప్రకటన.

ఈ పుస్తకములు వలయువారు

ఈ దిగువ చిరునామాకు వ్రాసి తెప్పించు

కొనవలయును.

గుండాగరం - తంబయ్యగారు.

45 నమ్మళ్ళారువీధి.

మద్రాసు.

(శ్రీ) ర స్తు.

ఓంనమః ప్రణవార్థాయ శుద్ధజ్ఞానైక మూర్తయే ।
నిర్మలాయ ప్రశాంతాయ దక్షిణామూర్తయేనమః ॥

ఆపస్తంబమహర్షి భోగ్యనమః.

ఆపస్తంబమునిఁడే యత్ప్రసాదాఽహీవయః ।
స్వర్గాదిమోక్షపర్యంతం వైదికీం సిద్ధిమాఘ్నవః ॥

ప్రీతిక.

ఈ ప్రపంచమున బ్రహ్మ త్పత్రయ వైశ్యులు మానవజన్మ మెత్తినందులకు పితృమాతృవులు స్వర్గాది మోక్ష పర్యంతము సుఖ మందుటకు పైతృమేధికాది కర్మను చేయవలయుననుట లోకవిదితమే గదా ! పూర్వము సర్వజ్ఞులగు మహర్షు లీకర్మానుష్ఠానంబున కనేక ధర్మశాస్త్రముల రచించిరి. ఈ గ్రంథములలో భారద్వాజ సూత్రము, పరాశరమాధవీయము, నిర్ణయసింధు, ధర్మప్రవృత్తయల్లాజీయము పైతృమేధిక సారసంగ్రహము ముఖ్యములైనవి. ధర్మశాస్త్ర మిటుల గ్రంథభాహుళ్యముగను, గీర్వాణ భాషణుండు వాగ్దేవబడియుండుటజేసి ప్రాకృతభాషా పాండిత్యము గల యజ్ఞీకులకుఁదప్ప ఇతరసామాన్య విప్రులకు దానినెఱుంగుట గతినముగానున్నది. ఈకాలము పండితవర్కులు కొందరు ఈ గ్రంథములకుఁ తాత్పర్యమును రచియించిరిగాని ఇవి పూర్వపక్ష సిద్ధాంతములతోఁ గూడియుండుటంజేసి సిద్ధాంతమును గ్రహింపలేక పెక్కుదేశములయందు పైతృమేధికాది కార్యములఁ జేయించు విప్రులు శ్రమపడుచుండుట నింతయని చెప్పవలవిగాక యున్నది.

ఇట్లు ధర్మశాస్త్ర సందేశముల నెఱుగించే కర్తల నాచరించయు సఫలముగాకయుండుటజూచి వీనిని మానుప కోరికగలవాడై మద్వంశజుడగు గుండాగరం - నరసింహశాస్త్రి లీగ్రంథముల నంతయు జక్కగ పరిశీలించి వాని సారాంశముల మాత్రము అపరసిద్ధాంతమను పేర గీర్వాణభాషయందు ఒక గ్రంథమును రచించిరి. ఇది సహిత మెల్లరుకును నశ్యంత ఉపయోగకారి గాక యున్నది గాన ఈగ్రంథమును తెనుగుభాషయందు సులభశైలిని స్వానుభవముతో పరికించి దేశాచారానుసారముగా రచియించితిని. ఈగ్రంథమును ముద్రాంతము చేయుండుని యనేకులు నన్ను బోత్సాహపరిచి నందున విశేషజ్ఞులగు పండితులచే పరిశోధించి ప్రచురించితిని.

ఈ గ్రంథమునందు తప్పులులేవని గట్టిగా చెప్పజాలను. దీనియం దెచ్చటనైనను లోపములున్నయెడల వానిని వివరిముగా నాకు నెఱుకపరిచిన రెండవకూర్పున సవరించువాడనుగాన బుధోత్తములను పార్థింకు వాడను.

ఈ గ్రంథరచన గుండు నాకశ్యంత సహాయుడై యుండిన పెద్దపవని వాస్థుడగు బండేపల్లి అబ్బులుశాస్త్రిలవారికి, నీగ్రంథమును ప్రచురింప బోత్సాహము చేసిన నామిత్రులకును నేనంతయు కృతజ్ఞుడను. ... *

౪౫ నమ్మాళ్వార్ వీధి.
మద్రాసు.

ఇట్లు,
సర్వజన విధేయుడు,

నగరి ఉపాధ్యాయులు

తంబయ్య.

ఈ గ్రంథమునకు సంబంధించిన సర్వప్రార్థితు ప్రయోగమును, దానవిషయమును అచ్చు అగుచున్నవి.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీదక్షిణామూర్తయేనమః.

అపరసిద్ధాంతము.

విషయసూచిక.

వైత్యమేధికప్రకరణము.

—*—

పుటసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

తిథివిషయః	౧	ణము	౪
రాత్రినిర్ణయః	౨	బ్రహ్మచారికర్తృనిరూపణము	౫
అయననిర్ణయః	,,	బహుపుత్రత్వే జ్యేష్ఠస్యైవ	
పక్షనిర్ణయః	,,	కర్తృత్వవిధిః	,,
మృతకి దోషములు	,,	దేశాంతరముననుండు జ్యేష్ఠుడు	
భద్రతిథిః	,,	చేయువిధిః	,,
నందతిథిః	౩	దేశాంతరస్థితుడగు జ్యేష్ఠుడు	
రిక్తతిథిః	,,	సంచయనా త్సూర్యమువ	
వారనిర్ణయః	,,	చ్చిన	,,
ద్విపాదినక్షత్రాణి	,,	దశాహమధ్యే దేశాంతరస్థిత	
త్రిపాది నక్షత్రాణి	,,	కనిష్ఠకర్తవ్యం	౬
ధనిష్ఠాపంచక నక్షత్రాణి	౪	దశాహానంతరం దేశాంతర	
మరణానంతరం కర్తృనిరూప		స్థిత కనిష్ఠకర్తవ్యం	,,

గౌరవ కర్తృత్వవిధి:	౬	కర్తావపనవిధి:	,,
సంవత్సరమధ్య దేశాంతరస్థిత		అశ్వలాయన విధి:	౧౧
పుత్రకర్తవ్యం	౭	విభక్తకర్తృత్వ విషయ:	,,
దేశాంతరముననుండు పుత్రులు		రాత్రు వపనవిధి:	,,
మాతాపితృమరణమువినిన	,,	ఉత్పాత్తివిధి:	,,
సంచయనానంతరము దేశాంత		తిలపాత్రదానవిధి:	౧౨
రస్థిత పుత్రకర్తవ్యం	,,	కర్ణమంత్రపఠనవిధి:	,,
అనుపసీతకస్య కర్తృత్వవిధి:	,,	షణ్ణిమిత్రప్రాయశ్చిత్తవిధి:	,,
స్వీకారానంతరం పుత్రజననే		పర్యాపిత శవదహనేదోష:	,,
కర్తవ్యం	౮	అనాహితాగ్నిర్ణయ:	౧౩
కొమారుడు మూగవాడైన		ఉత్తపనాగ్ని విషయ:	,,
చేయువిధి:	,,	కపాలాగ్నివిషయ:	౧౪
పుత్రహీనయగు స్త్రీ కర్తృ		అనుపసీత సంసారవిధి:	,,
నిర్ణయ:	,,	వివాహిత ద్వివర్ష కన్యామరణే	,,
జీవపితృకస్య కర్తృత్వవిధి:	,,	కన్యాదానాత్పరప్రథాన	
పుత్రానుజమరణే కర్తృత్వవిధి		హోమాత్పూర్వం వధూ	
నిషేధా	,,	వనోర్గ్నిర్ణయ:	,,
రజస్వలాకర్తృక భర్తృదహన		యతిభార్యమరణే	౧౫
నిషేధ:	,,	ద్విభార్యాగ్నిర్ణయ:	,,
శుద్ధివిషయ:	౯	ఏకకాలే ద్విభార్యమరణే	,,
దేశాంతరస్థిత కర్తృనిర్ణయ:	,,	శవనిరహరణక్రమ:	౧౬
ప్రథమదినే వపనవిధి:	,,	శ్శశానమునకు కొనపోయిన	
గ్రంథాంతరే వపనవిధి:	,,	శవముబ్రతికిన	,,
జ్ఞాతి వపనవిధి:	౧౦	పూద్రదహన నిషేధ:	
అన్నకుమారుని వపనవిధి:	,,	శవమును గ్రామమునుండి తీసి	
జీవపితృకస్య వపనాదినిషేధ:	,,	కొనపోవుట	౧౭

శవముతోకూడపోవు విధా		రాత్రొతిలోదక్కాదీనాం నిషేధః	
యకము	,,	స్థలాదివిపర్యాసే	,,
అశ్వలాయన విషయః	,,	దేశవిపర్యయే అపకర్షః	౨౩
శ్వశానమునకు శవమునుగొని		దశాహమధ్యే తిలోదకపిండ	
పోయిన	,,	దానక్రమః	,,
అనుక్తప్రాయశ్చిత్తవిధిః	౧౮	ప్రేతశీలానాశే	,,
అగ్నిపతనే భాండపతనేవా	,,	అనేకులేకకాలమున మృతి	
శవపతనే	,,	నొందిన	౨౪
అగ్నిప్రాతభిన్నే	,,	బహుమరణేషు	,,
దహనదేశ నిర్ణయము	,,	తండ్రిదశాహస్సులోపల తల్లి	
దహనప్రకారం	౧౯	మృతినొందిన	,,
కుంభచ్ఛిద్రోదకధారా ప్రద		తల్లిదశాహస్సులోపల తండ్రి	
క్షీణము	,,	మరణించిన	౨౫
అనాథబ్రాహ్మణ సంసౌకర		తండ్రిదశాహస్సులోపల ఇతర	
ఫలము	,,	రుత్వేన చనిపోయిన	,,
రాత్రొన్నానవిధిః	,,	తండ్రిదశాహానంతరం ఇతరులు	
రాత్రొపైతృమేధిక నిషేధః	౨౦	మరణించిన	౨౬
తిలోదకవిధిః	,,	తండ్రి దశాహస్సు ప్రాతః	
తిలోదకప్రకారం	,,	కాలమున మృతినొందిన	,,
శిలాప్రతిష్ఠ	,,	తల్లి దశాహపూర్వము	
శిలాలక్షణము	,,	పుత్రుండు మరణించిన	,,
సిత్యపిండదానవిధిః	౨౧	మృతతిథి తెలియకపోయినా	,,
పిండస్యవినియోగః	,,	పునఃసంసౌకరవిధిః	౨౭
పిండస్యకాకస్పర్శనియమః	౨౨	సంవత్సరమధ్యే సంసౌకరవిధిః	,,
పిండస్యశ్వాదిదూషణే	,,	పునర్దహన సిద్ధికాలాః	,,
గ్రస్తాస్తే పిండదానప్రకారం	,,	కాలమత్యక్రమించినపుడు	

చేయువిధి	,,	దశాహమధ్యే దర్శనంక్ర	
త్రిపక్షాత్పూర్వం కాలనియ		మాదౌ	33
మాః భావః	,,	అమావాస్యాయాం మరణే	,,
ఏకోద్దిష్టానాం కాలనిర్ణయః	౨౮	త్రిరాత్రాశౌచ దర్శనంక్ర	
ఏకోద్దిష్టానాం తిథినిర్ణయః	,,	మాదౌ	,,
ఏకోద్దిష్టము చేయువిధి	,,	దేశోపద్రావాది సంపాప్తే	,,
సపిండిగతైకోద్దిష్టే యావాహ		దహనానంతరం కర్తాగృహ	
నాదివిధిః	,,	ప్రవేశక్రమః	3౪
ఏకోద్దిష్టే నిషిద్ధాని	,,	దహ్యమానాగ్నీనస్తే	,,
దశాహత్పూర్వం నిషిద్ధాని	౨౯	సంచయనవిధిః	,,
నగ్నశ్రాద్ధ ఆమవిధిః	,,	సంచయనప్రకారః	3౫
ఉపవీతవిధిః	,,	స్నానాగ్ని ఆరిపోయిన	,,
దశాహమధ్యే శ్రాద్ధానాం		దహనముంత్రవత్తుగా జరిగిన	,,
ఆమంత్రకత్వవిధిః	,,	శాఖాంతరస్య కర్తృత్వేపి	
నవశ్రాద్ధవిధిః	3౦	పైశ్చమేధికవిధిః	,,
నవశ్రాద్ధము నిలిచిపోయిన	,,	సంచయన నిత్యకర్మపాఠం	
త్రిరాత్రాశౌచ నవశ్రాద్ధవిధిః	,,	భస్యవిధిః	3౬
త్రిరాత్రాశౌచే శిలాస్థాపన		ప్రేతాశ్వలాయన శాఖీయుడై	
తిలోదకవిధిః	,,	కర్తయాప స్తంబసూత్రుడైన	,,
భోగశరీరోత్పత్తిః	3౧	గంగాంభసి అస్థినిక్షేపణవిధిః	,,
త్రిరాత్రాశౌచ ఏకోద్దిష్టా		బహిర్దశాహే అస్థినిక్షేపణ	
సపిండికరణాని	3౨	విధిః	3౭
త్రిరాత్రాశౌచే జ్ఞాతితిలోద		దశమదినే ప్రేతభార్యారజ	
కవిధిః	,,	స్వలవిధిః	,,
ఆశౌచ నియమః	,,	పుత్రహీనయగుస్త్రి స్వకర్తృ	
	,,	త్వరజస్వలావిధిః	,,

(౨)

(౯)

పుటసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

దశమేహని వపనవిధి:	,,	తృభార్యాప్రసూతౌ	,,
దశమేహనిజ్ఞాతీనాం తిలోదక		ఏకాదశేహని జాతాశౌచ	
విధి:	౩౮	మృతాశౌచవిధి:	౪౨
దేశాంతరస్థిత జ్ఞాతి తిలోద		ఆద్యేకోద్దిష్టవిధి:	,,
కవిధి:	,,	ఆద్యేకోద్దిష్టస్య ద్వీరావృత్తి	
మాతామహ కర్మవిధి:	,,	విధి:	,,
పూర్వాశౌచ ఉత్తరాశౌచ		స్వతంత్రైకోద్దిష్టస్య బ్రాహ్మ	
జ్ఞాతితిలోదకవిధి:	౩౯	తాధావే	,,
అసన్నిధానే జ్ఞాతీనాం తిలో		ద్వీరావృత్తి ఆద్యమాసికస్య	
దకవిధి:	,,	విఘ్నసంభవే	౪౩
ప్రీత్యర్థమైర్జిత తిలోదకవిధి:	,,	రుద్రగణశ్రాద్ధవిధి:	,,
సపండితానంతరం జ్ఞాతి		వృషోత్సర్జనవిధి:	,,
తిలోదకవిధి:	,,	సువాసిని విషయే	,,
బ్రహ్మచారిణాం తిలోదక		ఆశక్తవిషయే	౪౪
నిషేధ:	౪౦	వృషోత్సర్జనే యజ్ఞోపవీత	
జీవపితృక భ్రాతృమరణే	,,	విధి:	౪౪
శిలోద్వాసనానంతం ధర్మోదక		వృషోత్సర్జనేపరిధివిధి:	,,
విధి:	,,	వసుగణశ్రాద్ధవిధి:	,,
ఏకాదశేహని విధి:	,,	ఏకోద్దిష్టవిధి:	,,
ఏకాదశేహని కర్తృభార్యా		పోడకవిధి:	౪౫
రజస్వలావిధి:	౪౧	పోడక వివరము	,,
నవమదశమేహని కర్తృభార్యా		అగ్నోకరణవిధి:	౪౬
రజస్వలావిధి:	,,	పిండప్రదానవిధి:	,,
పోడకమైనతర్వాత కర్తృ		బ్రాహ్మణసంఖ్య	,,
భార్యారజస్వలావిధి:	,,	పోడక ఆమువిధి:	౪౭
పితృశౌచమధ్యే కర్తృమా		అనుమాసికములవిధి:	,,

మలమాసవిధి:	,,	పునఃక్రమసాపిండ్యము	,,
మలమాసే మృతస్య ఆశ్వమా		సగ్మపచ్చాదీనాం పునఃకరణ	
సికవిధి:	,,	నిషేధః	,,
మృతసంవత్సరమధ్యే ము		శ్వేతేనపునః సపిండికరణ	
మాసే	౪౮	విధిః	౫౨
మలమాసే మృతస్య పూన		మాతృస్సాపిండ్యము	,,
మాసికవిధి:	,,	అన్యారోహణస్సాపిండ్యము	,,
మలమాసే మృతస్య ప్రత్యా		సత్త్వాసాపిండ్యము	౫౩
బ్ధికవిధి:	,,	భర్తృసాపిండ్యము	,,
శుద్ధమాసే మృతస్య ప్రథ		పుత్రస్త్వైవ పితృసపిండినాధి	
బ్ధికవిధి:	,,	కారః	,,
ద్వాదశాహుదిషు సపిండికరణే		శ్రాద్ధదినే గృహాలంకార	
మాసికాపకర్షః	౪౯	నిషేధః	౫౩
త్రిపక్షాదిషు సపిండికరణ		జన్మచారినిషేధః	౫౪
మాసికవిధి:	,,	దేవతార్చనాదినిషేధః	,,
సపిండికరణాత్పూర్వం వృద్ధి		జన్మపునర్దాహే కన్యస్య	
మాసికనిషేధః	,,	సపిండికరణ కర్తృత్వనిషేధః	,,
,, నంతరం వృద్ధిశ్రాద్ధే		సపిండికరణ స్వరూపము	,,
అనుమాసికాపకర్షః	,,	సపిండికరణ సలకల్పః	,,
ఊనానాం ఉత్కర్ష అపర్ష		సపిండికరణే వితామహాదీనాం	
నిషేధః	౫౦	అస్యచ్ఛబ్దేనసంబంధనిర్దేశన	౫౫
సపిండికరణకాలాః- గ్రంథాం		వృద్ధశబ్దనిషేధః	,,
తరే	,,	అదమనకాలాః	,,
,, వారాః	,,	నామోచ్ఛరణ విభక్తిర్ణయః	,,
,, కర్తారః	,,	ఆశ్వలాయనానాం గోత్ర	
ఉత్క్రమసాపిండ్యవిధి:	౫౧	ద్యుచ్ఛరణక్రమః	,,

నిమంత్రణీయ బ్రాహ్మణ		గంధాదిదానే పాచీనావీత	
సంఖ్య	౫౬	విధిః	,,
శిష్టవృచ్ఛనవిధిః	,,	మధ్యహస్తాదికదానధావేవిధిః	,,
నిమంత్రణవిధిః	,,	అగ్నేకరణవిధిః	౬౨
,, కాలాః	౫౭	అగ్నేకరణాగ్నినిర్ణయః	,,
ఉపవీతవిధిః	,,	వియరాదికర్తృత్వే	౬౨
పాదప్రత్యే శనే కర్తుః పశ్చి		అస్మిహిత భార్యాస్యాగ్నౌ	
మాభిముఖిత్వ నియమః	,,	కర్తృనిర్ణయః	,,
,, కర్తృభోక్తృ ఉప		అగ్నేకరణ హోమప్రకారః	౬౩
వేళన నియమః	,,	అహుతిత్రయసమ్మేధా	,,
గుల్ఫమార్థం పాదప్రత్యే		ప్రేతాహుతే అగ్నినిర్ణయః	,,
శన సమ్మేధః	,,	ప్రేతాహుతి హోమప్రకారః	,,
పాదాభ్యంగవిధిః	౫౮	సపిండికరణే అన్నసూక్త	
శ్రాద్ధదినే కర్తృభోక్తృవా		సమ్మేధః	,,
ఆశౌచ ప్రసంగే	,,	ఘృతపాత్రసిధానం	౬౪
ఆపద్విషయ అశక్తవిషయః	,,	చిత్రగుప్తబలసమ్మేధః	,,
ఉపవేళనవిధిః	,,	సువాసిని భోజనవిధిః	,,
అర్చనాదివిధిః	౫౯	పితృసూక్తసమ్మేధః	,,
జానునిక్షేపవిధిః	,,	ఆపేక్షితదానాభావే సమ్మేధః	,,
పూజవిధిః	,,	పిండమూషణే	౬౫
అర్ఘ్యసంయోజన పిండసం		గ్రంథాంతరే	,,
యోజనవిధిః	,,	భోక్తృవ్యవహారే	,,
అర్ఘ్యసంయోజననే విభక్త్య		మాసికాదిఘవమనే	౬౬
చార్పణవిధిః	౬౦	సంక్రాంతి శ్రాద్ధాదిఘవమనే	,,
అర్ఘ్యసంయోజనకాలే అగ్ని		భోక్తృగౌం అన్యోన్యస్పృశ్యే	,,
దానవిధిః	,,	ఉచ్చిష్ట సంపరే-	,,

అద్యశాద్ధేవమనవిధిః	౬౨	త్వవిధిః	,,
షోడశశాద్ధేవమనవిధిః	,,	సంవత్సర విమోక శాద్ధవిధిః	,,
వైతరణీగోదానవిధిః	,,	సంవత్సర విమోక శాద్ధం	,,
దానప్రకార	,,	విని ప్రథమాద్ధిక ఫలా	,,
స్వర్గపాదేయ శ్రాద్ధము	,,	భావః	౭౧
దక్షిణదానము	౬౮	సూతకాదినా స్వకాలాతిక్ర	,,
సపిండికరణే తర్పణవిధిః	,,	మే పునర్విమోకసిమేధః	,,
ఉదకుంభవిధిః	,,	వర్షాంతసాపింధ్యే ప్రథమాద్ధి	,,
మాసోదక కుంభవిధిః	,,	కవిధిః	,,
శత్రైకోద్దిష్టాని	,,	సపిండికరణానంతరం బ్రహ్మ	,,
ప్రేతాహుతి శేషస్య అభో	,,	చార నియమాభావః	,,
జ్యత్వం	,,	అమమాసికవిధిః	,,
కర్తుశాద్ధశేషాన్నభోజనవిధిః	,,	వైశిష్ట్యక మాసికవిధిః	౭౨
ఏకోద్దిష్టశాద్ధశేషాన్నభోజ	,,	ఉనమాన్మాసికవిధిః	,,
ననిమేధః	,,	ఉనాద్ధిక మాసికవిధిః	,,
ఉపవాసేశాద్ధశేషాన్న	,,	ఉనానాంవర్జకాలాః	౭౩
భోజననిమేధః	,,	ఉనానాం వర్జనక్షత్రాణి	,,
భిన్నగోత్రాణాం పితృశేష	,,	గ్రంథాంతరే	,,
భోజననిమేధః	౭౦	అనేకమాసికాతిక్రమణే	,,
గ్రంథాంతరే	౭౦	చేశాంతరగత భ్రాతృణాం	,,
శూద్రస్య పితృశేషాన్నదాన	,,	ప్రత్యాద్ధికానుమాసికామా	,,
నిమేధః	,,	వాస్యవిధిః	౭౪
అశౌచమధ్యే పాప్రప్రత్యా	,,	దష్టనక్షత్రమరణే గృహ	,,
ద్ధికస్య తదనంతరం శూన్య	,,	త్యాగవిధిః	,,
తిథౌ నిమేధః	,,	సపిండికరణాత్పూర్వం శా	,,
శూన్యతిథ్యనంతరదినే కర్తవ్య	,,	ధాంతరనిమేధః	,,

పుటసంఖ్య.

పుటసంఖ్య.

,, తృతం ఇతరశ్రాద్ధ కర్త	అనేకశ్రాద్ధసన్ని పాతే	౭౮
వ్యత	,, ఏకస్యైవ భిన్నసంబంధ త్వే	,,
పిండదానంవినా శ్రాద్ధకరణ	గ్రహణే ఆశాచస్సుతకా	,,
నిషేధః	,, భావః	౭౯
ఆశాచమధ్యే ప్రత్యాబ్ధికశ్రాద్ధవిధిః	గ్రహణే ప్రత్యాబ్ధిక శ్రాద్ధవిధిః	,,
పితృమృతాశాచమధ్యే మాతుః	శ్రాద్ధాంగతర్పణవిధిః	,,
ప్రాప్తశ్రాద్ధవిధిః	,, జీవపితృకస్య తర్పణనిషేధః	౮౦
మాతాశాచమధ్యే పితుః	పరేహని శ్రాద్ధాంగతర్పణ	,,
ప్రత్యాబ్ధికశ్రాద్ధవిధిః	,, విధిః	,,
శ్రాద్ధనిమంత్రితస్య గాయత్రీ	ప్రత్యాబ్ధిక కాలనిర్ణయః	౮౧
జపసంఖ్య	,, సపిండీకరణవిషయే కర్తు	,,
సపిండీకరణాది శ్రాద్ధాదిషు	భార్య రజస్వలావిధిః	,,
భోక్తృశాం మాస నిర్ణయః	ప్రత్యాబ్ధికే కర్తు భార్య	,,
2౭	రజస్వలావిధిః	౮౨
తిలతర్పణము	,, గర్భిణీ సంసారవిధిః	,,
ద్విభార్యకస్య గర్భవశనవిధిః	,, రజస్వలాసూతికయోగం	,,
అన్యకర్తృకశ్రాద్ధస్య అన్యకర్తృత్వ నిషేధః	సారవిధిః	౮౩
కర్తృప్రప్తశ్రాద్ధవిధిః	,, పాలాశవిధిః	౮౪
విశ్వేదేవతానామాని	2౭ ఉదకక్రియావిధిః	౮౫
మాలామహ శ్రాద్ధవిధిః	2౭ ఉదకక్రియప్రకారః	,,
మాలామహశ్రాద్ధస్య క్వచిదపవాదః	,, అనుగమనవిధిః	౮౬
నాందీ కర్తృప్రాప్తానాం సత్కారం	బ్రాహ్మణవ్యతిరీక్తానాం పృథక్	,,
తం శ్రాద్ధకర్తవ్యత్వవిధిః	,, ఛైత్యగోహణవిధిః	,,
,, అనుగమననిషేధకాలాః	,, అనుగమనప్రకారః	౮౭

అనుగమనే సంసారాది సపిం	విధి:	”
డికరణాంతకర్మశాంతివిధి:	”	నామ్నో వేదనే నామగ్రహ
దుర్మరణ పాపియశ్చిత్తవిధి:	”	ణము
సంవత్సరమధ్యే సంసారః	౮౮	అశౌచే సంధ్యావందనవిధి:
అశక్తవిషయం	౮౯	శ్రాద్ధేవిషనాడికా దోషా
అకృతచూడవిషయం	”	భావః
అనుపసితవిషయం	”	వివాహమధ్యేవరస్యమాతా
దుర్మరణే కృచ్ఛప్రతినిధి:	”	పిత్రో రేకమృతిర్విధి:
స్ఫోటకమృతవిధి:	౯౦	శ్రాద్ధస్థల నిరూపణం
మాతామహశ్రాద్ధవిధి:	”	కర్మాచరణఫలము
అత్యబ్దసాపిండ్యవిధి:	”	—* శ్రాద్ధ ప్రకరణము. *
స్నాతకబ్రహ్మచారి అగ్ని	”	శ్రాద్ధశబ్దార్థః
విధి:	౯౦	శ్రాద్ధకాలాః
వ్యభిచారీత్యాగః	౯౧	వ్యతీపాతలక్షణము
సుమంగలీ విధవా విషయం	౯౧	అష్టక శ్రాద్ధలక్షణము
రజస్వలాకర్తుక స్నానదిన	”	” వృద్ధి ”
విమోకశ్రాద్ధవిషయః	”	సంక్రమణ లక్షణము
మంత్రోచ్ఛారణవిధి:	”	అయన
సకృదాచ్ఛిస ప్రమాణము	”	వ్యతీపాతనామ
విధి క్రిషయః	”	గజచ్ఛాయ లక్షణము
ఏకదినేతుర కర్మవర్జనము	”	గ్రహణేశ్రాద్ధస్య కాలవిశేషః
దురదేశగత బహుకాలాను	”	యుగాదినిర్ణయః
గత విషయము	”	మన్వాది
ఉత్క్రమసాపిండ్యే విశేషః	”	మహాలయపక్షనిర్ణయః
సపిండికరణకాలాః	౯౪	గ్రంథాంతరే
దేశాంతరజ్ఞాతినాం తిలోదక	”	సూతకానంతర శ్రాద్ధ

నిర్ణయః	,,	నియమాః	,,
దేశాంతరస్థిత కర్తృశాస్త్ర		శాస్త్రాధింగతర్పణవిధిః	,,
విధిః	,,	మహాలయ	౧౦౬
రజస్వలాకర్తృశాస్త్ర		పితృవ్యాధికారుణ్యశాస్త్రేషు	
విధిః	౧౦౧	తర్పణవిధిః	,,
శాస్త్రజభోజనీయబ్రాహ్మణ		జీవపితృకస్య మాతుశ్శాస్త్రే	
పరిత్య	,,	తర్పణవిధిః	౧౦౬
శాస్త్రభోజనీయః	,,	సపిండికరణానుమానికాదిషు	,,
శాస్త్రేవర్జనీయః	,,	శాస్త్రదినే బ్రహ్మయజ్ఞాదీ	
గ్రంథాంతరే	౧౦౨	విధిః	౧౦౭
విశేషమాహ	,,	సంకల్పశాస్త్రవిధిః	,,
గ్రంథాంతరే శాస్త్రభోజ		విభక్తిలింగజ్ఞానే	,,
నీయః		మహాలయే అపుత్రాణాం	
అనేకశాస్త్రసన్నిపాతే	,,	సపుత్రాణాంచ శాస్త్ర	
నిమంత్రితకాలః	౧౦౩	విధిః	,,
నిమంత్రణప్రకారః	,,	మాతూరాం బహుత్వేవిధిః	,,
బ్రాహ్మణసంఖ్య	,,	తక్రదాన నిషేధః	,,
అతీతనిమంత్రితః	౧౦౪	—* ఆశౌచప్రకరణం. *	
నిమంత్రణ బ్రాహ్మణపరి		జాతసూతక ప్రకరణము.	
త్యాగదోషః	,,	జాతసూతకము	౧౦౮
నిమంత్రితస్య శాస్త్రకాలాతి		ప్రసూతివిధిః	,,
క్రమణే	,,	సాప్రసూతివిధిః	,,
దక్షిణదానము	,,	ప్రసూతివిషయః	౧౦౯
శాస్త్రశేషాన్నభోజనవిధిః	౧౦౫	గర్భపాతాశౌచవిధిః	,,
ఏకాదస్యపవాసాదీనియమే	,,	గర్భసావాశౌచవిధిః	,,
శాస్త్రదినేకర్తృభోక్తృ		నాభిచ్ఛేదనాత్పూర్వం శిశు	

శ్రీ రస్తు.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణేనమః.

శ్రీఆపస్తంబమహర్షిభ్యోనమః.

అపరసిద్ధాంతము.

వైత్యమేధికప్రకరణము.

శ్లో || ఓంనమః ప్రణవార్థాయ శుద్ధజ్ఞానైక మూర్తయే |
నిర్మలాయ ప్రశాంతాయ దక్షిణామూర్తయేనమః ||
శ్లో || ఆపస్తంబమునివందే యత్రసాదాదమీవయమ్ |
స్వర్గాది మోక్షపర్యంతాం వైదికీం సిద్ధిమాప్నుమః ||

—*—

—* తిథివిషయః. *—

స్మృతిరత్నాకరే || శ్లో || ఉత్పత్తౌచవిపత్తౌచ మైధునే దంత
ధావనే | అభ్యంగేవ్యదధిస్నానే తిథిస్తా తాళికి
స్మృతౌ ||

తాత్పర్యము || జననమందును, మరణమందును, గర్భాదాన
మందును, స్నాతకవ్రతమందును, అభ్యంగనస్నానమందును, సముద్ర
స్నానమందును, తతాళమున ఏతిథి ఘడియలు వ్యాపించియున్నదో
ఆతిథినే సంకల్పమున చెప్పవలయునని స్మృతిరత్నాకరము గ్రంథ
మున చెప్పబడి యున్నది.

గ్రంథాంతరమున || దహనము, సంచయనము, నగ్నశ్రాద్ధ
ము, శిలాప్రతిష్ఠ, నిత్యకర్మ, నవశ్రాద్ధములు, దశాహతంత్రములు,
పుణ్యాహ వాచనము, వృషోత్సర్జనము, ఏకోద్దిష్టము, పోడశము,
సపిండికరణము, శ్రౌతకుంభశ్రాద్ధము, ఈకార్యములందు తిథిద్వయ

మైనప్పటికిని, శూన్యతిథియైనను తత్కాలమున ఏతిథిఘడియలు వ్యాపించియున్నదో యాతిథినే సంకల్పమున చెప్పకొనవలసినది.

—*—

—* రాత్రినిర్ణయః. *—

మృతియందు రాత్రిని మూడుభాగములుగ చేసి మొదటిరెండు భాగములు అనగా ౨౦ ఘడియలలోపల మృతినొండిన పూర్వదినము గనే లెక్కచేసికొనవలయును. ౨౦ ఘడియలమీద మరణించిన మరుదినముగ లెక్కచేయవలయును.

—*—

—* అయన నిర్ణయః. *—

ఉత్తరాయణమున మృతినొందువానికి శ్రేష్ఠమైన స్వర్గలోక సుఖము కలుగునని చెప్పబడియున్నది.

—*—

—* పక్షనిర్ణయః. *—

శుక్లపక్షమున పగలు, కృష్ణపక్షమున మధ్యాహ్నము, ఉభయపక్షములలో ఏకాదశి, ఈకాలముల మృతినొందువానికి మోక్షము కలుగునని మార్కండేయులువారు చెప్పియున్నారు.

—*—

—* మృతికి దోషములు. *—

మృతినొందు కాలమును అనుసరించి కొన్నిదోషములు కలుగుచున్నవి. ఇట్టిదోషములు పరిహారమగుటకు శాంతి హోమములు దానములు శాస్త్రమున చెప్పబడియున్నది. ఇట్టికాలముల మరణించిన యాపరిహార శాంతి హోమాదుల చేయవలయును. ఈదోషములగు కాలములను అవి పరిహారమగుటకు చేయవలసిన శాంతులను ఈదిగువ వివరముగా వ్రాయబడియున్నవి.

—*—

—* భద్రతిథిః. *—

శుక్లపక్షమునను కృష్ణపక్షమునను, విదియ, సప్తమి, ద్వాదశి

తిథులు భద్రతిథులని యనబడుచున్నవి. ఈతిథులయందు మృతినొందిన కలుగుదోషము పరిహారమగుటకొఱకు భూదానమును చేయవలసినది. లేనిపక్షమున హిరణ్యదానమునైనను చేయవలయును.

—*—

—* నందతిథిః. *—

శుక్లపక్షమున ౧-౬-౧౧ - కృష్ణపక్షమున ౧-౬-౧౧ నందతిథులు. ఈతిథులయందు మృతినొందినవారికొఱకు ధాన్యదానము చేయవలయును.

—*—

—* రిక్తతిథిః. *—

అనగా శుక్లపక్ష ౪-౯-౧౪ కృష్ణపక్ష ౪-౯-౧౪ ఈతిథులలో మరణించిన ధాన్యదానమే చేయవలయును.

—*—

—* వారనిర్ణయః. *—

భానువారము, మంగళవారము, శుక్రవారము, శనివారము, ఈవారముల మృతినొందిన దోషము కలుగుచున్నది. ఈదోషము పరిహారమగుటకు గాను వస్త్రదానమును ఇవ్వవలయును.

—*—

—* ద్విపాద నక్షత్రాణి. *—

మృగశిర, చిత్త, ధనిష్ఠా ఈనక్షత్రములు ద్విపాద నక్షత్రములు. ఈనక్షత్రములలో మృతినొందిన యాస్థలమును రెండుమాసములు వదలిపెట్టవలయును. లేనియెడల శౌనకలవారు చెప్పిన ప్రకారము నక్షత్రశాంతిహోమమును స్వర్ణదానమును చేయవలయును.

—*—

—* త్రిపాద నక్షత్రాణి. *—

కృత్తిక-పునర్వసు-ఉత్తర-విశాఖ-ఉత్తరషాఢా-పూర్వాభాద్ర-త్రిపాదనక్షత్రములు. ఈ నక్షత్రములలో మరణించిన యాస్థలమును మూడుమాసముల వఱకును వదలవలయును. లేకపో

యిన నక్షత్రహోమమును హిరణ్యసహితమైన వస్త్రమును దానము ఇవ్వవలయును.

—*—

—*— ధనిష్ఠాపంచకనక్షత్రాణి. *—

ధనిష్ఠా, శతభిషము, పూర్వాభాద్ర, ఉత్తరాభాద్ర, రేవతి నక్షత్రములలో మృతినొందిన ఆస్థలమును ఆరు మాసములవరకు వదలవలయును. లేనిపక్షమున పదుమూడవదినమున శాంతి సారావళి సారమును గ్రంథమున వ్రాయబడిన రీతిగ ఆయానక్షత్రమునకు అష్టైవాక్యమంత్రముచేత ౧౦౮ మారులు హోమముచేసి పిమ్మట ౮౧ ఫలములుగాని, ౪౦ ఫలములుగాని ౨౦ ఫలములుగాని, ౯ ఫలములుగాని, ౬ ఫలములుగాని, ౩ ఫలములుగాని ఎత్తుగల కాంస్యపాత్రను పాలుతోకూడ దాన మివ్వవలయును. ఇట్లుచేయుటచే దోషము పరిహరమగుటయేగాక యజమానుని వంశము వృద్ధిబొందును.

మఖ, రోహిణి, ఈ రెండు నక్షత్రములలో మరణించిన ఆస్థలమురు ఒకమాసము వదలవలయును. నక్షత్ర శాంతిహోమమును స్వర్ణ దానమును చేయవచ్చును.

ద్విపుషకర త్రిపుషకర యోగములు ఆచారమందున లేదు గనుక ఈగ్రంథమున వ్రాయబడలేదు.

—*—

—*— మరణానంతరం కర్తృనిరూపణము. *—

బ్రహ్మాండపురాణే, యగ్ల్లాజీయే. — పుత్రుడు, మనముడు, ముమ్మనముడు, కుమార్తె, దౌహిత్రుడు, భార్య, అన్న, అన్న కుమారుడు, తండ్రి, తల్లి, కోడలు, తోబుట్టు, మేనల్లుడు, జ్ఞాతులు, ద్రవ్యమును తీసికొనినవాడు, వీరుకర్తలు. వీరిలో యెవ్వరు మృతినొందినవాని సన్నిధిలోయుండుగో వారే దహనాది సంస్కారములను చేయవలసినవారు. వీరెవ్వరును లేని అప్పుడు రాజు, గురువు, శిష్యులు, స్నేహితులు, పురోహితులు దహనాది సంస్కారముల చేయవచ్చును.

—* బ్రహ్మచారి కర్తృ నిరూపణము. *—

తల్లి దండ్రులకు, ఆచార్యునికి, అన్నదమ్ములకు, అగ్ని సంసారము మొదలగు కర్మను బ్రహ్మచారి చేయవచ్చును. ౧౦ దినములు ఆశౌచము ఉండి కర్మను చేయవలసినది. ఎవ్వరు లేని పక్షమున జ్ఞాతులకును, సపిండులకు దహనము మొదలు సపిండికరణమువరకు కర్మను చేయవలయును. బ్రహ్మచారి సూతకాన్నమును భక్షింపగూడదు. అన్యులకు కర్మచేసిన పునః ఉపసయనము చేసికొనవలయును.

—*—

—* బహుపుత్రత్వే జ్యేష్ఠస్యైవ కర్తృత్వవిధిః. *—

మృతినొందినవానికి అనేక పుత్రులు ఉన్నయెడల జ్యేష్ఠుడు తమ్ముల అనుమతినివడసి తమ్ములతో సహా మాతాపిత్రులకు కర్మను క్రమముగా చేయవలయును. జ్యేష్ఠుడు సాన్నిధ్యమున లేకపోయిన కనిష్ఠులు కర్మచేయవలసినది. జ్యేష్ఠుడు రోగముచేత నశక్తుడు అగునప్పుడు కనిష్ఠులు దహనాది కార్యములు ఆచరింపవలయును.

—*—

—* దేశాంతరముననుండు జ్యేష్ఠుడు చేయువిధి. *—

తల్లి దండ్రుల మరణము తెలిసినంతనే క్షౌరముచేసికొని ఆది నముమొదలు ౧౦ రోజులు ఆశౌచము ఉండి తిలోదకమును దర్భకూర్చమీద ప్రతిదినము సంఖ్యప్రకారమువిడిచి ౧౧ వ దినమున ప్రేతశబ్దములేక వసురుద్రాదిత్య రూపముచేత సపిండికరణము మాత్రము చేయవలసినది. వైతరణీగోదానము స్వర్గ పాథేయము చేయవలసినదిలేదు.

—*—

— { దేశాంతరస్థితుడగు జ్యేష్ఠుడు సంచయనాత్పూర్వము వచ్చిన. } —

సంచయనమునకు ముందు దేశాంతరముననుండు జ్యేష్ఠుడు వచ్చిన దహనము వినాహ సంచయనము మొదలుగాగల కర్మను యధావిధిగా తమ్ములతోసహా చేయవలయును. సంచయనమైన తరు

వాత వచ్చిన క్రొత్తవస్త్రమును, బద్దెయున్నతీసికొని సమస్తకర్మను చేయవలసినది.

—*—

—* దశాహమధ్యే దేశాంతరస్థిత కనిష్ఠకర్తవ్యం. *—

తల్లిదండ్రులు మృతినొందిన తర్వాత ౧౦ దినములలోపల దేశాంతరమున నుండిన కనిష్ఠుడు వచ్చిన కర్మనుచేయు జ్యేష్ఠునితో కూడుకొని ప్రాజాపత్యకృచ్ఛములుచేసి గతించినదినముమొదలు తిలోదక వాసోదకములను విడిచి యథావిధిగా జ్యేష్ఠునితోకూడా కర్మచేయవలయును. పిండము పెట్టవలసినదిమాత్రము పనిలేదు.

—*—

—* దశాహానంతరం దేశాంతరస్థిత కనిష్ఠకర్తవ్యం. *—

తల్లిదండ్రుల మరణమును ౧౦ రోజుల తరువాత దేశాంతరముననుండు కనిష్ఠుడువినిన ఔరము చేసికొని యాదినము మొదలు ౧౦ దినములు ఆశౌచము ఉండి ప్రతిదినమును దగ్ధకూర్చమీద సంఖ్య ప్రకారము తిలోదకమును విడిచి ౧౦ దినమున ఔరము చేసికొని ౧౧ వ దినమున పార్వణశ్రాద్ధమును చేయవలయును. జ్యేష్ఠుడు యథావిధిగా కర్మనుచేయుచున్నాడు గనుక ఇతఁడేమాదిరి చేయవలయును.

—*—

—* గౌణకర్తృత్వవిధిః. *—

మృతినొందినవాని సాన్నిధ్యమున పుత్రులు లేనియెడల పితామహుడు, దౌహిత్రుడు, అల్లుడు, కొమార్తె, అన్నదమ్ములు, మేనమామ, శిష్యుడు, ఆచార్యుడు, స్నేహితుడు వీరిలో ఎవ్వరైన శిలోద్వాసనమువరకు కర్మను చేయవచ్చును కాని, ఈవిషయమున దేశాచారమును అనుసరించి చేయవలయును. ప్రైశెప్పిన వారెవ్వరు లేనప్పుడు రాజుగాని ఇతరులెవ్వరేని దహనసంచయనములు మాత్రము చేయవలయును.

మరియొక విశేషము గలదు. పుత్రులు సన్నిధానమున లేన

ప్రభు పితృసపిండులును, మాతృసపిండులును, శిష్యులును, ఋత్విక్కులును, ఆచార్యుఁడును, అసగోత్రుఁడును, సగోత్రుఁడును, స్త్రీగాని పురుషుఁడుగాని దహన సంఘటనములు చేయవచ్చును.

—*—

—* సంవత్సరమధ్యే దేశాంతరస్థిత పుత్రకర్తవ్యం. *—

దహనసంఘటనములు తప్ప తిలోదకము మొదలుగా కలిగిన కర్మను యథావిధిగా చేయవలెనని గ్రంథమున చెప్పబడి యున్నది. మూడుపక్షములకు లోపల ఓనవారశుద్ధిచూడకనే కర్మ నారంభించ వచ్చును. మీద అయిన దినవారశుద్ధి చూచి కర్మచేయవలయును.

—*—

— { దేశాంతరముననుండు పుత్రులు మాతాపితౄ }
మరణము విసిన. }

మృతినొందిన సంగతి వినినంతనే క్షౌరముచేసికొని పాలాశ విధిగా దహనము మొదలుగాగల కర్మను యథావిధిగా చేయవలయును. అస్థులున్నయెడల పాలాశ విధిగా చేయనక్కరలేదు. అస్థులనే పునఃదహనముచేసి కర్మను చేయవలెను. సంవత్సరమునకు మీద విసిన ఉదకక్రియగా చేయవలెను.

—*—

—* సంఘటనానంతరం దేశాంతరస్థిత పుత్రకర్తవ్యం. *—

పుత్రులు సాన్నిధ్యమున లేక సంఘటనము జరిగినతరువాత వచ్చిన దహనసంఘటనము మంత్రవృత్తిగా జరిగి ఉండినట్లులైన అవి తప్ప శిలాప్రతిష్ఠ మొదలుకొని కర్మను యథావిధిగా చేయవలయును.

—*—

—* అనుపసీతకస్య కర్తృత్వవిధిః. *—

మరణించిన వాని పుత్రుఁడు అనుపసీతుఁడుగా ఉన్నప్పుడు ఇతరులెవ్వరైనను అనుపసీతునివలన అనుజ్ఞ తీసికొని పైతృమేధిక కర్మను శాస్త్రోక్తముగా దహనము మొదలు చేయవలసినది.

—*—

————* స్వీకారానంతరం పుత్రజననే కర్తవ్యం. *————

స్వీకారము తీసికొనిన తర్వాత తన గర్భవాసమున పుత్రుఁడు గలిగిన తనపుత్రుఁడు జ్యేష్ఠనివిధముగాను దత్తపుత్రుఁడు కనిష్ఠని విధముగ పితృకర్తను చేయవలసినది.

————*————

————* కొమారుడు మూగవాడైన చేయువిధిః. *————

మరణించినవాని పుత్రులు మూగవారుగాని పిచ్చివారుగాని యైనప్పుడు వార్లయనుజ్ఞనుపొంది ఇతరులు కర్తను చేయవలసినది.

————*————

————* పుత్రహీనయగు స్త్రీకి కర్తృనిర్ణయః. *————

చనిపోయిన స్త్రీకి పుత్రులు లేనప్పుడు భర్తకర్తను చేయవలసినది. సవతిపుత్రులు ఉన్నప్పటికిని భర్తనే చేయవలయునని గ్రంథమున చెప్పియున్నను ఈవిషయమున దేశాచారమును వృద్ధాచారమును అనుసరించి చేయవలసినది.

————*————

————* జీవపితృకస్య కర్తృత్వవిధిః. *————

జ్యేష్ఠుఁడు చనిపోయిన సన్నిహితుఁడు తమ్ముఁడు జీవపితృఁడు అయినప్పటికిని వాడే కర్తను చేయవలసినది.

————*————

————* పుత్రానుజమరణే కర్తృత్వవిధినిషేధా. *————

తండ్రి కొమారునికి కర్తచేయకూడదు. జ్యేష్ఠుఁడు కనిష్ఠునికి కర్తనుచేయరాదు. కాని మరెవ్వరు కర్తలు లేనప్పుడు తండ్రియే కుమారునికిని, జ్యేష్ఠుఁడు తన తమ్మునికిని కర్తను చేయవలసినది.

————*————

————* రజస్వలాకర్తృక భర్తృదహన నిషేధః. *————

దైవవశాత్తుగా భర్త చనిపోయినప్పుడు భార్య రజస్వలయై యుండి అదియేకర్త అయినప్పుడు అమంత్రవత్తుగా దహనముచేయవలయును. అనుజ్ఞనుపొందికూడా ఇతరులు మంత్రావృత్తిగా చేయ

గూడదు. స్నానదినమందు భర్త మృతినొందినను అమంత్రవత్తుగానే దహనము చేసి అయిదవ దినమునందు యథావిధిగా దహనాది కృత్యముల చేయవలయును. దహనమైన తర్వాత రజస్వలైన సంచయనము నిలుపగూడదు.

—*—

—* శుద్ధివిషయః. *—

గ్రహణమునకు ముగిసినముచు, జాతాశౌచమునకు ౧౧ వ దినమునను, మృతాశౌచమునకు ౧౩ వ దినమునను, రజస్వలయందు అయిదవ దినమును శుద్ధియని తెలిసికొనవలయును.

—*—

—* దేశాంతరస్థిత కర్తృనిర్ణయః. *—

చరిపోయినవారి సాన్నిధ్యమున ముఖ్యకర్తలు లేనప్పు డెట్లు చేయవలయుననిన, ౨౦ యోజనములలో నుండిన వారి కర్తవ్యముచే ఇతరులు మంత్రావృత్తిగా దహనసంచయనములు మాత్రము చేయవచ్చును. అని గ్రంథాంతరమున చెప్పబడియున్నది కాని, ఈవిషయమున దేశాచారమెట్లో యాప్రకారముగానే చేయవలయును.

—*—

—* ప్రథమదినే వసవిధిః. *—

తల్లిదండ్రులు, పితామహిమాతామహులు, పినతండ్రి, పెత్తందండ్రులు, మేనమామ, అన్న, మామగారు, ఆచార్యుడు, వీరిభార్యలు, మేనత్త, అక్క, మాతామహి, మాతామహుడు, సాపత్నిమాతృ, జనకతల్లిదండ్రులు వీరు మృతినొంది స్వకర్తృత్వము వచ్చినప్పుడు దహనానంతరము వసనము చేసికొనవలయును. భార్య గర్భవతి అయి యున్నప్పటికి చేసికొనవలసినదే.

—*—

—* గ్రంథాంతరే వసనవిధిః. *—

తల్లిదండ్రులు, అన్న, మాతామహుడు, మాతామహి, సాపత్నిమాతృవీర్లు మృతినొందినప్పుడే గర్భవతిగా నున్నప్పటికిని

క్షౌరము చేసికొనవలయును. కాని, తదేతురుల మృతియందు స్వకర్మత్వము ప్రాప్తించినను వపనము చేసికొనవలసినది పనిలేదు.

—*—

—* జ్ఞాతివశనవిధిః. *—

పుత్ర జననమందును, మరణమున స్వకర్మత్వము గలిగినప్పుడు కర్త ౧౦ వ దినమున వపనము చేసికొనవలయును. జ్ఞాతులు సహితము ౧౦ వ దినముననే చేసికొనవలయును. తల్లి దండ్రు మరణమునందు అనుపసీతుడు పుత్రుడు ౨ సంవత్సరముల ఈడుగలవాడైన చేసికొనకూడదు. ౩ సంవత్సరముల వాడైనది మొదలు క్షౌరము చేసికొనవలయును.

—*—

—* అన్నకుమారుని వపనవిధిః. *—

కీనతండ్రికుమారుడు వయస్సున పెద్దవాడుగనుండి చనిపోయిన తాను వయస్సున చిన్నవాడైనను వపనము చేసికొనరాదు.

—*—

—* జీవపితృకన్యవపనాది నిషేధః. *—

జీవపితృడు జ్ఞాతులతోకూడా క్షౌరము చేసికొని తిలోదకము విడువరాదు. గర్భణీపతియును జ్ఞాతి మరణమున క్షౌరతిలోదకముల చేయరాదు. జీవపితృడు అన్నమృతియందు క్షౌరము చేసికొనవలయునని గ్రంథమున చెప్పియున్నను దేశాచారప్రకారము చేయవలయును.

—*—

—* కర్తావపనవిధిః. *—

మరణదినమున కర్తమువఱకును ౧౦ వ దినమున సర్వాంగమును వపనము చేసికొనవలసినది. చిన్నవారు మరణించిన కర్తక్షౌరము చేసికొనకూడదు. కర్మమాత్రము చేయవలయును.

—*—

—* ఆశ్వలాయన ఔరవిధి. *

పుత్రులు లేనప్పుడు మనమును, ముమ్మనుడును, దౌహిత్రుడు వీరుమాత్రము వపనము చేసికొని కర్మ ఆరంభముచేయవలసినది. దహనాత్పూర్వమే ఆశ్వలాయనులు ఔరము చేసికొనవలసినది. ప్రథమదినమున పుత్రులును, జాతులు ౧౦ వ దినమునందున ఔరము చేసికొనవలయును. ౧౧ వ దినమున నవశ్రాద్ధము లేదు. శవమును స్మశానమునకు తీసికొని పోవునపుడు మార్గమధ్యమున పధిపిండము లేదు. సంచయనహోమము చేయనక్కరలేదు. దశాహహోమము చేయబనిలేదు, కర్త ౧౦ వ దినమున వపనము చేసికొనవలయునని గ్రంథమున చెప్పియున్నను దేశాచారప్రకారము నడుచుకొన వలయును.

—*—

—* విభక్తకర్తృత్వ విషయం. *

మృతినొందినవాడు పుత్రహీన డై అన్నదమ్ములు లేక పోయినటువంటివాడైన వానికి భార్యయే కర్మచేయవలసినది. ఈప్రకారమే భార్యకు భర్తయే కర్మ చేయవలయును. ఇతరులు చేయరాదు.

—*—

—* రాత్రీవపనవిధి. *

మాతాపితృలకు సూర్యుడస్తమించకమునుపే పైతృమేధిక కర్మను ఆరంభించి రాత్రి రెండు ఝాములలోపల దహనమైనయప్పుడే కర్త ఔరము చేసికొనవలసినది. మాతాపితృలకు తప్ప ఇతరులకు రాత్రి దహనమైనపుడు మరుదినమున ఉదయముననే ఔరము చేసికొనవలయునని గ్రంథమున జెప్పబడియున్నను ఆచార ప్రకారము చేయుటయే యుచితము.

—*—

—* ఉత్కృంతివిధి. *

ప్రాణములు దుర్బలము కలుగగానే స్నానముచేయించి పరిశుద్ధమైన వస్త్రముకప్పి దక్షిణ శిరస్సుగా దర్బలు పరచిన భూమి

యందు పంచకోశేట్టవలసినది. పరిశుద్ధమైన వస్త్రమును యజ్ఞోపవీతముగావేసి నెయ్యి శరీరము యావత్తున్న పూసి మంచి పుష్పములచే అలంకరించి చెవులయందునను, నేత్రములయందునను, ముఖమందునను, ఘ్రీణరంధ్రములయందునను, సువర్ణ శకలములనుంచి తండ్రిచే సంపాదింపబడిన పాపము నిష్క్రికొరకు పుత్రుడు దూడసహితమైన గోవును దానము ఇవ్వవలయును. దశదానములను చేయవలయును.

—*—

—* తిలపాత్రదానవిధి: *—

జన్మప్రభృతి వీతక్షణ శర్యంశరము సంపాదింపబడిన పాపము నివృత్తియగుటకు రాగిపాత్రలో అరపడినూగులు పోసి దానము చేయవలయును. ఈ ప్రకారముచేసిన తండ్రి సద్గతిని బొందుచున్నాడు.

—*—

—* కర్ణమంత్రశతనవిధి: *—

చనిపోయినవాని కుడిచేయియందు పుణ్యమంత్రములను చెప్పవలయును. ఈవిధమున చెప్పిన వాడు పాపములబాసి పుణ్యలోకమును బొందుచున్నాడు.

—*—

—* షణ్ణిమిత్త ప్రాయశ్చిత్తవిధి: *—

ఊర్ధ్వోచ్ఛిష్టము, అధోచ్ఛిష్టము, అంతరిక్షమరణము, ఆకౌచమరణము, ఖట్వాదిమరణము, చండాలస్వపచాదులచే కలిగిన మరణము— ఈ ఆరువిధములైన మరణములు కలిగిన విప్రవాక్యానుసారముగా స్మృతులయందు చెప్పబడిన ప్రాయశ్చిత్త విధిప్రకారము ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములను చేయవలయును.

—*—

—* పర్యుషిత శవదహనేదోష: *—

పర్యుషిత శవమనగా, ఒకపగులు ఒకరాత్రి దహనము చేయ

బడక ఉండు శవము. దీనికి ప్రాయశ్చిత్తమేమన, పంచగవ్యముచే స్నానముగావించి ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములను చేయవలసినది. ఆశవమునకు దుర్వాసన కలిగినప్పుడు గోమూత్రముచే శుద్ధిపఱచి సప్త కృచ్ఛములనుచేయుట ఆశవమునకు పురుగులు పట్టిన నెయ్యిచేతను తేనెచేతను దానిని శుద్ధిచేసి శుద్ధోడకముచే స్నానముగావించి గోదానమునంగి తప్తకృచ్ఛములచేసి దహనము చేయవలయును.

—*—

—* అగ్నినిర్ణయః - అనాహితాగ్నివిషయః. *

తౌకీకాగ్ని తీసికొనివచ్చి ప్రతిష్ఠచేసి “ఉపావరోహ” అను మంత్రముచేత ప్రేతచేతియందుంచి సమిత్తును తీసికొనివచ్చి అగ్నియందుంచి చతుష్పాత ప్రయోగముచేసి ఆజ్యమును దర్శియందు ౧౨ ఆవర్తలు తీసికొని మంత్రము లేకుండ హోమము చేయవలసినది. అటుపిమ్మట ప్రేతౌపసనము చేయవలసినది. తండులాహుతి ౧ ఆహుతియే చేయవలసినది. మంత్రముచెప్పబనిలేదు. పగటియందు మృతినొందిన పాత్రరాహుతియు, రాత్రియందు అయిన వరుదినము సాయమాహుతి చేయవలయును. ఇది అభిషేకనాగ్నివిధి.

—*—

—* ఉత్తపనాగ్ని విషయము. *

అపత్నీకుడుగాని, విధవగాని మృతినొందిన ఉత్తపనాగ్నిని యందు సంసారము చేయవలయును. మూడుపిడికళ్ళ ప్రమాణము గాగల దర్భను తీసికొని, మూడుకట్టలుగా కట్టి, అందులో మొదటి కట్టను తౌకీకాగ్నియందు జ్వాలచేయవలయును. ఆజ్వాలయందున రెండవ దర్భకట్టను జ్వాలచేసికొని మొదటికట్టను వదలివేయవలయును. ఆరెండవకట్ట జ్వాలలో ౩ వ కట్టను జ్వాలనముచేసికొని ౨ వ కట్టను వదలి ౩ వ కట్టయందున్న అగ్నిని దృఢపఱచి, ఆజ్యసంసారముచేసి, ౧౨ ఆవర్తలు ఆజ్యమును తూర్ణముగా ఆ అగ్నియందు హోమము చేయవలయును.

—*—

————* కపాలాగ్ని విషయము. *————

యతి, బ్రహ్మచారుల మరణమున కపాలాగ్నియందు సంసారము చేయవలయును. ఒకకుండను అగ్నియందు చక్కగ కాల్చి, దానియందు పొట్టు, పిడకలువేసి, అగ్నిని కలుగజేసి, యా అగ్నిని తీసికొని, దానియందున ఆజ్య సంసారమునుజేసి, దర్శియందు ౧౨ అవర్తులు ఆజ్యమును గ్రహించి తూష్ణముగా హోమము చేయవలయును.

————*————

————* అనుపనీత సంసారవిధి. *————

అనుపనీతుడు, కన్యక, వీరు ౩ సంవత్సరముల వయస్సుగల వారైనది మొదలు దహనము చేయవలయును. గ్రంథాంతరమున ౫ వ సంవత్సరమునుండియే దహనమొనరింపవలసినదని ఉన్నది. ఇట్టి విషయమున దేశాచారమును నాచరింపవలయును. వీరికి సంసారవిధి ఎట్లనిన, — తొకికాగ్నిచే అస్మాత్వనధి పాత్రముచేత దహనము చేయవలసినది.

————*————

————* వివాహిత ద్వివర్ణ కన్య మరణే. *————

వివాహిత అయిన ౨ సంవత్సరముల ప్రాయము గల కన్య మృతినొందిన ఒకర్థుము ఖననముచేసి ఉంచి అటుతర్వాత శాస్త్రోక్తముగా అవుపాసనాగ్నిచే సంసారము చేయవలయును.

————*————

— { కన్యదానాత్పరం ప్రధాన హోమత్పూర్వం }
వధూవగో రగ్నినిర్ణయః. { —

కన్యదానమై ప్రధానహోమము గాకమునుపు పరుడు మరణించిన దేవాలయాగ్నిచే దహనము చేయవలయును. కన్య మృతినొందిన నాలుగు గృహములనుండి యగ్నిని తీసికొని దానియందు పైతృషేధిక హోమముమొదలు కర్మను యధావిధిగా జరుపవలయును.

తండ్రి దేశాంతరముననుండ తల్లి మృతినొందిన పుత్రుడు లోకికాగ్నియందు ప్రేతాధానమును చేసి దహనము చేయవలయును.

తల్లి దేశాంతరముననుండ తండ్రి మరణించిన పుత్రుడు అగ్ని సంధానముచేసి శాస్త్రోక్తముగా కర్తవ్యమును.

పుత్రుడు దేశాంతరమున నుండునపుడు తల్లి దండ్రులు ఒక చోటనుండిన వీరిలో తండ్రి మృతినొందితే తల్లియు, తల్లి మృతినొందితే తండ్రియు ప్రేతాధానవిధిగా అగ్ని సంసారము చేయవలసినది.

—*—

—* యతిభార్య మరణే. *—

యతిభార్య సుమంగలిగా మరణించిన ఉత్తపనాగ్ని సంధానముచేసి ప్రేతాధానన పూర్వకముగా దహనము చేయవలయును.

—*—

—* ద్విభార్యగ్ని నిర్ణయః. *—

ఇద్దఱు భార్యలు గలవానికి ఒకభార్యమృతినొందిన ప్రత్యక్షమైన పాపనాగ్నిని రెండు భాగములుగా చేసి, యారెండు భాగములందు “ అగ్నయేపివయేస్వాహా ” యను మంత్రముచే ప్రత్యేకముగా ఆజ్యాహుతి హోమముచేసి, జ్యేష్ఠభార్య మరణించిన దక్షిణభాగమందున్న అగ్నిచేతను, ద్వితీయభార్య కాలక్రమమున ఉత్తరభాగమందున్న అగ్నిచేతను దహింపవలయును. శేషించిన భాగమును సమిత్సమారోహణగాని, ఆత్మసమారోహణగాని చేసికొనవలసినది. అనేకభార్యలున్నపుడు జ్యేష్ఠభార్యను దక్షిణ భాగమందుండు అగ్నిచేతను, శేషించిన భార్యలెవ్వరు చనిపోయినను ఉత్తరభాగమందున్న అగ్నిచేతను దహింపవలయును.

—*—

—* ఏకకాలే ద్విభార్య మరణే. *—

ఏకకాలమున ఇద్దఱు భార్యలు మృతినొందిన అపుపాసనా

గ్నిని రెండు భాగములు మంత్రములేక చేసి ఈ రెండు భాగముల చేత నిద్దరిని దహనము చేయవలసినది.

ద్విభార్యాగ్ని సంసర్గ విషయములో శిష్టాచారము కర్తవ్యము.

—*—

—* శవనిర్హారణక్రమః. *—

శవమును ఇంటివద్ద స్నానము చేయించి, నూతనవస్త్రములు కట్టి, యజ్ఞోపవీతము వేసి, గంధ పుష్పములచే అలంకరించి, హిరణ్య శకలముల ౩ రంధ్రములయందుంచికట్టి, కుమారులు కక్షిష్ఠ పూర్వకముగ పాచీనావీతిచేసికొని అగ్ని హోత్రమును ముందుగా తీసికొనిరా, శవమును శ్మశానమునకు తీసికొనిపోవుడు, మార్గమందు మూడు స్థలముల ప్రదపెట్టి, పథిపిండమువేసి, చితిగమీపమును చేర్పవలయును.

—*—

—* శ్మశానమునకు గొనిపోయిన శవము బ్రతికిన. *—

శ్మశానమునకు గొనిపోయిన తర్వాత శవమునకు ప్రాణములు వచ్చిన వానిని ఇంటికి పిలుచుకొనివచ్చి, యమధర్మరాజును దర్శించెను. గనుక వానికొకరు శాంతిని చేయవలయును. అదిచేయు క్రమ మెట్టిదనిన; — వానికి ఊరభిషేకముచేసి, పాలు, నెయ్యి, గలం సమిధలచేతను, ఎసిమిదివేలు గాఢత్రిహోమము చేయవలయును. యమప్రీతికొరకు గోదానము, వస్త్రదానము, తిలదానము చేయవలెను. బ్రాహ్మణులకు భూరిదక్షిణ ఇవ్వవలసినది. శ్మశానముననుంచిన చితినితీసి పారవేయవలయును.

—*—

—* శూద్రదహన నిషేధః. *—

బ్రాహ్మణశవమును శూద్రుడు తీసికొనిపోయి దహనము చేయరాదు. శూద్రుడు శవమును తాకినట్లులైన సప్తకృచ్ఛముల జేసి పాయ్పిత్రముచేసి దహనము చేయవలెను.

శూద్రుడు దహన సంబంధమైన ద్రవ్యములను — అనగా, అగ్నిహోత్రమును, దర్భము, నువ్వులు, నెయ్యి, సమిధలు, చేరువు, వీనిని తీసికొని రాకూడదు.

—*—

——* శవమును గ్రామమునుండి తీసికొనిపోవుట. *——

బ్రాహ్మణ శవమును గ్రామమునుండి పశ్చిమ దిక్కుగాను, తత్త్రియ శవమును ఉత్తరపు దిక్కునకును, వైశ్య శవమును తూర్పు దిక్కునకును, శూద్ర శవమును దక్షిణ దిక్కునకును తీసికొని పోవలయును. ఇట్లు గ్రంథములందు చెప్పబడి ఉన్నను గ్రామాచారపద్ధతిని జరుపవలయును.

—*—

——* శవముతోకూడా పోవు విధాయకము. *——

కర్త నూతన వస్త్రమును ధరించుకొని బద్దె యజ్ఞోపవీతము తోకూడా ప్రాచీనావీతిగా వేసుకొని తలవెట్టుకలును ముడివేయక, అగ్నిహోత్రముండు భాండమునుతీసికొని, ముందుగా పోవలసినది. బంధువులు మొదలగువారు ప్రేతకుముందుగా కర్తలతోకూడా పోవలసినది. స్త్రీలు పసివారు శవమునకు వెనుక పోవలయును. అందరును పైన ఉత్తరీయములు లేక శవమును తీసికొని పోవలసినది.

—*—

——* ఆశ్వలాయన విషయః. *——

ఋగ్వేదాలకు, శవమును శ్మశానమునకు తీసికొనిపోవు మార్గ మధ్యమందు పథిపిండము లేదు. సంచయనహోమములేదు. దశాహ దినమునందు అఘాపనుత్తి ఆనందహోమము లేదు. ౧౧ వ దినమున నవశ్రాద్ధము లేదు.

—*—

——* శ్మశానమునకు శవమును గొనిపోయిన. *——

శవమునకును, అగ్నికిని మధ్య కుక్కగాని గాడిదగాని పోయినను, తానను, కృచ్ఛ్రత్రయములుచేసి అగ్నియందు పాయశ్చిత్త

పూర్వకముగా వ్యాహృతిహోమము చేసి తర్వాత కర్మ చేయవలయును.

—*—

—* అను క్తప్రాయశ్చిత్తవిధిః. *—

అకస్మాత్ గా ప్రమాదము సంభవించిన, దానికి విశేష ప్రాయశ్చిత్తము శాస్త్రమున చెప్పబడని యెడల, అట్టి సమయమున “ భూర్భువస్సువః ” అను వ్యాహృతిహోమము చేయవలయును.

—*—

—* అగ్నిపతనే భాండపతనేవా. *—

మార్గ మధ్యమందు అగ్నిదిగువ పడినయెడల యా అగ్నియందే పునఃప్రేతాహుతి చేయవలయును.

—*—

—* శవపతనే. *—

మార్గమధ్యమున శవము క్రిందపడినప్పుడు ప్రేతాగ్నియందు “ ఇమాయుద్రేతి ” అను మంత్రముచేత ప్రాయశ్చిత్తమును, నేతి చేత హోమమును చేయవలెను.

—*—

—* అగ్నిపాత్రాభిన్నే. *—

శవముతోకూడ అగ్నిని తీసికొనిపోవు భాండము ప్రమాదమువలన పగిలిపోయిన, ఆపగలిన తునకలను తీసికొని పరిశుద్ధమైన భూమియందుంచి “ అభిన్నేభిల్లా ” అను రెండు మంత్రముల చేతను ఆయగ్నియందే రెండు ఆహుతులను హోమము చేయవలసినది. మఱి యొక పాత్రయందు అగ్నిని తీసికొని పోవలసినది.

—*—

—* దహనచేశ నిర్ణయము. *—

ఆగ్నేయ దిక్కుయందుగాని నైఋతి దిక్కుయందుగాని దహనచేశమును ఏర్పాటు చేయవలయును. ఆదహనప్రదేశమున ముండ్లు, చెట్లును, గడ్డిన్ని లేకుండా చేయవలసినది.

—* దహనప్రకారః. *

మంచి కట్టెలచే కావ్యమును నేర్పఱచి, యా కావ్యమునందు అలంకరించిన శవమును పూర్వముఖముగా దక్షిణ శిరస్సుగా ఉంచి పైనవేసిన వస్త్రములో సగము శ్మశానవాసికినిచ్చి మిగత సగమును అట్లనే ఉంచి మంత్రపూర్వకముగా దహనము చేయవలసినది.

—*—

—* కుంభభిద్రోదకధారా ప్రదక్షిణం. *

నూతనమైన కడవలో నీరుపోసి, ధారపడునట్లుగా కడవకు రంధ్రముచేసి, కర్త తన ఎడమ భుజముమీద నుంచుకొని, అపసవ్యముగా చితికి మూడు ప్రదక్షిణములు రావలయును. ప్రేతనుచూడక కుండను వెనుకప్రక్కకు వదిలిపెట్టి, సూర్యునిచూచి, కపాలమోక్ష మయ్యేవరకు ఉండి, కట్టుకొనియున్న బట్టతో సహా స్నానము చేయవలెను.

—*—

—* అనాథ బ్రాహ్మణ సంస్కార ఫలము. *

అనాథ బ్రాహ్మణప్రేతను మంత్ర పూర్వకముగా సంస్కారముచేసిన యాచేసినవానికి ఆనుపూర్వకముగా పదేపదే యజ్ఞములు చేసిన ఏఘము గలుగునో ఆఘము గలుగును. సచైల స్నానము చేతనే శుద్ధుడగుచున్నాడు. అగ్నిసంస్కారము చేతనున్న తాకినందుచేతనున్న ఆకాశములేదు. గోత్రమును, పేరునుచెప్పి సంస్కారము చేయవలయును. గోత్రము తెలియనప్పుడు కాశ్యపగోత్రమును, పేరు తెలియనప్పుడు యశ్లేశ్వరునిపేరు చెప్పవలయును.

—*—

—* రాత్రొస్నానవిధిః. *

సూర్య చంద్ర గ్రహణములు, వివాహము, పుత్రజననము, మరణము, వీనియందు రాత్రికాలముల స్నానము చేయవచ్చును.

—*—

————* రాత్రౌ ప్రేతమేధిక నిషేధః. *————

రాత్రివేళలో ప్రేతదాహాది కర్మను, నగ్నశాస్త్రమును చేయ కూడదు. సూర్యుడు అస్తమించకమునుపే కర్మను ఆరంభించి రాత్రి పూట పూర్తి చేయవచ్చును.

————*————

————* తిలోదకవిధిః. *————

ప్రతి దినమునందును ప్రేతకు సంపూర్ణములైన తిలోదకములను విడువ వలసినది. ఎంతవరకు ౧౦^१ పిండముల ముగింపు అగుచున్నదో అంతవరకు తిలోదకవృద్ధి ముగింపు చేయవలసినది.

————*————

————* తిలోదక ప్రకారః. *————

కర్త ఉదయమునలేచి, నదికేగి, సచైల స్నానముచేసి నియతమైన మనస్సుగలవాడై పరిశుద్ధుడైన బ్రాహ్మణునిచే పాపాణమును తీసికొనివచ్చి దానియందున ౧౦ తిలోదకములు ప్రతిదినమును విడువవలయును. ఇది యాశ్వలాయన విషయము.

ఆపస్తంబవిషయము. ప్రతిదినమును ఏకోత్తర వృద్ధిగా తిలోదకమును విడువవలయును. యజ్ఞోపవీతమును బద్దెయును పాచీనావీతిగా వేసికొని దక్షిణాభి ముఖముగా కూర్చుండి శిలయందు తిలోదకము విడువ వలెను.

————*————

————* శిలాప్రతిష్ఠ. *————

శిలను ప్రతిష్ఠ చేసియే దానికి పిండమును, తిలోదకమును ఇవ్వవలసినది. ఇట్లు చేయనియెడల ప్రేత తృప్తి నొందదు.

————*————

————* శిలాలక్షణం. *————

శిల తెల్లదిగానైనను, ఎర్రనిదిగానైనను ఉండవచ్చును. బహుశిలవర్ణము గలిగినదిగా యుండరాదు. శిల ౪ అంగుళముల పొడుగుగలదిగా నుండవలయును. అట్టి శిలకు దర్శనమిచ్చి ప్రతిష్ఠ చేసి శిలా

స్నానము చేయవలసినది. పిమ్మట దినము మూడు ఆవర్తములు మృదా స్నానము చేయవలసినది. ప్రతిదినమును ౩ వాసోదకములను విడువ వలసినది, తిలోదకము.

౧ దినము	౩ ఆవర్తములు	౬ దినము	౮ ఆవర్తములు
౨ దినము	౪ ఆవర్తములు	౭ దినము	౯ ఆవర్తములు
౩ దినము	౫ ఆవర్తములు	౮ దినము	౧౦ ఆవర్తములు
౪ దినము	౬ ఆవర్తములు	౯ దినము	౧౧ ఆవర్తములు
౫ దినము	౭ ఆవర్తములు	౧౦ దినము	౧౨ ఆవర్తములు

ఈప్రకారముగా తిలోదకమును, శిలాస్నాన మృదాస్నానములును దశమదిన పర్యంతము చేయవలసినది.

—*—

—* నిత్య పిండదానవిధి: *—

శిలాసమీపమున గోమయముచే శుద్ధి చేయబడిన స్థలమునందు అగ్నిని ప్రతిష్ఠ చేసి, ఇత్తడిపాత్రయందు అర్ధశేరు బియ్యమును, పావు శేరు పెసలును, పరకశేరు నువ్వులును ౧ ఫలము అల్లమును, ఉంచి పచనముచేసి నెయ్యిపోసి పెద్దపిండముగాచేసి శిలకునెదుట దక్షిణాగ్రముగా భూమియందు దర్శవేసి దానిమీద తిలోదకము విడిచి మంత్రము లేక నామగోత్రములచే పిండము నుంచవలసినది. పునః పిండమునందు తిలోదకమును విడిచి గంధపుష్పములచే అలంకరించి పూజచేసి ధూప దీపము లేక ౧౦ దినములును ప్రేత తృప్తికొరకు పిండదానము చేయవలసినది.

—*—

—* పిండస్య వినియోగ: *—

ఈ పిండమును పరిశుద్ధమైన స్థలమునందు వాయుసములకొ అకు ఉంచవలసినది. ఆవాయుసములయందు కర్తృపూర్తియగు నంతవ అకు ప్రేతయుండునని వేదములందు చెప్పబడి యున్నది. వాయుసము లేనిపక్షమున ఉదకమునందుగాని, అగ్నియందుగాని వేసి స్నానము చేయవలయును.

—* పిండస్య కాకస్పర్శననియమః. *—

౧౦ దినములలో నెంతవరకు కాకి ప్రేత పిండమును తినకపోతున్నదో యంతవరకు ౧౦౦ శ్రాద్ధములు చేసినప్పటికిని ప్రేతత్వము విముక్తి కానేరదు. కాకి ముఖ్యముగా పిండము తినవలెను. లేనియెడల ప్రేతత్వవిముక్తి కానేరదు.

—*—

—* పిండస్యశ్వాది దూషణే. *—

ప్రేతపిండమును కుక్క, పంది, పిల్లి, నక్క, కోడి, తాకినను, పిండము విరిగిపోయినను, రెండు ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములఁచేసి పునః అన్నము పచనముచేసి పిండప్రదానము చేయవలయును.

—*—

—* గ్రస్తాస్తే పిండదాన ప్రకారః. *—

చంద్రుడు గ్రస్తాస్తమయమైన ఆదినమున నిత్యకర్మ చేయరాదు. ముందు దినము నాకర్షించి నిత్యకర్మ చేయవలయును. ౧౦ వ దినమునందు గ్రస్తాస్తమయము ప్రాప్తించిన యెడల పూర్వదినమునందే యాకర్షించిచేసి వేసి యాదినమున దశాహ తంత్రమును మాత్రము జరుపవలసినది. ౧౧ వ దినము గ్రస్తాస్తమయ దినము అయిన యాగోజున ఏకోద్దిష్టమువరకు జరిపి షోడశము ౧౨ వ రోజున చేయవలయును.

—*—

—* రాత్రౌ తిలోదకాదీనాం నిషేధః. *—

తిలోదకము, పిండప్రదానము, నవశ్రాద్ధములు, నక్షత్రాద్ధము, ఈకార్యములను రాత్రియందుగాని అపరాహ్ణకాల మతిక్రమించిన తర్వాత, సాయంకాలమున గాని చేయకూడదు. ఇట్లుగాక రాత్రివేళ చేసిన యాకర్మనిష్ఫలము బొందును. = వ్యర్థముచెందును.

—*—

—* స్థలాదివిపర్యాసే. *—

నిత్యకర్మ ఒకేస్థలమున యొకేపాత్రతో, యొకేమాదరి బియ్య

ముతో యొకటే శిలకు దశదినములును చేయవలెను. స్థలము తప్పించి నను, బద్దెబోయినను, శిల నష్టమైనను, పాత్ర దారపోయినను, కర్త నష్టమైనను, పాజాపత్య కృచ్ఛ శ్రయములు చేసి, మరల ప్రథమ దినము మొదలుకొని సంఖ్యాప్రకారముగా తిలోదకముల విడిచి పిండములు పెట్టవలసినది.

—*—

—* దేశవిపర్యయే అపకర్షః. *—

నిత్య కర్మ జరుగుచుండగా వాటియొక దేశమునకు పోవుట తటస్థించినయెడల దశాహస్సులోపల జరగబోవు దినములకు కర్మను ఆకర్షించి నిత్యకర్మ పూర్తిచేసి శిలను దీసికొని యాదేశమునకుపోయి మిగత దశాహ తంత్రము మొదలుకొని కర్మ పూర్తిచేయవలెను.

—*—

—* దశాహమధ్యే తిలోదక పిండదానాత్మికమః. *—

మృశినొందిన దినము మొదలుకొని నిత్యకర్మ ప్రతిదినమును చేయుచు రావలయును. ౧౦ దినములలోపల చేయడమునకు అభ్యంతరమైనప్పుడు ఎప్పుడైతే ఉపక్రమించి కర్మ ఆరంభము చేయుచున్నాడో ఈ ౧౦ దినములును కర్మ అంతర్దశాహమనందు ఏప్రకారముచేసెనో అదేప్రకారముగా తిలోదక పిండప్రదానమే మొదలుగాగల కర్మను యథావిధిగా చేయవలెను.

—*—

—* ప్రేతశిలానాశే. *—

నిత్య కర్మ చేయుచుండగా దశాహస్సులోపల శిల దారపోయినయెడల మరియొకశిలను తీసికొనిపచ్చి పాజాపత్య కృచ్ఛ శ్రయములుచేసి, శిలాప్రతిష్ఠ చేసి, యశిలయందు ప్రథమదినము మొదలుకొని తిలోదక పిండప్రదానముల చేయవలయును.

పోయిన శిలయే మరల దొరికినయెడల అప్పుడు చేయుచున్న నూతన శిలతోగూడా పెట్టి “ ఇమేయమే ” అను మంత్రముచేయావా

—* తండ్రి దశాహనంతరం ఇతరులు మరణించిన. *—

౧౦ వ దినము సాయంకాలమునగాని రాత్రి మూడు యామములలోపలగాని ఎవరైనను మృతినొందిన తండ్రి యాశౌచము నెల్లిన తర్వాత ౨ గోజుల ఆశౌచము ఉండి నిత్యకర్మ తిలోదక పిండదానముల ౧౦ గోజులలో చేయవలసినకర్మను నా ౨ దినములలో పూర్తి చేసి, మృతినొందిన ౧౦ వ దినమున ఏకోద్దిష్టముచేసి, షోడశ సపిండికరణములు చేయవలసినది.

—*—

—* తండ్రి దశాహస్సు ప్రాతఃకాలమున మృతినొందిన. *—

౧౦ వ దినము వేకువఝామున ఎవరైనను మరణించిన తండ్రి యాశౌచము మీద మూడు గోజులు అధికముగా ఉండి దశాహపర్యంతము కర్మను పూర్తిచేసి, మృతినొందిన ౧౦ వ దినమున ఏకోద్దిష్టముచేసి షోడశ సపిండికరణాదులు యథానిధిగా చేయవలయును.

—*—

—* తల్లి దశాహపూర్వము పుత్రుడు మరణించిన. *—

తల్లి దశాహస్సులోపల పుత్రుడు మృతినొందిన నిత్యకర్మ ఆరంభముచేసి తిలోదక పిండప్రదానములు చేసి, తల్లియొక్క దశాహతంత్రముతో పుత్రుని దశాహస్సును జరిపించి, పుత్రుడు మృతినొందిన ౧౦ వ దినమున ఏకోద్దిష్టముచేసి, షోడశ సపిండికరణముల చేయవలెను.

—*—

—* మృత తిథి తెలియక పోయిన. *—

దేశాంతరమున మృతినొందిన వారి మృత తిథి తెలియకపోయిన కృష్ణపక్షము అష్టమీ, ఏకాదశి, అమావాస్య ఈ తిథులలో కర్మనారంభించి పూర్తి చేయవలెను. ఆతిథియే ప్రత్యామ్నిక శ్రాద్ధమును చేయుచుండవలెను.

—*—

—* పునః సంసారవిధిః. *

మృతినొందిన ౧౧ దినముల లోపల నవశ్రాద్ధములు పూర్తి కాని పక్షమున పాలాశ విధిచేత కర్మ పూర్తిచేసి పిమ్మట సంవత్సరములోపలగాని, దహనము చేసిన స్థలమున ప్రేతయొక్క అస్థులు చికినగాని, ౧౧ వ దినమున ఏకోద్దిష్టము చేయని పక్షమునగాని, అవుపాసనాగ్నిచేత దహనము చేయని పక్షమునగాని, మంత్రము లేక దహనముచేసిన పక్షమున పునః సంసారము చేసి కర్మచేయవలెను.

—*—

—* సంవత్సరమధ్యే సంసారవిధిః. *

మంత్రావృత్తిగా చేయు కర్మ మధ్యలో విఘ్నములచే నిలిచిపోయిన సంవత్సరము లోపల పునః దహన సంవత్సరములు వదలి పెట్టి శిలా ప్రతిష్ఠ మొదలుగా గల కర్మను యథావిధిగా కర్మను పూర్తి చేయవలసినది.

—*—

—* పునః దహన నిషిద్ధకాలః. *

శుక్రోదయము— వృద్ధత్వము— అస్తంగతుః— సూతన మైన తీర్థయాత్ర, ఈకాలములయందు పునర్దహనము చేయరాదు.

—*—

—* కాల మతిక్రమించినప్పుడు చేయువిధి. *

అధిక మాసమునందును, ఆషాఢ శుద్ధ పౌర్ణమి మొదలు కార్తీక శుద్ధ పౌర్ణమి వరకు, గురు శుక్ర మూఢములందును, కర్మ అతిక్రమించి పోయినప్పుడు మైఁ జెప్పిన కాలములందు పునఃసంసారముచేసి కర్మ చేయవలెను.

—*—

—* త్రిపతౌ త్సూర్యంకాల నియమాధావః. *

కర్మకాల మతిక్రమించిన తర్వాత మూడు పక్షములలో వైన

దిన వార శుద్ధియు, గురు శుక్ర మూఢ దోషములను చూడకయే
పునర్దహనము చేసి కర్మ చేయవలయును.

—*—

—* ఏకోద్దిష్టానాం కాలనిర్ణయః. *—

ఏకోద్దిష్టము, నవశ్రాద్ధము, మొదలైన శ్రాద్ధములు మధ్యా
హ్న కాలమునందు గాని, కుశుపకాలపు ప్రథమ భాగమునందు
గాని చేయవలెను. మైఁ జెప్పిన శ్రాద్ధములు సంధ్యాకాలమునందు
గాని, రాత్రికాలమునందుగాని చేయగూడదు.

—*—

—* ఏకోద్దిష్టానాం తిథి నిర్ణయః. *—

సూర్యోదయమైన తర్వాత ౧౦ ఘడియలు లోపల ఆమ శ్రా
ద్ధమును, దానిమీదట ౨౦ ఘడియల లోపల ఏకోద్దిష్టమును, అందు
మీద పార్వణ శ్రాద్ధమును చేయవలెను. నాందీశ్రాద్ధమును చేయ
దగు కాలము ప్రాతఃకాలము.

—*—

—* ఏకోద్దిష్టముచేయువిధి. *—

దైవహీనముగను, ఏకార్ఘ్యమును, ఏకపవిత్రమును ఏకోద్ది
ష్టము చేయవలెను. ఆవాహనములేదు, అగ్నోక్తరణమును, చేయవలె
ను. అపసవ్యముగా శ్రాద్ధమును చేయవలసినది.

—*—

—* సపిండిగతైకోద్దిష్టే యావాహనాదివిధిః. *—

సపిండికరణమునందు చేయు నేకోద్దిష్టమునకు ఆవాహనము,
అర్ఘ్యము, అగ్నోక్తరణము మొదలుగా గలవి ఆచరింపవలసినవి.

—*—

—* ఏకోద్దిష్టే నిషిద్ధాని. *—

అగ్నోక్తరణము, ఆవాహనము, పుష్పము, ధూపము, దీపము,
అభిశ్రవణము, విశ్వేదేవతలును, ప్రణవము, నమసాకారము, స్వధా
కారము— ఈ చెప్పిన ౧౦ నిషిద్ధ ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధమునందును, నవ

శ్రాద్ధమునందు చేయవలసిలేదు. అయినను సపిండికరణ వీకోద్దిష్టమున చేయవలసినది.

—*—

—* దశాహాత్పూర్వం నిషిద్ధాని. *—

సూతకము వెళ్ళునంత దాక ఇంటిలో నగ్న శ్రాద్ధమును చేయరాదు. శ్మశానమునందు చేయవచ్చును. నవశ్రాద్ధ నిత్య కర్మ చేయు స్థలమున చేయవలెను. దహనమైన తర్వాత క్షౌరము చేసుకొని నగ్న శ్రాద్ధము చేయవలయును. కొన్ని దేశములలో సంవయ నాత్పూర్వము గృహమునందు మృతినొందిన స్థలముననే నగ్నశ్రాద్ధము చేయుచున్నారు. ఇదియే యాచారముగ నేదేశముననుండునో యాదేశవాసులు యట్లే చేయవలెను.

—*—

—* నగ్నశ్రాద్ధే ఆమవిధి. *—

బియ్యం ౮ పళ్ళును, గోధుములు ౪ పళ్ళును, మినుములు ౨ పళ్ళును, పెసలు ౨ పళ్ళును, కంచుచేంబు, క్రొత్తవస్త్రము, కూరలు, అయఃపాత్ర, ప్రత్తి, కంబళి, నెయ్యి, దీపము, ఘంట, పుస్తకము, దక్షిణ, తాంబూలము, వీటిని అంధత్వ, బధిరత్వ, మూకత్వ, నగ్నత్వ, నివృత్తి కొరకు శుద్ధ శ్రోత్రియునికి ఇవ్వవలెను.

—*—

—* ఉపవీతవిధి. *—

ప్రేత కర్మ చేయు నపుడును, ప్రాణాయామ కాలమునందును, సమసూరించు సమయమునను, స్నానము చేయు నపుడును, ప్రదక్షిణమునందును, యజ్ఞోపవీతము సవ్యముగా యుండవలసినది.

—*—

—* దశాహమధ్యే శ్రాద్ధానాం అమంత్రకత్వవిధిః. *—

దశాహస్సు లోపల చేయవలసిన నవశ్రాద్ధములు, నగ్నశ్రాద్ధము అమంత్రవత్తుగా, తంత్రముచేత చేయవలసినది. మైఁ జెప్పబడిన శ్రాద్ధములందు అగ్నోక్తరణము, విశ్వే దేవస్థానమును, మంత్ర

ములేని యావాహనము, ధూపమును, దీపమును లేదు. ఏకాదశీ హని నవశ్రాద్ధము మొదలు ఇతరశ్రాద్ధములు సమంత్రవత్తుగా జరుపవలసినది.

—*—

—* నవశ్రాద్ధవిధి: *—

ప్రథమ దినము, 3 వ, ౫ వ, ౭ వ, ౯ వ, ౧౧ వ, దినములందు ౬ నవశ్రాద్ధముల చేయవలయును. ఇది యాపస్తంబీయ విధి:— ఆశ్వలాయనులు ౫ నవశ్రాద్ధములును, ఇతరులు ౫ గాని ౬ గాని చేయవలసినది.

—*—

—* నవశ్రాద్ధము నిలిచి పోయిన. *—

౯ వ దినం కర్మ సారంభము చేసి నప్పుడు ఆదినము నవశ్రాద్ధముతో కూడా నిలిచి పోయిన నవశ్రాద్ధముల చేర్చి చేయవలెను. అట్లుచేయుటకు ఏదియైన యభ్యంతరము గలిగి నపుడు ౧౧ వ దినము చేయవలసినది. ఆశ్వలాయనులు ౯ వ దినమే నవశ్రాద్ధముల చేయవలెను.

—*—

—* త్రిరాత్రాశౌచ నవశ్రాద్ధవిధి. *—

ప్రథమ దినమున ౨ ను, ద్వితీయ దినమున ౨ ను, తృతీయ దినమున ౧ యు, చతుర్థ దినమున ౧ యు, త్రిరాత్రాశౌచ కర్మ చేయనపుడు చేయవలెను.

ఆశ్వలాయనులు ప్రథమ దినమున ౨ ను, ద్వితీయ దినమున ౨ ను, తృతీయ దినమున ౧ యు, చేయవలసినది.

—*—

—* త్రిరాత్రాశౌచే శిలాస్నాన తిలోదకవిధి. *—

ప్రథమ దినమున ౯ శిలాస్నానములును, ౯ మృదాస్నానములును, ౯ వాసోదకములును, ౨౧ తిలోదకములును చేయవలెను. ద్వితీయ దినమున ౧౨ శిలాస్నానములును, ౧౨ మృదాస్నానము

లును, ౧౨ వాసోదకములును, ౨౧ తిలోదకములును, ౪ పిండములును చేయవలయు. తృతీయేహని ౯ శిలాస్నానములు, ౯ మృదాస్నానములు, ౯ వాసోదకములు, ౩౩ తిలోదకములు, ౩ పిండములు చేయవలయు. ఇది యాపస్తంబీయవిధి.

ఆశ్వలాయన విధి ఎట్లనిన? — ప్రథమ దినమున ౩౦ తిలోదకములు, ౩ పిండములు, — ద్వితీయ దినమున ౪౦ తిలోదకములును, ౪ పిండములును, — తృతీయ దినమున ౩౦ తిలోదకములును ౩ పిండములును, ఈ ప్రకారముగ నిత్య కర్మ చేయవలసినది.

ప్రథమ దినమున ౩ శిలాస్నానములు, ౩ వాసోదకములు, ౧౫ మృదాస్నానములు, ద్వితీయ దినమున ౪ శిలాస్నానములును, ౨౦ మృదాస్నానములు, ౪ వాసోదకములును, తృతీయ దినమునందు ౩ శిలాస్నానములు ౧౫ మృదాస్నానములు ౩ వాసోదకములు ఈప్రకారము శిలాస్నాన, మృదాస్నాన, వాసోదకములు చేయవలసినది.

—*—

————* భోగశరీరోత్పత్తిః. *————

మృతి నొందిన వానికి ప్రథమ దినమున పిండప్రదానము చేసినందున శిరస్సు ఉత్పత్తి అగును. రెండవ దినమున నేత్రములు, శ్రోత్రీయములు, నాసికయు ఉత్పత్తి యగుచున్నవి. మూడవ దినమున భుజములు, ఉదరము, స్తనములు, కంఠము, ఉత్పత్తి యగుచున్నవి. నాలుగవ దినమున నాభిస్థాన, గుదస్థాన, లింగము, ఉత్పత్తి యగుచున్నవి. అయిదవ దినమున తొడలు ఉత్పత్తి యగును. ఆరవ దినమున చర్మము, ఏడవ దినమున సమస్త నరములును, ఎనిమిదవ రోజున రోమములును, తొమ్మిదవ దినమున వీర్యసంపత్తియు, ఏర్పడును. పదియవ దినమున ఆకలియు కలుగును. ౧౦ దినముల లోపల పిండమును వాయుసము భక్షింపక పోయెనేని నూరు శ్రాద్ధముల చేసినను ప్రేతత్వము వదలదు. కాకి తినని పక్షమున గంగలో వేయవలసినది. ఈ ౧౦ దినములు నిత్య కర్మ చేసి పిండ ప్రదానము చేసినం

దున పిండ శరీరము గలిగి యాశరీరమునందు జీవుడు ప్రవేశించి ప్రభూత బలిని భుజించును.

—*—

—*— త్రిరాత్రాశౌచే ఏకోద్దిష్ట సపిండి కరణాని. *—

మృతి నొందిన దినము కర్మను ఆరంభము చేసి మూడు దినములు తిలోదక పిండ ప్రదానములు చేసి మూడవ దినమున దశాహస్సుచేసి, నాలుగవ దినమున ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధమును జరిపి, ఐదవ దినమున షోడశ సపిండికరణములతో కర్మ పూర్తి చేయవలెను.

గ్రంథాంతరమున:— ఎసిమిదవ లేక, తొమ్మిదవ దినమున నిత్య కర్మ నారంభించి, సంఖ్య ప్రకారము తిలోదకముల విడిచి, సంఖ్య ప్రకారము పిండముల బెట్టి, నవ శ్రాద్ధముల జరిపి, ౧౦ వ దినమున నిత్య కర్మ పూర్తి చేసి, దశాహ తత్రము నాచరించి ౧౧ వ దినమున ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధము చేసి షోడశమును జరిపించి ౧౨ వ రోజున సపిండి కరణముతో కర్మను పూర్తి గావింపవలెను.

—*—

—*— త్రిరాత్రాశౌచే జ్ఞాతి తిలోదకవిధి. *—

మృతి నొందిన వారికి త్రిరాత్రాశౌచవిధిగా కర్మచేసి నవుడు జ్ఞాతులు మృతి నొందిన ౧౦ వ దినమున ఔరము చేసికొని దర్భకూర్చయందు వసురూపముచేత తిలోదకముల విడిచి ౧౧ వ దినమున స్నానము చేసి యజ్ఞోపవీతములు వేసికొనవలెను.

—*—

—*— ఆశౌచ నియమః. *—

కర్త ౧౦ దినములు కర్మచేయు నవుడు ఔరము చేసికొనక, లవణ మధు వర్జితమగు అన్నము భుజింప వలసినది. భూమిమీద పడుకొనవలయు. భార్యా సంగమము నిషేధము. ఇట్లు బ్రహ్మచర్య వ్రతము నాచరించుచు కర్మచేయవలసినది. ఇట్టి నియమము గృహస్థులుకేగాని వృద్ధులు, బాలురు వీరు అవలంబించ వలసినది పనిలేదు.

—*—

—* దశాహమధ్యే దర్శ సంక్రమాదౌ. *

తల్లి తండ్రులు, మాతామహుడు, మాతామహీ మరణము లందు పుత్రుడు, దాహిత్రుడు, దత్తపుత్రుడును నిత్య కర్మ చేయు చుండగా పది దినములలో అమావాస్యగాని సంక్రమణముగాని వచ్చి నయెడల నిత్య కర్మను నిలుపరాదు. యథావిధిగా తిలోదక వాసో దక పిండ ప్రదానముల చేయవలసినది. వీరు తప్ప ఇతరులు—అన్న మొదలగువారికి కర్మ చేయుచుండిరేని అమావాస్య, సంక్రమణములు గలిగిన పక్షమున పై దినములతిలోదక పిండ ప్రదానముల సమాప్తి చేసి దశమ దినమున శిలావిసర్జనము హోమము చేయవలయును.

—*—

—* అమావాస్యాయాం మరణే. *

అమావాస్య దినమున తల్లి దండ్రులు మొదలగు వారెవరు మరణించినను నిత్య కర్మ నిలుపరాదు. యథావిధిగా ౧౦ దినములును నిత్య కర్మ చేసి, దశాహ తంత్రమును సలిపి కర్మ చేయవలయును.

గ్రంథాంతరే || మృతినొందిన దినమునకు సమీపమున దర్శ సంక్రమాములు వచ్చిన దర్శ సంక్రమణములు వెళ్ళిన తర్వాత నిత్య కర్మ ఆరంభించ వలయును. ఇది జ్యేష్ఠ భారతాదుల మరణమందు కర్తవ్యము.

—*—

—* త్రిరాత్రాశౌచే దర్శ సంక్రమాదౌ. *

త్రిరాత్రాశౌచ విధిగా కర్మ చేయుచుండు నపుడు, అంతర్దశాహమునందు దర్శ సంక్రమణములు ప్రాప్తమైన యెడల అదినమే నిత్య కర్మ, తిలోదక పిండప్రదానముల సమాప్తి చేయవలెను. ౩ వ దినమున దశాహస్సుజరిగించి ౪ వ దినమున ఏకోద్దిష్టమును చేయవల సినది.

—*—

—* దేశోపద్రవాది సంప్రాప్తే. *

మాతా పితృలకు కర్మచేయు నపుడు దశాహస్సు లోపల

దేశోపద్రవము కలిగినను సంకటము కలిగినను, మారీభయము పీడించుచున్నను, రాజభయము ప్రాప్తమైనను, దర్శనంక్రమణములు సంప్రాప్తమైన యెడల ఏవిధము చేయవలయునో ఆ విధముగానే నిత్యకర్మ, తిలోదక, పిండ ప్రదానములు సమాప్తిచేసి, ఇతర దేశములకు పోవు నప్పుడు శిలను వెంట తీసికొనిపోయి దశాహ దినమున శిలోద్వాసన హోమము జరిపించి ౧౧ వ దినమున ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధము మొదలగు కార్యములను పూర్తి చేయవలసినది.

—*—

—* దహనానంతరం కర్తా గృహప్రవేశ క్రమః. *—

దహనానంతరం కర్త తన బంధువులతోగూడి పాద ప్రక్షాళనము చేసికొని స్త్రీబాల పురస్కరముగా ఇల్లు ప్రవేశించి, ఇంటి ద్వారమున వేపమండలు కట్టి, యాచమనముచేసి, గోమయమున పాదముల స్పృశింప చేసి, దీపదర్శనము చేసి, చనిపోయిన స్థలమున అన్నమునుంచి, నైవేద్యముచేసి, ఈ యన్నమును కాకికి నిడి పిమ్మట భోజనము గావించి, స్వస్థచిత్తుడై గరుడ పురాణమును పఠనము చేయవలసినది.

—*—

—* దహ్యమానాగ్నానప్టే. *—

శవము దహనమగు సమయమున వర్షముచేతగాని మరి ఎట్టి యుపద్రవముచేతగాని, అగ్ని ఆరిపోయినట్లులైన కృచ్ఛాగ్రయము చేసి, పునః అగ్నిచే మంత్రము తంత్రము లేక, కేషించిన శవమును దహించ వలయును.

—*—

—* సంభయన విధిః. *—

దహనదినము, ద్వితీయదినము, తృతీయదినము, చతుర్థదినము, పంచమదినము, సప్తమదినము, నవమదినము దినవార శుద్ధి చూడకయే యంతర్దశాహమనంచ సంభయనము చేయవలసినది.

—*—

—* సంచయన ప్రకారం. *

కర్త బంధువులతో కూడ శ్మశానమునకు చని, దక్షిణాంశము ఖండై పాలతోకూడా ఉదకమును కలిపి, జమ్మిమండచే పాలను స్వశానాగ్నియందు ప్రోక్షణచేసి ఉదకముచే అగ్నిని చల్లాల్సి, పాద ముముదలు శరీరస్పృశరకు ఉండు అస్థులను చేరిచి, క్రొత్త కడవయం దుంచి, దానిని భూమిలో పాతిపెట్టి చేయవలెను. తర్వాత దహ నము చేసిన స్థలమున పురుషాకృతిగా రూపము ఏర్పరిచి బలి పిండ ప్రదానము చేయవలెను.

త్రిరాత్రాశౌచ విధమున కర్మచేయు నపుడు దహన దినము నందు, రెండవ రోజునగాని సంచయనము చేయవలయును.

—*—

—* స్వశానాగ్ని ఆరిపోయిన. *

స్వశానాగ్ని ఆరిపోయిన యెడల ధర్మశాస్త్ర ప్రకారముగా అగ్నినప్త ప్రియశ్చిత్తముచేసి తర్వాత సంచయనము జరుపవలెను.

—*—

—* దహనము అమంత్రవత్తుగా జరిగిన. *

సంచయన దినమున అస్థుల చేదీసి దహన సంబంధమగు ప్రయోగముచే పునర్దహనము చేసి, తర్వాత సంచయనము చేయ వలయును.

—*—

—* శాఖాంతరస్య కర్తృత్వేపి పైతృమేధిక విధిః. *

సగోత్రుడుగాని, అసగోత్రుడుగాని, కర్మ చేయు నపుడు ప్రేతశాఖ ఎదియో ఆశాఖ ప్రకారముగానే దహనాది కర్మనుచేయ వలయును. ఇతర శాఖచే దహనము చేయరాదు. ప్రమాద వశమున ఒక శాఖవానికి మరియొక శాఖ ప్రకారము దహనము కలిగిన వును దహనాది కర్మను చేయవలయును. ఋక్కాఖవానికి యజుశ్శాఖా విధ మున కర్మ నడిచిన వును స్వశాఖచే వానికి కర్మ చేయవలయును. కాని యజుశ్శాఖవానికి ఋక్కాఖచే దహనాది కర్మ జరుపబడియుం

డిన స్వశాఖచే దహనము మాత్రము చేయవలసిగలదు. సంవయ నము మొదలుగాగల కర్మను చేయవలసినదే.

—*—

—* సంవయన నిత్యకర్మ ప్రారంభవిధి: *—

దహనమైన మరుదినమున సంవయనము చేయవలసినది. ప్రథ మదినమునగాని, ద్వితీయదినమునగాని, తృతీయదినమునగాని, పంచమ దినమునగాని, సప్తమదినమునగాని, నవమదినమునగాని, ఏవారమైనను ఈ వారములందు నిత్యకర్మ యారంభము చేయవలయును. సరిదిన ములందు ప్రారంభము చేయరాదు. ఈ ౯ దినముల లోపల నిత్య కర్మ ఆరంభము చేయుటకు సందర్భములేని యెడల ౧౦ వ దినమున నిత్యకర్మ ఆరంభముజేసి ఆదినమే శిలోద్వాసన వరకు చేసి దశా హస్సు జరిగించవలయును.

—*—

— { ప్రేతశాఖలయన శాఖీయుడై కర్త }
— { యాపస్తంబ సూత్రుడైన. } —

ప్రేతశాఖచే దహనము మొదలుకొని సపిండికరణము పూర్తి చేసి అను మాసికముల పెట్టి, సంవత్సర విమోక్షముచేసి తిథి మొదలు కొని కర్త శాఖచేతనే చేయవలెను. అని గ్రంథమున చెప్పబడి యు న్నను దేశాచార ప్రకారమున నడుచుకొన వలయును.

—*—

—* గంగాంభసి అస్థినిక్షేపణవిధి: *—

అంతర్దశాహమున దిన వార శుద్ధి చూడకనే పరిశుద్ధ మగు గంగాయందు, అస్థులకు పంచామృతాభిషేకము ఆయా మంత్రములచే చేసి పుష్పములచే పూజచేసి, బ్రాహ్మణుల అనుజ్ఞను తీసికొని మంత్రపూర్వకముగా గంగాయందు మూడు మార్లుగావేసి న్నానము చేసి అస్థి నిక్షేపణాంగము గోదాన దశ దానములను, హిరణ్యశ్రా ధమును చేయవలెను.

—*—

: బహిర్దశాహ అస్థి నిక్షేపణవిధిః. *——

మృతినొందిన యొక మానవునిలోపల నేదినమున గాని, బేసి నెలలో, మూఢ దోషములు లేని నెలలో, ద్విపాద త్రిపాద ధన్వస్తా పంచక దోషములును, నందభద్ర రిక్త తిథి దోషములును, ద్విపుషకార శ్రువుపూరాది దోషములును, లేని దినములలో గాని అస్థి నిక్షేపణ చేయవలసినది. ఇతర మానవునందు చేయరాదు. ఇట్టి దోషములు లేనియు, తారాబల యుక్తమైన దినమున అస్థులను కృష్ణాజినమునందు దర్శచే ధృఢముగా కట్టి తీసికొని పోయి గంగాది పుణ్యనదులలో అక్కడక్కడ కొన్నిటిని వేసి గోదాన దశ దానములను, హిరణ్య దానములను మొదలగునవి చేయవలసినది.

——*——

——* దశమ దినే ప్రేత భార్య రజస్వలవిధిః. *——

దశాహస్సు దినమున ప్రేత భార్య రజస్వల అయిన దశాహ తంత్రమును, ఏకోద్దిష్టము మొదలగు కర్మలను యథావిధిగా జరిగించి స్నాన దినమున కంత సూత్రమును విసర్జించవలయును.

——*——

——* పుత్రహీనయగు స్త్రీ స్వకర్తృత్వ రజస్వలావిధిః. *——

నిత్య కర్మ యారంభము చేసిన తరువాత రజస్వలైన యెడల ౧౦ వ దినమున దశాహ తంత్రము జరిపించి శిలో ద్వాసన చేసి ౧౧ వ దినమున, ఏకోద్దిష్టము వరకు చేసి షోడశ సపిండికరణముల నీలిపి స్నాన దినమున సూత్రవిసర్జనముచేసి అయిదవ దినమున షోడశ సపిండికరణములు చేయవలయును.

——*——

——* దశమేహని వపనవిధిః. *——

దశమ దినమున పూర్వాహ్నము నందు స్నానము చేసి గాగ్రిమమునకు వెలుపల కర్మచేయు స్థలమున కర్తృజ్ఞాతులతో సహా సంకల్ప పూర్వకముగా తొరము చేసి కొని స్నానము చేసి కర్మ ప్రారంభము చేయవలసినది.

————* దశమేహని జ్ఞాతీనాం తిలోదకవిధిః.

కర్త శిలాస్నాన, మృదాస్నానములను చేసి, వాసోదకములను విడిచిన పిమ్మట జ్ఞాతులు (మరణించిన వానికి వయస్సులో చిన్న వారైన మాత్రమే ఔరము చేసి కొనవలయును. తండ్రి జీవించి యుండ జ్ఞాతులు చేయరాదు) దినమునకు యూడు వంతున ౧౦ దినములకు ౩౦ తిలోదకములను విడిచి కర్తతో సహా శిలోద్వాసన సమయమున స్నానము చేసి, పుణ్యాహ వాచనోదకము పోషించు కొనవలయును.

————*————

కర్త జ్ఞాతులు విడిచిన తర్వాత తాను తిలోదకమును విడిచి, నిత్య పిండ ప్రదానముచేసి, ఔరము చేసికొని, అఘాపనుత్తి పాహుమాది కార్యములను చేయవలెను.

సూత్రము || అధైనాఽజ్ఞాతీ సనుపూర్వాఽకల్పయతి ||

అర్థము = వృద్ధ పురుషా దక్షిణతః కస్యో ఉత్తరతః తతో
పృథ్వా స్త్రీయః ||

————*————

————* దేశాంతర స్థితజ్ఞాతి తిలోదకవిధిః. *————

జ్ఞాతులు దేశాంతరమున నుండు నపుడు ౧౦ వ దినమున ఔరము చేసి కొని దర్భ కూర్చుండు దినమునకు ౩ వంతున ౩౦ తిలోదకముల విడిచి ౧౦ వ దినమున స్నానము చేసి యజ్ఞోపవీతమును వేసి కొనవలయును.

————*————

————* మాతామహ కర్మవిధిః. *————

దాహిత్రుడు మాతా మహులకు కర్మ చేయవలసి నట్లులైన పితృ మాతృవుల కేతిగా కర్మ చేయవలయునో యా రీతిగానే దశ రాత్రాశౌచ విధిగా చేయవలయును.

————*————

—* పూర్వాశౌచ ఉత్తరాశౌచ జ్ఞాతి తిలోదకవిధిః. *—

జ్ఞాతి మృతినొందిన యా శౌచము నాచరించు చుండగా మరి యొక జ్ఞాతి మృతినొందిన పూర్వాశౌచము చేతనే ఉత్తరాశౌచము శుద్ధి యగును. పూర్వా శౌచము నాచరించిన ౧౦ వ దినమున ఔరము చేసికొని తిలోదకము విడువ వలెను. ఉత్తరా శౌచమునకు జ్ఞాతులు ఔర తిలోదకములు ౧౦ వ దినమున విడువ వలెను. ఆశౌచము మాత్రము లేదు.

—*—

—* అసన్నిధానే జ్ఞాతీనాం తిలోదకవిధిః. *—

మరణించిన వాని సాన్నిధ్యమున జ్ఞాతులు లేనియపుడును, దశాహరోజును రావుటకు వీలు లేక పోయినను, రోగముచే నశక్తుడుగా నున్నపుడును, జ్ఞాతులు ఔర తిలోదకముల చేయ పనిలేదు. గర్భిణి పతిగా యున్న వానికి ౩ మాసములకు పై బడిన యెడల జ్ఞాతులు ఔర తిలోదకములను చేయ నక్కఱ లేదు. బ్రహ్మచారి జ్ఞాతులకు తిలోదకమును విడువ పనిలేదు.

—*—

—* స్త్రీ కర్తవ్య జ్ఞాతి తిలోదకవిధిః. *—

మృతినొందిన వాని పుత్రుడు అను పనితుడుగా యున్న పుడు స్త్రీ కర్తగా యున్నపుడు మృతినొందిన వాని తమ్ములు వారల కర్తవ్యము మీద కర్మ చేయనపుడు దశమ దినమున తాను ఔరము చేసికొని తానువిడవవలసిన తిలోదకము విడిచి పైన కర్మచేయవలెను.

—*—

—* సపిండికరణానంతరం జ్ఞాతి తిలోదకవిధిః. *—

సపిండి కరణము జరిగిన తరువాత ౩ మాసముల లోపల సంగతి విసిన జ్ఞాతులు మూడు దినములు ఆశౌచము వుండి మూడవ దినమున పూర్వాహ్నము నందు ఔరముచేసికొని దర్భకూర్చయందు ౩౦ మారులు తిలోదకమును విడిచి నాలుగవ దినమున స్నానముచేసి

యజ్ఞోపవీతము ధరించి కొనవలెను. అని చెప్పబడియున్నను నీ విషయమున దేశాచార ప్రకారము నడచు కొనవలయును.

—*—

—* బ్రహ్మచారిణాం తిలోదక నిషేధః. *—

బ్రహ్మచారి, మాతా పితృ జ్యేష్ఠ భ్రాతృ మాతా మహులు, ఆ చార్యుడు—ప్రై చేప్పినవారలకు ఔరము చేసికొని తిలోదకమును విడువ వలయును. వీర్లు తప్ప జ్ఞాతులు మొదలగు వారికి ఆ శౌచము వుండి తిలోదకమును విడువ పనిలేదు. ఔరము చేసికొని తిలోదకమును విడిచెనేని పునః ఉపనయనము చేసికొనవలయును.

—*—

—* జీవపితృక భ్రాతృమరణే. *—

తండ్రి జీవించి యున్నపుడు అన్నగాని, అన్న భార్యగాని తమ్ముడు గాని మృతినొందిన కర్మ చేయరాదు. అట్లు చేసినయెడల తండ్రినీ చంపిన దోషమును పొందుచున్నాడు కావున చేయరాదు.

—*—

—* శిలోద్వాసనానంతరం ధర్మోదకవిధిః. *—

శిలోద్వాసన అయిన తర్వాత ఇష్టులు, శిష్టులు, బంధువులు మొదలగువారు దర్శన కూర్చుండు యజమానస్వపిత్రే గోత్రాయ శర్మణే ప్రేతాయ ప్రేత తృప్త్యర్థం మరణ దినాదాభ్య దశమేహని ఏకాదశ్యోదకం దదామి అని చెప్పచు మూడు దోసీళ్ళ ఉదకము విడువవలసినది.

—*—

—* ఏకాదశేహనివిధిః. *—

౧౧ వ దినమున గృహమును గోమయముచేత శుద్ధి చేసి కర్త స్నానముచేసి స్వస్తి పుణ్యాహవాచనము చేసికొని నవ శ్రాద్ధము చేసి వృషోత్సర్జనముచేసి ఏకోద్దిష్టము మధ్యాహ్న కాలమునందు జరిగించి పిమ్మట పోడకము చేయవలసినది.

—*—

—* ఏకాదశేహని కర్తృభార్య రజస్వలావిధిః. *

కర్తృభార్య ౧౧ వ దినమున రజస్వల అయినయెడల ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధమును, ద్వీరావృత్తి ఆద్యశ్రాద్ధమును, రుద్రగణాఖ్య శ్రాద్ధమును, వృషోత్సర్జనాంగ శ్రాద్ధమును, చేయవలసినది. పోడకమును సపిండికరణమును, చేయరాదు. మృతినొందిన ౨౩ వ దినమున పోడక సపిండికరణముల చేయవలెను. ఈవిషయమున దేశాచార వృద్ధాచారమును అనుసరించి నడుచుకొనవలయును.

—*—

—} నవమదశమేహని కర్తృభార్య }
రజస్వలావిధిః.

నవమ దినమునందు కర్తృభార్య రజస్వలైనపుడు ౧౧ వ దినమున పుణ్యాహవాచనము, నవశ్రాద్ధము, వృషోత్సర్జనము, ఏకోద్దిష్టము, వరకు జరిగించి ౧౨ వ దినమున పోడక సపిండి కరణముల చేయవలెను. ౧౧ వ దినమున కర్తృభార్యకు స్నానదినమైన ఆదినమున పోడకమును జరుపవచ్చును. ౧౨ వ దినమున సపిండి కరణము చేయవలెను.

—*—

—* పోడకమైన తర్వాత కర్తృభార్య రజస్వలావిధిః. *

౧౧ వ దినమున పోడకమైన పిమ్మట కర్తృభార్య రజస్వలైనపుడు సపిండికరణము చేయకూడదు. ౧౫ వ దినమున సపిండికరణము మాత్రము చేయవలెను.

—*—

—* పితృశౌచమధ్యే కర్తృమాతృ భార్యప్రసూతౌ. *

పితృశౌచమధ్య కర్తృమాతగాని భార్యగాని ప్రసూతియైన యెడల పితృశౌచముచేతనే జాతాశౌచము ముగింపు అగును. కర్మయధావిధిగా చేయవచ్చును. జ్ఞాతినంబంధములైన జాతాశౌచములుగాని మృతాశౌచములుగాని వచ్చినయెడల పితృమాతృశౌచములచేతనే శుద్ధియగును.

—* ఏకాదశేహని జాతాశౌచమృతాశౌచవిధిః. *—

౧౧ వ దినమున కర్తకు జాతాశౌచముగాని మృతాశౌచము గాని వచ్చినపుడు ఆదినమే ఏకోద్దిష్టమువరకు కర్మచేసి నిలిపి ౧౦ దినములు ఆశౌచము ఉండి ఆశౌచాంతమున పోడశ సపి. డీ కరణములు కర్మ పూర్తిచేయవలెను.

—*—

—* ఆద్యేకోద్దిష్టవిధిః. *—

౧౧ వ దినమున ఎన్ని అభ్యంతరములున్నను కర్తకు తా తాగిలికశుద్ధి ఉన్నందున ముఖ్యముగా ఆనాడే ఏకోద్దిష్టమును చేయవలెను. అట్లు చేయని పక్షమున పునః జరిగిన కర్మయంత్రును చేయవలసినది.

—*—

—* ఆద్యేకోద్దిష్టస్య ద్వీరావృత్తివిధిః. *—

ఆద్యేకోద్దిష్ట శ్రాద్ధమునందు బ్రాహ్మణునికి భోజనము పెట్టవలసినది. లేని పక్షమున అగ్నిహోత్రమునందు అన్నమును హోమము చేయవలసినది. పునః బ్రాహ్మణునికి భోజనము పెట్టవలసినది. ఇది ద్వీరావృత్తి ఏకోద్దిష్టవిధానము.

—*—

—* స్వతంత్రేకోద్దిష్టస్య బ్రాహ్మణాభావే. *—

ఏకోద్దిష్టశ్రాద్ధమున బ్రాహ్మణుడు దొరకని పక్షమున ఉదీరేతి మంత్రములచేతను స్వగృహ్యాక్త ప్రకారము పురుష సూక్తముచే ఘృతపాయసములను హోమము చేయవలెను. పునః బ్రాహ్మణునికి భోజనము పెట్టవలసినది. ఇత్యది ద్వీరావృత్తి స్వతంత్రేకోద్దిష్టశ్రాద్ధంబు. ప్రథమమున అగ్నియందు ఘృతము, శాకము, క్షీరము, గుడము, దధి ఈవస్తువులను అన్నముతో కలిపి ౩౨ ఆవర్తులు హోమము చేయవలయును. పునః ఆద్యశ్రాద్ధమును పోడశమును చేయినపుడు సంకల్పమునందు ద్వీరావృత్తి చేసికొని చేయవలయును.

—* ద్వీరావృత్తి ఆద్యమాసీకస్య విఘ్నసంభవే. *

(గ్రంథాంతరే) ౧౧ వ దినమున ఆద్యశ్రాద్ధమునకు విఘ్నము సంభవించినయెడల ౧౨ వ దినమునందుగాని ౨౩ వ దినమునందుగాని చేయవలయునని గ్రంథాంతరమున చెప్పబడి యున్నది.

—*—

—* రుద్రగణ శ్రాద్ధవిధిః. *

౧౧ వ దినమున రుద్రునిగూర్చి ౧౧ బ్రాహ్మణులకు ప్రేతత్వ విముక్తికొరకు తేనె, పాలు, నెయ్యి సహితముగా అన్నము పెట్టవలయును.

—*—

—* వృషోత్సర్జనవిధిః. *

మృతి నొందిన ౧౧ వ దినమున గోవృషభములను వస్త్రాదులచే అలంకరించి పూజించి హోమాది కార్యముల పూర్తిచేసినంత పైశాచికబాధ నివృత్తి యగుటకును, పితృదేవతల తృప్తికొరకును, వృషభమునకు పృష్ఠభాగమున చక్రముగాగాని, శూలముగాగాని, లాంఛనము వేసి వృషభమును విడువవలయును. అందుమీద వృషభముయొక్క త్వక్చర్మ రుధిర రోమ దహన ప్రాయశ్చిత్తము కొరకు అపాంఘట, ఆఙ్గి, వస్త్ర, హీరణ్య, దానములుచేసి అగ్నికొరకు బలుల ఇవ్వవలయును. వృషోత్సర్జనాంగ ఏకాదశ బ్రాహ్మణులకు భోజనము పెట్టవలయును. వృషోత్సర్జనమునకు వృషభము ఎర్రనివన్నెగలదై యుండవలయును.

—*—

—* సువాసినివిషయే. *

సువాసిని మరణమున పుత్రులైనను, భర్తయైనను కర్మచేయుచుండిన వృషోత్సర్జనహోమము చేయనక్కరలేదు. గోవృషభమును మాత్రము పూజచేసి లాంఛనమువేసి విడువవలయును. ఈ విషయమున దేశాచారము కర్తవ్యము.

౧౧ వ దినమున వృషోత్సర్జనము చేయనియెడ ప్రేతకు ౧౦౦

శ్రాద్ధముల చేసినను పిశాచత్వము విముక్తిగాదు. కావున ముఖ్యముగా అదినముననే వృషోత్సర్జనము చేయవలెను.

—*—

—* అశక్తవిషయే. *—

ప్రత్యక్షమగు వృషభమును విడుచుటకు శక్తిలేని యెడల తండులమందు గోవృషభ ప్రతిమ నేర్పించి పూజ మొదలగు హోమమునుచేసి వృషోత్సర్జనమును చేయవలెను. ఇట్లు చేయుటకు శక్తి లేని యెడల సువర్ణ రూపకముగానైనను చేయవలెను.

—*—

—* వృషోత్సర్జనే యజ్ఞోపవీతవిధిః. *—

వృషోత్సర్జన హోమముచేయు నపుడును, వృషభమును విడుచునమయమునను ఉపవీతిగా ఉండవలయును. తక్కిన శ్రాద్ధముల చేయునపుడు పాచీనావీతిగా ఉండవలయును.

—*—

—* వృషోత్సర్జనే పరిధివిధిః. *—

ప్రేత వృషోత్సర్జనమునందు పరిధిప్రహరణము ఉండవలయును. కామ్యవృషోత్సర్జనమునందు శమ్యలు ఉండవలయును.

—*—

—* వసుగణ శ్రాద్ధవిధిః. *—

ప్రేత సంబంధమగు వృషోత్సర్జనమునందు వసుగణ శ్రాద్ధమును ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధ విధానముగా ౮ బ్రాహ్మణులకు అన్నము పెట్టి శ్రాద్ధమును చేయవలయును. కామ్యవృషోత్సర్జనమునందు నాందీముఖ విధానముగా ౮ బ్రాహ్మణులకు అన్నమునిడి వసుగణశ్రాద్ధమును చేయవలయును. అన్నము పెట్టుటకు శక్తిలేని పక్షమున ఆమముగాని, హిరణ్యముచేగాని, ఉదకముచేగాని, చేయవచ్చును.

—*—

—* ఏకోద్దిష్టవిధిః. *—

ఏకోద్దిష్ట మనగా ౧౧ వ దినమున అగ్నియందు “ యత్తే

కృష్ణ " అను మంత్రముచే అన్నమును ౩౨ అహుతులుగా హోమము చేయుటయే. ఇంద్రియ అధ్యమానికంబు. ౧౧, ౧౨, ౧౩, ౨౩, దినములు గాని యెప్పుడు గాని పోడశము చేయు నప్పుడు యీ అధ్యమానికమును ద్వీరా వృత్తిగా చేర్చుకొని చేయవలెను.

—*—

—* పోడశవిధి. *—

౧౧, ౧౨, ౧౩, దినమున సపిండికరణము చేయు పక్షమున సంవత్సరము వరకు ప్రతి మాసమును పెట్టవలసిన మానికముల నాకర్షించి పూన మానికముల సహితము చేర్చి వసుగణ, రుద్రగణ వృషోత్సర్జనాంగ అవశిష్ట బ్రాహ్మణ భోజనమునహా చేర్చి ఏకోద్దివ విధానముగా పోడశ శాస్త్రమును చేయవలయును.

—*—

—* పోడశ వివరము. *—

౧. ద్వీరావృత్తి అధ్యమానికము, ౨. ఊన మానికము, ౩. ద్వితీయమానికము, ౪. త్రైపతీకము, ౫. తృతీయ మానికము, ౬. చతుర్థ మానికము, ౭. పంచమ మానికము, ౮. షాష్ఠానికము, ౯. ఊనషాష్ఠానికము, ౧౦. సప్తమ మానికము, ౧౧. అష్టమ మానికము, ౧౨. నవమ మానికము, ౧౩. దశమ మానికము, ౧౪. ఏకాదశ మానికము, ౧౫. అద్వీక మానికము, ౧౬. ఊనాద్వీకము, ౧౭. వసుగణము, ౧౮. రుద్రగణము, ౧౯. వృషోత్సర్జనాంగ అవశిష్ట బ్రాహ్మణ భోజనము. ఈపై జెప్పబడిన ౧౯ శాస్త్రములను నాకర్షించి చేర్చి పోడశమును సపిండి కరణమునకు మునుపు చేయవలయును.

పై జెప్పబడిన ౧౯ శాస్త్రములందును వెవ్వేరుగా బ్రాహ్మణుల నేర్పాటుచేసి శశ్చిమాభి ముఖముగా కూర్చుండ జెట్టి ప్రత్యేకముగా గోత్ర నామములు చేప్పి తుగమునిచ్చి పాద ప్రత్యోశనము చేసి ద్వీరావృత్తి అధ్యమానికము మొదలు రుద్రగణ శాస్త్ర

మువరకు, ప్రత్యక్షముగా అర్ఘ్యమును విడిచి వస్త్రాద్యలంకారములచే పూజచేయ వలసినది.

—*—

—* అగ్నేకరణవిధిః. *—

సంకల్పము చేసికొని లౌకికాగ్ని యందు పరిస్తీర్య పరిషేచనముచేసి, పిత్రే, గోత్రాయ, శర్కణే. ప్రేతాయ యమాయచ స్వాహా యని ఈ ప్రకారముగా ౧౮ అహుతులు లౌకికాగ్ని యందున కొంచెము కొంచెముగా తీసికొని హోమముచేసి మిగత యన్నమును బ్రాహ్మణుల విస్తర్ల యందు కొంచెము కొంచెముపెట్టి మిగత యన్నమును పిండములతో చేర్చికొన వలయును.

—*—

—* పిండప్రదానవిధిః. *—

బ్రాహ్మణ భోజనమైన తరువాత అగ్నేకరణ శేషాన్నమును కొంత తీసికొని ఆద్యాద్యవశిష్ట పర్యంత శ్రాద్ధముల యందు ప్రేత తృప్తికొరకు విస్తరి ముందర వికరాన్నమును వేసి మిగత అన్నమును పిండముతో కూడా చేర్చికొని నారికేళ ప్రమాణము గల పిండములను ౧౮ చేసి, పిండ ప్రదానము చేసి, ఉత్తర సంకల్పము చెప్పి శ్రాద్ధమును పూర్తి చేయవలెను.

—*—

—* బ్రాహ్మణసంఖ్య. *—

ద్విరావృత్తి ఆవ్యమాసీకమునకు ఒకడును (౧) ఊన మాసీకమునకు (౧) ఒకడును, ద్వితీయ మాసీకమునకు ౧ డును, త్రైపక్షికమునకు ౧ డును, తృతీయ చతుర్థ పంచమ షాష్ఠాసీకములకు ౧ డును, ఊనషాష్ఠాసీకమునకు ౧ డును, సప్తమాష్టమనవమ దశమ ఏకాదశాబ్దికము ౧, యోనాబ్దిక మాసీకమునకు ౧ డును, వసురుద్ర గణములకును వృషోత్సర్జనాంగ అవశిష్ట బ్రాహ్మణ భోజనమునకు ౧ డును. ఈ విధమున ౯ గురు బ్రాహ్మణుల పెట్టి పోషకమును చేయ వలయును.

————* పోడశఆమవిధిః. *————

(గ్రంథాంతరే) బ్రాహ్మణులు దొరకని పక్షమునను, రోగము వలన అశక్తతగా ఉన్నపుడును, శక్తిలేనపుడును నవ శ్రాద్ధ విధానమున ఆమపూర్వకముగా పోడశ శ్రాద్ధమును చేసి సపిండికరణమును చేయవలయును.

————*————

————* అనుమానీకములవిధిః. *————

మూడవ మాసమునందు గాని, అయిదవ మాసమునందు గాని కర్మచేయు పక్షమున అది వరకు జరిగిన మాసీకములను వ్రనః సపిండికరణమైన తరువాత అను మాసీకములు పెట్ట వలసినది లేదు. ఏ మాసము మొదలుకొని లెక్క అగుచున్నదో అది మొదలుకొని అను మాసీకములు పెట్టవలసినది.

————*————

————* మలమాసవిధిః. *————

ఒక సంవత్సరము నందు మలమాసము వచ్చిన యెడల అధిక మాసమునను, నిజ మాసమునను దర్శ శ్రాద్ధమును, మాసీకమును చేయవలసినది. నిజ మాసమున శుభ కార్యముల చేయవలయును. మలమాసమున ఆశౌచముచే నొక వేళ ప్రత్యాస్త్రీక, దర్శ శ్రాద్ధములును, అను మాసీకములును, సంక్రాంతియు నిలిచేనేని ఆశౌచాంతమున వ్రనః ఈ కార్యముల చేయవలసినది పని లేదు. నిజ మాసమున యథావిధిగా చేయవలయును.

————*————

————* మలమాసే మృతస్య ఆద్యమాసీకవిధిః. *————

అధిక మాసమున మృత్యునొందిన వారికి ఆ మాసముననే కర్మ చేయవలెను. ఆద్యమాసీకమును చేయవలసినదే. నిజ మాసమున మృత తిథిని, అన్వాద్య మాసీకమును పసురుద్రాదిత్య రూపములచే పెట్టి పిమ్మట అది మొదలు ౨౭ దినముల మీద ౩ దినములలో దిన వార శుద్ధి చూచి ఊన మాసీకమును పెట్టి ఆయా మాసములందు

క్రమ క్రమముగా ఆయా మాసికములను చేసి ౧౨ వ మాసమున సాంవత్సరీక విమోకమును జరిగించవలయును.

—*—

—* మృతసంవత్సర మధ్యే మలమాసే. *—

మృతి నొందిన సంవత్సరము లోపల మలమాసము వచ్చిన యెడల మలమాస ప్రయుక్త మాసికమును, నిజ మాస ప్రయుక్త మాసికమును చేయవలయును.

—*—

—* మలమాసే మృతస్య ఊనమాసిక విధిః. *—

మలమాసమున మృతి నొందిన వానికి శుద్ధ మాసమున ఊన మాసికమును పెట్టి అది మొదలు క్రమముగా ద్వితియాది మాసికము లను చేయవలయును.

—*—

—* మలమాసే మృతస్య ప్రథమాశ్చికవిధిః. *—

మల మాసమున మృతి నొందిన వారికి నిజ మాసమునకు ౧౨ వ మాసమున సాంవత్సరీక విమోకము చేసి మరు దినము తిధి పెట్టవలయును. మలమాసమున మృతి నొందిన వానికి కాలాంతరేణ మలమాసము ప్రాప్తమయ్యెనేని ఆ మాసముననే తిధిని పెట్టవల యును. నిజ మాసమున చేయవలెదు.

—*—

—* శుద్ధమాస మృతస్య ప్రథమాశ్చిక విధిః. *—

శుద్ధ మాసమునందు మృతినొందిన వానికి ౧౩ వ మాసము మలమాసముగా వచ్చిన యెడల ఆ మాసమునందు సాంవత్సరీక విమోకమును ప్రథమాశ్చికమును, చేయవలయును. శుద్ధ మాసము నందు మృతి నొందిన వానికి కాలాంతరేణ ఆ మాసము మలమాస ముగా నుండెనేని శుద్ధ మాసమున తిధి పెట్టవలసినది. మలమాసము నందు తిధి పెట్టవలసినది లేదు.

—*—

—* ద్వాదశాహాదిషు సపిండికరణే మాసికాపకర్షః. *

౧౨ వ దినమున సపిండికరణము ముఖ్యముగా చేయవలెను.
౧౩ వ దినమున మాసికముల నాకర్షించి షోడశశ్రాద్ధము చేయవలెను. షోడశముచేయనిచే సపిండికరణము చేయరాదు. సపిండికరణమైన పిమ్మట ఇదే షోడశమును అనుమాసికములుగా సంవత్సరాంతమువరకుచేసి ౩౬౦ దినమున సాంవత్సరీక విమోకముచేసి మృతతిథియందు శ్రాద్ధము చేయవలెను.

—*—

—* త్రిపక్షాదిషు సపిండికరణమాసిక విధిః. *

మూడవ పక్షమున సపిండికరణము చేయు నెడల గతించిన అను మాసికముల పెట్టవలసినదిలేదు. పైన జరుగవలసిన మాసికముల ఆకర్షించి షోడశమునుచేసి సపిండికరణమును చేయవలెను.

—* సపిండికరణాత్పూర్వం వృద్ధిశ్రాద్ధ నిషేధః. *

సపిండికరణము చేయకమునుపు జ్యేష్ఠఁడుగాని, కనిష్ఠఁడుగాని, సపిండులుగాని, సమానోదకులుగాని, నాందీశ్రాద్ధము చేయకూడదు.

—*—

— { సపిండికరణానంతరం వృద్ధిశ్రాద్ధే అనుమాసికాపకర్షః. } —

నామకరణము, అన్న ప్రాశనము, చౌలము, గోచానము, పుగ్గంసవనము, సీమంతము, స్నాతకము, వివాహము, కన్యాదానము, నూతన గృహప్రవేశము, పట్టుభిషేకము, ఆధానము, సోమము, మహాక్రతువు, ఋతుశాంతి, సన్యాసాశ్రమము, ఈకార్యములు అలభ్యముగా తటస్థించినయెడ అనుమాసికముల నాకర్షించి మృతతిథియందు చేర్చిపెట్టి శుభకార్యములయందు నాందీచేసికొని పునఃమాతా పితృపుత్రకు యధావిధిగా మాసికములను క్రమముగా చేయవలెను.

—*—

————* ఊనానాముత్యపక్షర్ష నిషేధః. *————

ఊనమాసికములను ఆయా కాలములయందు పెట్టవలసినది. ఆకౌచమువలనగాని, ప్రమాదమువలనగాని నిలిచినయెడల వునఃచేయ నక్కరలేదు.

—*—

————* సపిండికరణకాలాః - గ్రంథాంతరే. *————

కలియుగమున మృతినొందినవానికి ౧౨ వ దినమున సపిండిక రణము చేయవలెను. ౧౨ వ దినమున చేయుటకు అభ్యంతరమువచ్చినయెడ ౧౧ వ దినమునగాని, ౧౩ వ దినమునగాని, ౨౩ వ దినమునగాని, మూడవ పక్షమునందుగాని, ౩వ మాసమునందుగాని, ౬ వ మాసమునందుగాని, ౧౧ వ మాసమునందుగాని, సంవత్సరాంతమునందుగాని, అలభ్యముగా నాందీతటస్థించినపుడు పూర్వదినమునందు ఈకాలములయందు సపిండికరణము చేయవలెను.

—*—

————* సపిండికరణవారాః. *————

సపిండికరణము సంప్రాప్తమగుచుండ ౧౨ వ దినము శుక్రవారముగానున్నను మాతాపితృవులకు ఆదీనముననైనను సపిండికరణము చేయవచ్చును. వీరుతప్ప ఇతరులకు ఇట్టివారములలో చేయరాదు. వీరికి ౧౩ వ దినమునగాని, పై జెప్పిన దినములలోగాని చేయవచ్చును.

—*—

————* సపిండికరణక్రూరః. *————

మృతినొందినవారికి స్వకర్తృత్వము పెట్టుకొని స్త్రీగాని, పురుషుడుగాని, సపిండికరణము ఎవరు చేయుచున్నారో వారే తమ జీవితకాలమువరకు ప్రతి సంవత్సరమును శ్రాద్ధము పెట్టుచుండవలయును.

—*—

—* ఉత్క్రమసాపిండవిధిః. *

తండ్రి మృతినొంది తాత జీవించియుండు నపుడు సపిండికరణవర్గ త్రయమునందు పితామహుని వదలిపెట్టి, (ప్రపితామహుని ఏకావర్తిన్ని, వృద్ధప్రపితామహుని ద్వీరావర్తినిచెప్పి) ౩ పిండములనుపెట్టి ప్రేతపిండమును మూడు భాగములచేసి పిండసంయోజనమైన పిమ్మట వృద్ధప్రపితామహునికి స్వర్గపాథేయమునిచ్చి మాసికాది శ్రాద్ధములయందు వర్గత్రయము తండ్రిని ద్వీరావర్తిచెప్పి ప్రపితామహుని ఏకావర్తిచెప్పి శ్రాద్ధమును చేయుచూ రావలయును. పితామహుండు మృతినొందిన యథావిధిగా వర్గత్రయము చెప్పవలెను. ఇదేప్రకారముగా తల్లి మృతినొంది పితామహి జీవించియున్నయెడల చేయవలయును. భర్త భార్యకు కర్మచేయు నపుడు తల్లి జీవించి యుండెనేని పై వ్రాసినప్రకారముగా సపిండికరణము చేయవలయును. ఉత్క్రమ మరణము ఎప్పుడు పాప్తమగుచున్నదో అప్పుడెల్లను ఈరీతిగానే చేయవలయును.

—*—

—* పునఃక్రమసాపిండ్యము. *

పితామహుండు, పితామహి మృతినొందిన పిమ్మట తండ్రికిని, తల్లికిని, భార్యకును, క్రమముగా వర్గత్రయప్రకారము ప్రేతశబ్దము లేక వసురూపముచేత సపిండికరణము చేయవలెను. స్వర్గపాథేయములేదు. పితృ పితామహ ప్రపితామహానాం అని వర్గత్రయము యథావిధిగా చెప్పవలయును. ఈవిషయమున దేశాచారము కర్తవ్యము.

—*—

—* నగ్నప్రచ్ఛాదీనాం పునఃకరణ నిషేధః. *

తండ్రికి జ్యేష్ఠునిచే దహనము, సంఘనము, నగ్న శ్చాద్ధము మొదలు సపిండికరణమువఱకు కర్మ పూర్తిచేసినయెడల దేశాంతరముననుండి కనిపడు వచ్చెనేని పిమ్మట ౧౦ దినములు ఆశౌచము ఉండి తొండు చేసికొని ప్రతీదినమును దర్భకూర్చునీద వసురూప

ముచే తిలోదకము విడిచి ౧౦ వ దినమున వ్రుణః వసనము గావించు కొని ౧౧ వ దినమున పార్వణశ్రాద్ధము చేయవలెను. వ్రుణర్దాహాది కార్యములు సపిండికరణమైన పిమ్మట చేయకూడదు.

—*—

—* జ్యేష్ఠైన వ్రుణః సపిండికరణవిధిః. *—

మాతా పితృపుత్రకు కనిష్ఠునిచే దహనము మొదలు సపిండి కరణ పర్యంతరము పూర్తిచేయబడిన తర్వాత జ్యేష్ఠుడు దేశాంతర మునుండి వచ్చినయెడ దహనము, సంఘనము, నగ్న శ్రాద్ధము, నిత్యకర్మ, పిండము, దశాహతంత్రము, ఏకోద్దిష్టము, పోడశము, వద లిపెట్టి, వినిన దినమున తొరము చేసికొని ప్రతిదినమును దర్శకూర్చ యందు వసురూపముచే తిలోదక సంఖ్యప్రకారము ౧౦ దినములు విడిచి ౧౦ వ దినమున తొరముచేసికొని ౧౧ వ దినమున వసురూ పముచే సపిండికరణము చేయవలెను. వైతరణీగోదానము, స్వర్గపా థేయము చేయ నక్కరలేదు.

కనిష్ఠుడు ఏకోద్దిష్టమువరకు కర్మచేసి నిలిపిన యెడల వ్రుణఃజ్యే ష్ఠుడు శిలాప్రతిష్ఠ మొదలుకొని కర్మ యథావిధిగా చేయవలయును.

—*—

—* మాతుస్సాపిండ్యము. *—

కొమారులచే తల్లియొక్క సపిండికరణము ఎట్లు చేయవలెన నగా, పితామహి ప్రపితామహి వృద్ధ ప్రపితామహి వీర్లతోకూడా శ్వశ్రాద్ధి సాపిండ్యము చేయవలసినది.

—*—

—* అన్వారోహణే సాపిండ్యం. *—

భార్య, భర్తతోకూడా సహగమనము చేసిన యెడల అభా ర్యకు భర్తతోకూడా సమకాలమునందు సపిండి కరణము చేయవల సినది.

—*—

—* పత్నీసాపిండ్యం. *—

కొమారులు లేక ఉండి భార్య మృతి నొందిన యెడల భర్త భార్యకు శ్వశ్రాది సపిండీకరణము చేయవలెను.

—*—

—* భర్త సాపిండ్యం. *—

భర్త, పుత్రులు, బంధువులు ఎవ్వరు లేని స్త్రీ మృతి నొందిన యెడల ఆస్త్రీకి ఎవరైనను ప్రేతత్వ విముక్తి కొరకు భర్త సాపిండ్యము చేయవలసినది. సోదకుంభ శ్రాద్ధమును, అను మాసికములును, సంవత్సర విమోకమును, ప్రతి సంవత్సర శ్రాద్ధమును పెట్టవలసినది లేదు.

ఈప్రకారముగానే ఎవ్వరులేని పురుషునికి దహనము మొదలు ఘోడక శ్రాద్ధము వరకు కర్మ చేసి సపిండీకరణ స్థానమున ముక్తికొఱకు నారాయణ బలిచేసి సోదకుంభము, మాసికములు, సంవత్సర విమోకము, శ్రాద్ధములను చేయ బనిలేదు.

—*—

—* పుత్రస్యైవ పితృ సపిండనాధికారః. *—

మృతి నొందినవారి పుత్రులు సన్నిధానమున లేనపుడు శిష్యుడుగాని, బ్రహ్మచారిగాని, ఋత్విక్కుడుగాని, పురోహితుడుగాని, ఇతరులు గాని, దహనము మొదలు కొని ఏకోద్దిష్టము వరకు కర్మ చేయవచ్చును, సపిండీకరణము మాత్రము చేయకూడదు. పుత్రులే సపిండీకరణము చేయవలెను. మృతి నొందిన వానికి పుత్రులుండియు అన్న మొదలగు వారిచే సపిండీకరణము చేయబడిన యెడల పునఃకుమారులు వచ్చినపుడు సపిండీకరణము చేయవలెను.

—*—

—* శ్రాద్ధదినే గృహాలంకార నిషేధః. *—

శ్రాద్ధ దినమునందు గృహమును గోమయముచే నలికి పరిశుద్ధము చేయవలసినది. ముగ్గులచే నలంకరింపరాదు.

—*—

సంయోజనమునందును, ప్రేతకు సంబుధ్యైక వచనమును చెప్పి తృతీయైక వచనముచే పితామహులకు సంయోగము చేయవలసినది.

—*—

— } సపిండికరణే పితామహాదీనాం అస్మచ్ఛబ్దేన { —
సంబంధ నిర్దేశన నిషేధకః.

సపిండికరణము నందు ప్రేత శబ్దమును చెప్పి తత్పితృ పితామహా ప్రపితామహులని చెప్పవలసినదే కాని అస్మత్పితృ పితామహా ప్రపితామహులని చెప్పరాదు.

—*—

—* వృద్ధ శబ్ద నిషేధకః. *—

తండ్రికి కర్మ చేయునప్పుడు పుత్రుడు తండ్రికి పైన ముగ్గురిని చెప్పవలయును. పిండ సంయోజన పైన తరువాత వృద్ధ ప్రపితామహునికి స్వర్గ పాథేయము నివ్వవలయును.

—*—

—* ఆచమనకాలాః. *—

శ్రాద్ధాదులయందు ఆదియందును, అంత్యమందును, పాద్యమునందును, విష్టరమునందును, ఉచ్చిష్టమునందును, పిండదానమునందును కర్త ఆచమనము చేయవలెను.

—*—

—* నామోచ్చారణ విభక్తి నిర్ణయః. *—

సంకల్పమునను, ఆసనము వేయునప్పుడును షష్ఠీ విభక్తిని చెప్పవలయును. ఆవాహనయందు ద్వితీయా విభక్తి, దత్తమున చతుర్థి విభక్తి, తక్కిన కాలములందు సంబుధి చెప్పవలెను. అర్ఘ్యదానము, సంకల్పము, పిండదానము, దర్శ వీట్లయందు గోత్రము, సంబంధము, నామము ఇవి ఎల్లన్నవో యట్లే చెప్పవలయును.

—*—

—* ఆశ్వలాయనానాం గోత్రాదుచ్చారణ క్రమః. *—

మృతి నొందినది మొదలు సపిండి కరణము వరకు “ పితుః -

గోత్రస్య - శర్మణః ” అని చెప్పవలసినది. సపిండి కరణమున పిండ సంయోజనము తరువాత “ పితుః - శర్మణః - గోత్రస్య వసురూపస్య ” అని ఆశ్వలాయనులు చెప్పవలయును.

—*—

—* నిమంత్రణీయ బ్రాహ్మణ సంఖ్య. *—

సపిండి కరణమున ప్రేతస్థానమున ౧ రిసి, విశ్వే దేవస్థానమున ౨ రిసి, పితృస్థానమున ౩ రిసి, విష్ణు స్థానమున ౧ రిసి, నిమంత్రణ చెప్పవలయును. రెండవపక్షము—విశ్వే దేవస్థానమున ౧ రిసి, ప్రేతస్థానమున ౧ రిసి, పితృస్థానమున ౧ రిసి, విష్ణుస్థానమున ౧ రిసి, ఈ విధముగా ౪ గురు బ్రాహ్మణులను నిమంత్రణ చెప్పవలయును. సపిండికరణము తప్ప ఇతర శ్రాద్ధములకుండును, ప్రత్యావృత్తిక శ్రాద్ధమునందును, విశ్వే దేవస్థానమున ౧ రిసి, పితృస్థానమున ౧ రిసి, చెప్పవలయును.

—*—

—* విష్ణ్వర్చనవిధిః. *—

దర్శయ, మహాలయము, తీర్థ శ్రాద్ధమును, సపిండికరణమును విష్ణువును ఆరాధించక ఈ శ్రాద్ధములును చేసిన ఇవి వ్యర్థము లగుచున్నవి. సపిండికరణమున మొదట కాల కామ సౌంజ్ఞిక విశ్వే దేవతలును అర్చించి యంతమున విష్ణును నర్చింపవలయును. ఈ ప్రకారము చేయనియెడ సపిండికరణము వ్యర్థము.

—*—

—* నిమంత్రణవిధిః. *—

నిమంత్రణ బ్రాహ్మణులు స్వశాఖాధ్యయనము చేసిన వారలగు నుండవలయును. ఏరు దొరకని యెడ ఇతర శాఖ యుండైనను అధ్యయనము చేసిన వారినే చెప్పవలయును. పూర్వ దినముననే బ్రాహ్మణుల చెప్పవలయును.

—*—

—* నిమంత్రణకాలాః. *

సమస్తములైన ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధములయందు పూర్వదినమున బ్రాహ్మణుల నిమంత్రణ చెప్పరాదు. సపండికరణ శ్రాద్ధమునకు పూర్వదినమున చెప్పవచ్చును.

—*—

—* ఉపవీతవిధిః. *

స్వాగతము నందును, ఆశీర్వచన కాలమునందును, దక్షిణ ఇచ్చుకాలమునందును, ప్రదక్షిణము చేయునపుడును, సమసాగరము చేయునమయమునను, అగ్నాకరణహోమమునందును, ఈ ౬ సమయములయందు ఉపవీతిగా ఉండవలసినది.

—*—

—* పాదప్రత్యేశనేకర్తుః పశ్చిమాభిముఖత్వ నియమః. *

పాతకకాలము, మధ్యాహ్న కాలము, సాయంకాలము, రాత్రి కాలము, ఉభయసంధ్యలు, శ్రాద్ధము, ఈ కాలములయందు కర్త పశ్చిమాభిముఖుడై పాదప్రత్యేశనము చేసికొనవలయును.

—*—

—* పాదప్రత్యేశనే కర్తృభోక్తృ ఉపవేశనవిధిః. *

బ్రాహ్మణులయొక్క పాదప్రత్యేశన కాలమునందు కర్తా భోక్త ఇద్దరును కూర్చుకొని భోక్తయొక్క పాదములను కర్తప్రత్యేశనము చేయవలెను. ఇట్లు చేయనియెడ కర్త నరకమును పొందుచు న్నాడు.

—*—

—* గుల్ఫాదూర్ధ్వం పాదప్రత్యేశన నిషేధః. *

శ్రాద్ధమునందు గుల్ఫములకు పైన రోమములు తగులక పాదప్రత్యేశన చేయవలెను. ఇట్లు చేయనియెడల పితృదేవతలకు నరకము కలుగుచున్నది.

—*—

—* పాదాభ్యంగవిధిః. *—

బ్రాహ్మణులముక్క పాదములు ప్రత్యేకమైనవియ్యట అశుద్ధి నివృత్తికొరకు ఆజ్యస్పర్శనము చేయవలెను. భోక్తలు అభ్యంగ నము చేసికొనవలసినది. తిలలు లేక తర్పణము చేయరాదు. ఇట్లు చేయని పక్షమున ఆశాధ్ధము రాక్షసప్రీతియగును.

—*—

—* శ్రాద్ధదినే కర్తృభోక్తృవా ఆశౌచప్రసంగే. *—

శ్రాద్ధకర్మ పారంభమగుచుండగా నిమంత్రణ చెప్పిన బ్రాహ్మణులకు ఊణమిచ్చిన తర్వాత భోక్తలకు ఆశౌచమువచ్చిన ఆసీమాంతమగువరకు ఆశౌచములేదు. శ్రాద్ధము యథావిధిగా జరుపవచ్చును.

—*—

వ్రతములు, యజ్ఞము, వివాహము, శ్రాద్ధము, హోమార్చన, జపము, ఈకార్యములయందు సంకల్పముచేసి పారంభించిన తర్వాత అవి పూర్తియగువరకును కర్తకు జాతాశౌచ మృతాశౌచములు లేవు.

—*—

—* ఆపద్విషయ అశక్తవిషయశ్చ. *—

పైనవాసిన కార్యములు చేయునమయమున మధ్య కర్తకు ఆశౌచమువచ్చిన సచేల స్నానముచేసి తానే శ్రాద్ధమును చేయవలెను. అక్వాన్నమును ఆశౌచములేనివారు వడ్డించవలయును. దత్తమవుడు భోక్తనే అన్నముమీదుగా ప్రోక్షణ చేసికొనవలయును. ఈవిషయమునగూడ దేశాచారమే కర్తవ్యము.

—*—

—* ఉపవేశనవిధిః. *—

విశ్వేదేవతలు తూర్పుముఖముగను, పితృదేవతలు ఉత్తరముఖముగను ప్రేతస్థాన బ్రాహ్మణుడు పశ్చిమాభిముఖముగను, విష్ణువు

పూర్వాభిముఖముగను, పశ్చిమాభిముఖముగనైనను కూర్చుండవలయును.

—*—

—* అర్చనాది విధిః. *—

విశ్వేదేవతులను అర్చించునపుడు కర్త ఉత్తరముఖముగాను, పితృదేవతుల నర్చించునపుడు దక్షిణాభిముఖుడుగను, పిండప్రదాన కాలమున పూర్వాభిముఖముగనుకూర్చుండవలయును. మొదట విశ్వేదేవతులను నర్చింపవలయును.

—*—

—* జానునిక్షేపవిధిః. *—

కర్త విశ్వేదేవతుల నర్చించునపుడు కుడిమోకాలును భూమియందునిచి పూజ చేయవలయును. ఎడమమోకాలును భూమిపై నుంచి పితృదేవతులను పూజింపవలయును.

—*—

—* పూజనవిధిః. *—

విశ్వేదేవతులను పాదము మొదలు శిరస్సువరకు పూజచేయవలెను. శిరస్సు మొదలుకొని పాదములవరకు పితృదేవతుల నర్చింపవలయును.

—*—

—* అర్ఘ్యసంయోజన పిండసంయోజనవిధిః. *—

ఏకకాలమున ప్రేతస్థానబ్రాహ్మణుని యెదుట ఒకదొప్పనుంచి దానికి పశ్చిమ వాయువ్య ఆగ్నేయంతముగా మూడుదొప్పలనుంచవలసినది. అటుపిమ్మట పితృపాత్రలయందు “ఆమ ఆగంత ” అను మంత్రముచేత ఆమూడు దొప్పలయందు దక్షిణపు దిక్కుననుండి ఉదకమును వేయవలెను. పిమ్మట పితృపాత్రలయందు ఆయామంత్రముచే తిలలును, తేనెను ఉంచవలసినది. “సోమస్య ” యను మంత్రముచే ఆమూడు దొప్పలలోని ఉదకమును దర్భచే కలియబెట్టి అద

ర్చులును త్రుంచి శిరస్సునకు వెనుక భాగమున పారవేసి ఉదకమును స్పృశించ వలసినది. పిమ్మట “ శంన్షోదేపి ” అను మంత్రము మొదలు ఆవాహనవరకుచేసి ఎడమచేతి అనామికచే భూమిని స్పృశించి “ ఏపార్థివా ” అను మంత్రముచే కర్తయందు దక్షిణపు దిక్కున అగ్నినుంచి ఈ మంత్రము చెప్పి ఆయగ్నిని చల్లార్చి అటు పిమ్మట అర్ఘ్యసంయోజన సంకల్పము చెప్పి ప్రేతపాత్రయందున్న ఉదకమును కొంతదీసి “ సమానీవ ఆకూతిః ” అను మంత్రముచే ప్రేతయొక్క పాత్రయందుంచి “ ఏసమానా ” అను మంత్రమును జెప్పచు దోషపునుమూసి మంత్రమును చెప్పి నారాయణ స్మరణ చేయవలెను. ఈ ప్రకారముగానే పితామహ ప్రపితామహులకు అర్ఘ్యసంయోజన మివ్వవలెను. పిమ్మట ప్రేతకును, పితృ, పితామహ, ప్రపితామహులకును హస్తోదకమిచ్చి యథావిధిగా నర్చింపవలయును.

బ్రాహ్మణ భోజనమైన పిమ్మట పూర్వాభి ముఖముగా కూర్చుని పిండ ప్రదానమునకు సంకల్పముచేసి ప్రేత పిండమును జేసి ఒక దర్భయం దునిచి తిలోదకము విడిచి, ఈపిండమునకు దక్షిణ భాగమునందు సకృదాచ్చిన్నములను పరిచి తత్పిత్రాది మూడు పిండములనునిచి ఈ మూడు పిండములయందు మంత్రముచే తేనె నుంచి పిండ సంయోజన సంకల్పముచేసి ప్రేత పిండమును దర్భ రజ్జుచేత మూడు భాగములు జేసి ఈ మూడు భాగములయందు మంత్రము లేక తేనె నుంచి ప్రథమ భాగమును “ సంగచ్ఛధ్వగ్ం ” అను రెండు మంత్రములచే పితృ పిండముతో సంయోగము చేయవలసినది. ఈ ప్రకారముగానే కడమ రెండు భాగములను పితామహ ప్రపితామహ పిండములతో సంయోజనముచేసి పిమ్మట “ ఏషా ఉనుగతప్రేతా ” అను పురాణమంత్రమునుచెప్పి కర్త “ ఇతిః పరంప్రేత శబ్దోనాస్తి ” అని చెప్పవలయును. పిమ్మట వైతరణి గోదానము చేయ వలయును. బ్రాహ్మణ విసర్జనచేసి, ఆ సీమాంతమును పూర్తిచేసి, పిండములనుదకమునందు వేసి, పిమ్మట అభ్యంగనము చేసికొని, యజ్ఞోపవీత

ములను చేసికొని కర్మణః పుణ్యాహ వాచనమును చేసికొని, శుభస్వీ కరణమును జేసికొన వలయును.

—*—

—* అర్ఘ్యసంయోజనే విభక్త్యుచ్చారణ విధిః. *—

సంబుద్ధైక్యక వచనముచే ప్రేతార్ఘ్యమును కొంత దీసికొని తత్పితృ పాత్రయందున్న ఉదకముతో గూడ తృతీయా విభక్త్యైక్యక వచనముచే సంయోగము చేయవలయును. ఈవిధముగనే పితృమహా ప్రపితృమహులకు తృతీయా విభక్తిచే నర్ఘ్య సంయోజనము చేయ వలెను. ఇదే ప్రకారము సంబుద్ధైక్యక వచనముచేత ప్రేత పిండ భాగములను తీసికొని తృతీయా యైక్యవచనముచేత తత్పితృ పితృ మహా ప్రపితృమహుల యొక్క పిండములతో సంయోజనము చేయ వలెను.

—*—

—* అర్ఘ్యసంయోజనకాలే అగ్నిసదాన విధిః. *—

కర్త పూర్వాభి ముఖముగా కూర్చుని పృష్ఠ భాగమునందు అంగుష్ఠ మధ్యములచే భూమిని స్పృశించి పిమ్మట లోకకాగ్ని తీసి కొని వచ్చి కర్తయొక్క వేనుక పార్శ్వమునం దుంచవలయును. ఈ అగ్నిని కర్త చూడ కూడదు.

—*—

—* గంధాదిదానే ప్రాచీనావీత విధిః. *—

కర్త ప్రాచీన వీతి చేసికొని ప్రేత పితృ స్థానములయందు హస్తోదకమిచ్చి గంధము, పుష్పము, ధూపము, దీపము, వస్త్రము వీటలను యథాశక్తిగా ఇవ్వవలసినది.

—*—

—* మధ్యే హస్తోదక దానాభావే విధిః. *—

బ్రాహ్మణులకు ఆసనము వేయునపుడును, అచ్చించు నపుడును, హస్తోదకమును నియ్యని యెడల పితృదేవతలు నిరాశులై పోవుదురు.

—*—

— * అగ్నాకరణ విధిః. * —

బ్రాహ్మణుల కొఱకు ఏ యన్నము చేయబడినదో ఆ అన్నముచే నగ్నాకరణమును, పిండ ప్రదానమును చేయవలసినది.

— * —

— * అగ్నాకరణాగ్ని నిర్ణయః. * —

మాతా పితృలకు సపిండి కరణమునందు అగ్నాకరణ హోమమును అవుపాస నాగ్నియందున చేయవలసినది. జ్ఞాతులకును, ఇతరులకును తాకి కాగ్నియందున చేయవలసినది. సాగ్నికుఁడు, మాతా పితృవులు, సాపత్నీమాతృ, మాతామహులు, శ్రేష్ఠభ్రాతృ, పెత్తండ్రి, పినతండ్రులు, వీర్లకు అవుపాస నాగ్నియందు అగ్నాకరణము చేయవలసినది. ఇతరులకు తాకి కాగ్నియందు చేయవలసినది. ఆపస్తంబులకు పాణిహోమము లేదు.

— * —

— * విదురాది కర్తృత్వే. * —

సపిండికరణ శ్రాద్ధము మొదలగు వాట్లయందు స్నాతకుఁడును, అపత్నీకుఁడును. బ్రహ్మచారియును అగ్నాకరణ హోమమును తాకి కాగ్నియందే చేయవలెను.

— * —

— * అసన్నిహిత భార్య స్సాగ్నాకరణ నిర్ణయః. * —

కర్తయెక్క భార్య సమీపమున లేనపుడును, ప్రమాదము వలన అవుపాసనాగ్ని చల్లారి పోయినపుడును, మాతా పితృవుల శ్మశానాగ్ని చల్లారి పోయినపుడును, పునః అగ్ని హోత్రమును మధించుకొని ఆ యగ్నియందున పై చెప్పబడిన కార్యములను చేయవలెను. ఆశ్వలాయన శాఖలు అగ్ని హోత్రమును మధించుకొని, రాజ హోమము భార్యతోకూడ కూచుకొని అవుపాసనమును చేసికొనవలయును.

— * —

—* అగ్నాకరణ హోమ ప్రకారః. *—

అగ్నాకరణ హోమమును చేయునపుడు ప్రాచీనావీతి చేసి కొని అన్నమును తీసికొని సవ్యము చేసికొని అగ్నియందు హోమము చేయవలసినది. ఈ ప్రకారముగా రెండు ఆహుతులున్ను చేసి ప్రాచీనావీతి చేసికొని ఉత్తర పరిషేచనము చేయవలయును.

—*—

—* ఆహుతి త్రయ నిషేధౌ. *—

అహితాగ్నులు అగ్నాకరణ హోమములు చేయు నపుడు మూడు ఆహుతులు చేయవలెను. అనాహితాగ్నులు, అగ్నాకరణ హోమమును చేయు నపుడు రెండు ఆహుతులను చేయ వలసినది. “యమాయ” ఆహుతి చేయ నక్కరలేదు.

—*—

—* ప్రేతాహుతే అగ్నిసిర్ణయః. *—

కర్త మాతా పితృవులకు సపిండికరణముచేయునపుడు అవు పాసనాగ్నిలో కొంతదక్షిణపు భాగమందున్న అగ్ని పరిస్తరణముల ప్రక్కగా తీసికొని ఆయగ్నియందున ప్రేతాహుతిని చేయవలెను. ఆయగ్నియే తౌకికాగ్ని. ఈయగ్నిని పునః అవుపాసనాగ్నియందు చేర్చుకొనవలెను.

—*—

—* ప్రేతాహుతి హోమప్రకారః. *—

అవుపాస నాగ్నియందుండి వెలుపలకుఁ దీసిన అగ్నియందు ప్రేతయొక్క గోత్రనామము చెప్పి “ప్రేతాయ యమాయచ స్వాహా” అని హోమము చేయవలసినది.

—*—

—* సపిండికరణే అన్నసూక్త నిషేధః. *—

ప్రేతశ్రాద్ధములయందును, సపిండికరణమునను, అను మాసికముల యందును, సంవత్సర విమోకమునందును అన్న సూక్తమును చెప్పఁ బనిలేదు.

————* ఘృతపాత్ర నిధానం. *————

సూపము నందుగాని, పాయసము నందుగాని నేతి దొప్ప నుంచి ఆ నెయ్యిని భుజించిన పక్షమున నా శ్రాద్ధము రాక్షస ప్రీతి యగును. శ్రాద్ధ కర్త నగకమును బొందుచున్నాడు.

————*————

————* చిత్రగుప్తబలి నిషేధం. *————

భోక్తకు అన్నమునువడ్డించి దత్తమైన పిమ్మట భోక్త చిత్ర గుప్తబలి పెట్టిన యెడల ఆయన్నము వ్యర్థమగును. పితృదేవతలు సిరాశులై పోవుదురు.

————*————

————* సువాసినీ భోజనవిధి. *————

సువాసినీ మృతినొందిన యెడల సపిండికరణ శ్రాద్ధమునను శ్రాద్ధాదులయందును మాసికాదులయందును బ్రాహ్మణులతో గూడ సమపక్షిగాకూర్చుండబెట్టి మంత్రములేక భోజనము పెట్టవలసినది.

————*————

————* పితృసూక్తనిషేధం. *————

తీర్థశ్రాద్ధమందును, గయాశ్రాద్ధమందును, నిత్యశ్రాద్ధమందు ను, ప్రేతశ్రాద్ధమందును, సపిండికరణశ్రాద్ధమందును, పోడశములం దును, అనుమాసికముల యందును, సోదకుంభ శ్రాద్ధమందును, సంవత్సర విమోకమునందును, అధిశ్రవణము చెప్పరాదు.

————*————

————* అపేక్షితిదానాభావే నిషేధం. *————

శ్రాద్ధాదులయందు భోక్తలకొఱకు చేసిన పదార్థములను కా వలసిన వరకు వడ్డించని యెడల ఆకర్త అధోగతిని పొంది తిర్యగ్యో నులయందు ఉద్భవించుచున్నాడు.

————*————

————* పిండదూషణే. *————

పిండముల పెట్టిన పిమ్మట పిల్లి, యెలుక తాకినేని, పిండములు

విరిసిపోయినను, తత్తత్తామే ఆపిండుములను పారవేసి శ్రాద్ధాన్నమును తీసికొనివచ్చి యథావిధిగా పిండప్రదానమును చేయవలసినది.

—*—

—* గ్రంథాంతరే. *

పితృపిండము పగిలినను, పితృస్థానమున గూర్చున్న బ్రాహ్మణునకు వమనమైనను, అశ్మకరశాగ్ని చల్లారినను, ఆదివమంతయు కర్తనుపవాసము ఉండి మరుదినమున ఈబ్రాహ్మణులనే చెప్పి పునః శ్రాద్ధమును చేయవలెను.

—*—

—* భోక్తుర్వమనే. *

పిండప్రదానము చేయకమునుపు పితృస్థానమున గూర్చున్న బ్రాహ్మణుడు వమనము చేసికొనిన యెడల ఆబ్రాహ్మణుని వదలి పెట్టి మరియొకరినిచెప్పి పునః అప్పుడే వంటచేసి పునః శ్రాద్ధమును చేయవలసినది. అవకాశములేనట్లులైన కర్త ఆదినమంతయు ఉపవాసముండి మరుదినము శ్రాద్ధము చేయవలసినది. పితామహ, ప్రపితామహ, విశ్వేదేవ, విష్ణుస్థానములయందు గూర్చున్న బ్రాహ్మణుడు వమనము చేసికొనినయెడల ఆబ్రాహ్మణుని విడిచి లొకరినితెచ్చి ఆయిక్కిరి సమీపమున విస్తరించుకొని శ్రాద్ధాన్నము వడ్డించి, కర్త సంకల్పముచేసి ప్రణవముచేత ౩౨ ఆహుతులను అగ్నియందు “ఓంపాశాయస్వాహా” ఈప్రకారము పంచమంత్రములచేత అన్నమును హోమముచేసి పితృస్థానమున బ్రాహ్మణునికి భోజనమైన పిమ్మట యథావిధిగా శ్రాద్ధమును చేయవలెను. అన్ని శాఖలకు ఈవిధిప్రకారముగనే చేయవలెను.

సపిండికరణమున ప్రేతస్థానమున గూర్చున్న బ్రాహ్మణుడు వమనము చేసికొనిన యెడల ఆబ్రాహ్మణుని వదలిపెట్టి మరియొక బ్రాహ్మణుని చెప్పి పునః అప్పుడే పాకముచేసి సపిండికరణమును చేయవలసినది. సాధ్యపడని పక్షమున మరుదినము సపిండికరణ శ్రాద్ధమును చేయవలెను.

—* మాసికాదిషువమనే. *

అనుమాసికములయందును, గయాశాస్త్రమందును, ప్రత్యా
బ్ధికమునందును, మహాలయమునందును, పితృస్థానమున గూర్చున్న
బ్రాహ్మణుడు వమనము చేసికొనిన పునః శాస్త్రమును చేయవలసినది.

—*—

—* సంక్రాంతి శాస్త్రాదిషువమనే. *

సంక్రాంతియందును, వ్యతీపాతయందును, య.గాదలయందు
ను, అష్టకాదులయందును, దర్శయందును, పితృస్థానమున గూర్చున్న
బ్రాహ్మణుడు వమనము చేసికొనినయెడల పునః శాస్త్రము చేయన
క్కరలేదు. పిండప్రదానమైన పిమ్మట భోక్తలు వమనము చేసికొనిన
యెడల పునః శాస్త్రమును చేయవలయును.

—*—

—* భోక్తృణాం అన్యోన్యస్పర్శే. *

శాస్త్రపక్షియందును భోజనము చేయుచున్న బ్రాహ్మ
ణుడు మరియొక బ్రాహ్మణుని స్పృశించిన యెడల ఆయన్నమును
వదిలిపెట్టి వేరే యన్నమును భోజనము చేయవలెను. అట్లుతెప్పించు
కొని భోజనము చేయకపోయిన మరుదినమున ౧౦౮ మార్లు గాయ
త్రీజపమును చేయవలసినది.

—*—

—* ఉచ్ఛ్విషసంపర్శే. *

భోక్తలు భోజనము చేయునపుడు విస్తరియందున్న అన్నము
మరియొక విస్తరియందుపడిన ఆవిస్తర్లను, ఆయన్నమును వదిలిపెట్టి
ఆస్థలమును శుద్ధిచేసి వేరేవిస్తర్లు వేసి అన్నమును వడ్డించి గాయత్రీ
ప్రొక్షణచేసి బ్రాహ్మణులకు భోజనము పెట్టవలసినది. భోజనమైన
పిమ్మట భోక్తలు అప్పుడే స్నానము చేసి ౧౦౮ గాయత్రీ జపము
చేయవలసినది.

—*—

—* ఆద్యశాస్త్రోద్ధే వమనవిధిః. *—

ఆద్యశాస్త్రమునందు కూర్పున్న బ్రాహ్మణుడు వమనము చేసి కొనినయెడల “యత్తేకృష్టేతి” అను మంత్రముచేతను ౩౨ ఆహుతులను అన్నమును యధావిధిగా లొకకాగ్నియందు హోమము చేయవలసినది. పునః బ్రాహ్మణునికి భోజనము పెట్టవలసినది.

—*—

—* షోడశశ్రాద్ధే వమనవిధిః. *—

షోడశ శ్రాద్ధమున భోక్తవమనము చేసికొనినయెడల యధావిధిగా లొకకాగ్నియందు ప్రేతాహుతి హోమమునుచేసి ఆబ్రాహ్మణునికి భోజనము పెట్టవలసినది.

—*—

—* వైతరణీగోదానవిధిః. *—

ప్రేతలోకమునుండి పితృలోకమునకు పోవు నిమిత్తమును, మార్గమధ్యమున వైతరణీనదీని కష్టము లేక చాటుట కొరకును వైతరణీ గోదానమును చేయవలయును.

—*—

—* దానప్రకారః. *—

గోదానమును చేయు దాత పరిశుద్ధుడై, శిరస్సు వెంట్రుకలను ముడివేసికొని, ఉత్తరముగా కూర్చుకొని దానమును గ్రహించుకొనుట కర్హుడైన బ్రాహ్మణునిచూచి, తనయొక్క హస్తమున బంగారుతోకూడా ఆజ్యపాత్రనుంచుకొని ఆగోవుయొక్క తోకను ఆజ్యపాత్రయందుంచి తాంబూలమునుంచి దానమును తీసికొను బ్రాహ్మణుని తూర్పుముఖునిగా కూర్చుండబెట్టి యాబ్రాహ్మణుని హస్తమందు కశ సహితమైన ఉదకమును ఉంచి దానమునుచేసి దక్షిణ ఇవ్వవలయును.

—*—

—* స్వర్గపాథేయ శాస్త్రము. *—

సపిండికరణ పిండసంయోజనము పిమ్మట ప్రేతత్వనివృత్తియైన

పిదప నాలుగవ పురుషునికి అనుముగా స్వర్గ పాథేయ శ్రాద్ధమును చేయవలయును. మార్జనాది క్రియలులేవు.

—*—

—* దక్షిణదానము. *—

విశ్వేదేవతులకు దక్షిణ బంగారు ఇవ్వవలయును. పితృదేవతులకు వెండియు ఉభయులకు శక్త్యాను సారముగా దక్షిణ ఇవ్వవలయును.

—*—

—* సపిండికరణే తర్పణవిధిః. *—

సపిండిరణమునందును, అనుమాసికమునందును, సంవత్సర విమోకమునందును తిల తర్పణమును అప్పడే చేయవలసినది. మరియు దినము చేయరాదు.

సపిండికరణమైన పిదప అనుమాసికమునుచేసి వైశ్వదేవము చేసి శ్రాద్ధాంగ తర్పణమును చేయవలెను.

—*—

—* ఉదకుంభవిధిః. *—

సపిండికరణమైన పిమ్మట స్నానముచేసి యజ్ఞోపవీతములను వేసికొని కర్మణిపుణ్యహవాచనమైన పిమ్మట సంకల్ప విధానముగా అన్నశ్రాద్ధమును చేయుసమయమున బ్రాహ్మణుని కొరకు దక్షిణ సహితమైన ఉదకుంభము ఇవ్వవలసినది.

—*—

—* మాసోదక కుంభవిధిః. *—

ప్రతి మాసమునందును, మృత దినమునందును, అను మాసికమైన తర్వాత ఆదినమే సోదకుంభ శ్రాద్ధమును చేసి సంవత్సర విమోకమగు వరకు ప్రతి మాసమునందును చేయవలెను.

—*—

—* శత్రైకోద్దిష్టాని. *—

నక్షత్ర శ్రాద్ధము ౧, తిలోదకములు ౭౫, నవ శ్రాద్ధము ౬,

పోడశము ౧౬, ఆద్యశ్రాద్ధము ౧, సపిండికరణము ౧, ఈ శ్రాద్ధములను మృతి నొందినవారి మేలుకొరకు చేయవలెను. ఇట్లు చేయని యెడల వారు నరకమును బొందుచున్నారు. మృతి నొందిన వాడు ప్రేత లోకమునందే ఉండును. నద్యధిని పొందనేరడు.

—*—

—*— ప్రేతాహుతి శేషస్య అభోజ్యత్వం. *—

ప్రేతాహుతి అయిన పిమ్మట శేషాన్నమును ప్రేతస్థానమున కూర్చున్న బ్రాహ్మణుని విస్తరియందు పెట్ట వలసినది. పితృ పితామహ ప్రపితామహ స్థానములయందు కూర్చుకొన్న బ్రాహ్మణుల విస్తరయందు పెట్టకూడదు. అట్లు పెట్టిన యెడల కర్త రారవాది నరకమును బొందుచున్నాడు. అప్పుడే యావిస్తర్లను తీసి పారవైచి వేరే విస్తర్లను వేసి అన్నాకరణ శేషాన్నమును పెట్టవలెను.

—*—

—*— కర్తుశ్రాద్ధశేషాన్నభోజనవిధిః. *—

కర్త శ్రాద్ధమును పెట్టిన పిమ్మట పితృ శేషమును భుజించవలయును. కర్త పితృ శేషమును భుజించకపోయిన పితృ విశ్వేదేవతలును హవ్యకవ్యములను పుచ్చుకొనరు.

—*—

—*— ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధాన్నభోజన నిషేధః. *—

ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధాన్న శేషమును, చంద్ర సూర్యోపరాగ శ్రాద్ధాన్న శేషమును, కర్త సహితము భుజింపరాదు. మరియు నవ శ్రాద్ధ ఆద్యాది పోడశ శ్రాద్ధ శేషాన్నమును సహితము భుజింపరాదు.

—*—

—*— ఉపవాసే శ్రాద్ధశేషాన్న భోజననిషేధః. *—

ఉపవాస దినమునందు నిత్యనైమిత్తిక శ్రాద్ధము సంప్రాప్త మగునెడ పితృ శేషాన్నమును భుజింపక ఆఘ్రాణము మాత్రముచేసి యా దినమున ఉపవాసము వ్రతము సలుప కొనవలయును.

————* భిన్నగోత్రాణాం పితృశేషభోజన నిషేధః. *———

భిన్నగోత్రులును, స్నాతక బ్రహ్మచారులును, విధవులును, సన్యాసులును పితృ శేషాన్నమును భుజింపరాదు.

————*———

————* గ్రంథాంతరే. *———

మామ, గురువు, మేనమామ, మహాత్ములు, అన్న, పుత్రుఁడు, బ్రహ్మ నిష్ఠకలవాఁడు, అష్టాంగ యోగాభ్యాసీ వీరు శ్రాద్ధశేషాన్నమును భుజింపవచ్చును.

————*———

————* శూద్రస్య పితృశేషాన్న దాననిషేధః. *———

శ్రాద్ధ దినమున గృహమునందు శూద్రునికి పితృ శేషాన్నమును పెట్టకూడదు. అట్లు చేసిన యెడల పితృ దేవతలు అచ్చట నుండక తత్తమే వెళ్లిపోవుచున్నారు. కర్త రొరవాది నరకమును బొందుచున్నాడు.

————*———

— } ఆశౌచమధ్యే ప్రాప్త ప్రత్యాభీకస్య తద } —
నంతరం శూన్యతిథౌ నిషేధః.

జాతాశౌచ మృతాశౌచ మధ్యమనందు మాతా పితృవులకు మొదలగు వారియొక్క— తిథులు వచ్చిన యెడల ఆమృత తిథులను విడిచి పెట్టి ఆశౌచాంతమునందు పెట్టవలసినది. ఆశౌచాంతమున శూన్య తిథి వచ్చిన యెడల ఆదినమున తిథి పెట్టకూడదు.

————*———

————* శూన్యతిథ్యంతర దినే కర్తవ్యత్వ విధిః. *———

ఆశౌచాంత దినమున రాబడిన శూన్య తిథియందు కర్త ఉపవాసము ఉండి మరుదినమున యథావిధిగా తిథి పెట్టవలసినది.

————*———

————* సంవత్సర విమోక శ్రాద్ధవిధిః. *———

సంవత్సరాంతమున శూన్య తిథి వచ్చినప్పటికిన్ని సంవత్సర

విమోకమును శ్రాద్ధమును ఆదినమునందే తప్పక పెట్టవలసినది. శూన్య తిథి దోషము లేదు. ఆ దినము తప్పిన యెడల సంవత్సర విమోకము నకు వేరు కాలము లేదు.

—*—

—} సంవత్సర విమోకశ్రాద్ధంవి నా ప్రథమా }
 బ్రీక ఫలాభావః.

సంవత్సరాంతమునందు సంవత్సర విమోక శ్రాద్ధమును పెట్టక ప్రథమాబ్రీకమును చేసిన యెడల యాశ్రాద్ధమును వ్యర్థము.

—*—

—} సూతకాదినా స్వకాలాతిక్రమే పునర్విమోక }
 నిషేధః.

సంవత్సరాంతమున ఆశౌచము మొదలైన కారణములచే సంవత్సరవిమోక శ్రాద్ధము నిలిచిన యెడల ఆశౌచాంతమున నాశ్రాద్ధమును చేయ నక్కరలేదు. తిథిని మాత్రము పెట్టవలయును.

—*—

—* వర్షాంతసాపిండ్యే ప్రథమాబ్రీకవిధిః. *—

సంవత్సరము లోపల కర్మచేయుటకు సందర్భము లేనియెడల సంవత్సరాంతమున మృత మాస, మృత తిథియందు సపిండి కరణమును యథావిధిగా చేయవలసినది. అదియే ప్రథమాబ్రీకమని చెప్పబడుచున్నది.

—*—

—} సపిండి కరణానంతరం బ్రహ్మచర్య }
 నియమాభావః.

మాతా పితృవులకు సపిండికరణమును చేసినపిదప కర్తృబ్రహ్మచర్యవ్రతము ఉండవలసినదిలేదు. అట్లున్నయెడల విశేషఫలముకలదు.

—*—

—* అనుమాసిక విధిః. *—

౧౨వ దినమున సపిండికరణానంతరం ఉపమాసికమును చేయ

వలసినది. తప్పిన యెడల ౧౩ వ దినమున దిన వార శుద్ధి చూడకనే చేయవచ్చును. ఈ దినములు తప్పిన యెడల ౨౭ దినములకు మీద ౨౮, ౨౯, ౩౦, ఈ దినములలో దిన వార శుద్ధిచూచి ఊనమాసీక మును పెట్టవలసినది. ౩౦ దినమున దిన వార శుద్ధిచూడకనే తప్పక చేయవలసినది. అదినము తప్పిన యెడల ఊనమాసీకమునకు కాలము లేదు. అటు పిమ్మట చేయకూడదు.

—*—

—*—* త్రైపక్షిక మాసీకవిధిః. *—

ద్వితీయ మాసీకమును చేసినపిమ్మట ౫ దినముల లోపలగాని, ౪౦ దినములకు పైన ౫ దినములకు లోగాగాని దిన వార శుద్ధిచూచు కొని త్రైపక్షిక మాసీకమును చేయవలసినది. దిన వార శుద్ధికుద రని పక్షమున ౩౫ వ దినమున గాని ౪౫ వ దినమున గాని తప్పక చేయవలసినది. ఆ దినము తప్పిన యెడల వ్రుణః పెట్టడమునకు కాల ములేదు.

—*—

—*—* ఊనసాంస్కాసీకవిధిః. *—

సాంస్కాసీకమును పెట్టిన పిమ్మట ౧౨ వ పక్షమున ౫ దిన ములు వెళ్ళిన పిమ్మట ౫ దినములలోపల ౧౭౦ దినములకుపైన ౧౦ దినములకులోపల దిన వార శుద్ధిచూచి ఊన సాంస్కాసీకమును పెట్ట వలయును. దిన వార శుద్ధి కుదుకపోయిన పైఁ జెప్పిన యంత్యదిన ములయందు తప్పక పెట్టవలసినది. అదితప్పిన వేరుదినము లేదు.

—*—

—*—* ఊనాద్దీక మాసీక విధిః. *—

౨౪ వ పక్షమునందు ౧౦ దినములకు పైన ౫ దినములకు లోపలగాని అనగా, ౩౫౫ దినములకు మీద ౫ దినముల లోపల దిన వార శుద్ధిచూచి ఊనాద్దీక మాసీకమును పెట్టవలసినది. దిన వార శుద్ధి కుదరకపోయిన ఎట్టి దినమైనను సంవత్సర విమోక్షము ముందు దినమున తప్పక చేయవలసినది.

————* ఊనానాం వర్జకాలాః. *————

నందతిథి, శుక్రవారము, చతుర్దశి, ద్విపుషార త్రిపుషార దినములును, శనివారముతో కూడుకొనిన అమావాస్య, త్రయోదశి, కృత్తికానక్షత్రము, ఆదివారము, మంగళవారము, జన్మతార, ఈదినములు త్రైపక్షిక, ఊనమాస్మాసిక, ఊనాస్థికమాసికములకు వర్జిత కాలములు. ఈదినములలో చేయరాదు. అంత్యదినములందు ఇట్టి దోషములున్నను తప్పక చేయవలసినది.

————*————

————* ఊనానాం వర్జనక్షత్రాణి. *————

కృత్తిక, జ్యేష్ఠ, ఆశ్లేష, పుబ్బ, పూర్వాషాఢ, పూర్వాభాద్ర, మూల, రోహిణి, ధనిష్ఠాపంచకము, ద్విపాది త్రిపాది నక్షత్రములు, మఖ ఈ నక్షత్రములయందు ఊనత్రయములను పెట్టరాదు. అంత్యదినములకు ఈనక్షత్రదోషములు లేవు.

————*————

————* గ్రంథాంతరే. *————

హస్త, చిత్త, భరణి, స్వాతి, శ్రవణం, అశ్విని, మఖ, అనూరాధ, రేవతి, శతభిషము, మృగశిర, ఈ ౧౧ నక్షత్రములయందు ఊనమాసికములను చేయవచ్చును.

————*————

————* అనేక మాసికాతిక్రమణే. *————

ప్రతిమాసమునందును మృతతిథియందు అనుమాసికములను పెట్టవలయును. అసందర్భముచేత నిలిచిన యెడల మరుసటి నెల మాసికముతోచేర్చి అతిపన్నముగా చేర్చుకొని పితృస్థానమున ఇద్దఱు బ్రాహ్మణులఁజెప్పి ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా ఇద్దఱింద్ద అర్ఘ్యపాత్ర లనుంచి వెవ్వేరుగా అర్ఘ్యమునిచ్చి ౬ పిండములను పెట్టవలెను. మూడుమాసికములు అయిన తర్వాత మాసికము నిలిచిన యెడల ఒక బ్రాహ్మణునినే జెప్పి, ౩ అర్ఘ్యములను, ౩ పిండములనే పెట్టవలయును.

— { డేశాంతరగత భాగ్యశాంతాం ప్రత్యాభికా } —
 నుమాసికామావాస్యా విధిః.

అన్నదమ్ములు విభక్తులైనను, అవిభక్తులైనను డేశాంతరమం దన్నపుడు మాతా పితృవులకు మృతదినమునందు ప్రత్యాభికమును, అనుమాసికమును, దర్శశాగ్ధమును వేవ్వేరుగా చేయవలెను.

—*—

—* దుష్టనక్షత్రాణి మరణే గ్రహత్యాగవిధిః. *—

ద్విపాది నక్షత్రములయందును, త్రిపాది నక్షత్రములయందు, ధనిష్ఠా పంచక నక్షత్రములయందును, పృథివీనొందిన, ద్విపాది నక్షత్రములకు ౨ మాసములును, త్రిపాది నక్షత్రములకు ౩ మాసములును, ధనిష్ఠమేదలు ౫ నక్షత్రముల వరకు ౬ మాసములును, భద్ర తిధికి ౩ మాసములును కర్మాంతమున గృహమును వదిలి వేయవలెను. పైజెప్పిన కాలములు వెళ్ళిన తర్వాత పాడుతీసివేసి గృహము శుద్ధిచేసి పుణ్యాహవాచనమును గృహగర్జమును చేయవలెను.

—*—

—* సపిండికరణాత్పురం శాగ్ధాంతరసిషేధః. *—

మృతి నొందిన ప్రథమ సంవత్సరమునందు సపిండికరణా త్పురము దర్శశాగ్ధమును, గయాశాగ్ధమును, తీర్థశాగ్ధమును, మహాలయమును చేయరాదు.

—*—

—* సపిండికరణాత్పురం ఇతరశాగ్ధకర్తవ్యతా. *—

సపిండికరణము జరిగిన పిమ్మట దర్శశాగ్ధమును, గయాశాగ్ధమును, తీర్థశాగ్ధమును, మహాలయశాగ్ధమును చేయవలసినది.

—*—

—* పిండదానంవినా శాగ్ధకరణ నిషేధః. *—

మాతా పితృ మొదలగువారి శాగ్ధములందు పిండప్రదానము చేయనివానికి సంతతికిని సంపత్తునకును నాశనము కలుగుచున్నది. కావున ప్రత్యాభిక శాగ్ధమును పిండసహితముగా చేయవలెను.

కర్త వ్యాధిచే వీడితఁడుగా ఉన్నపుడు సహితము. మరియుక బ్రాహ్మణునికి పరుణమిచ్చి యధావిధిగా పిండసహితముగా శ్రాద్ధమును చేయవలెను. లేనపుడు కర్త సంకల్పశ్రాద్ధమైనను చేయవలయును. ప్రీకర్తృత్వవిషయమున సంకల్పవిధానముగా శ్రాద్ధము చేయుటవలన దోషములేదు.

—*—

—* ఆశౌచమధ్యే ప్రత్యాశ్చికశ్రాద్ధనిధిః. *—

జాతాశౌచ మృతాశౌచ మధ్యలో శ్రాద్ధములు వచ్చిన అపుడు చేయక నిలిపి ౧౦ దినమున ఆశౌచాంతమున చేయవలెను.

—*—

—} పితృమృతాశౌచమధ్యే మాతుః ప్రాప్త }
శ్రాద్ధనిధిః.

పితృశౌచమధ్యమున తల్లియొక్క ప్రత్యాశ్చికము వచ్చిన యెడల ౧౦ వ దినమున పోడకమైన పిమ్మట శ్రాద్ధమును చేయవలసినది.

—*—

—* మాత్రాశౌచమధ్యే పితృప్రత్యాశ్చిక శ్రాద్ధనిధిః. *—

తల్లియొక్క దశాహమధ్యమున తండ్రియొక్క ప్రత్యాశ్చికమువచ్చినపుడు ౧౦ వ దినమున పోడకమునకు ముందుగా శ్రాద్ధమును చేయవలసినది.

—*—

—* శ్రాద్ధనిమంత్రితస్య గాయత్రీజపసంఖ్య. *—

ఊనమాసికమున నిమంత్రణ చేసిన బ్రాహ్మణులు ౯ వందలు గాయత్రీజపమును, నైమాసికమైనది ౭ వందలును, ప్రత్యాశ్చిక శ్రాద్ధమున యెన్నేని ౩ నూరులు గాయత్రీయును, మహాలయ శ్రాద్ధమున ౨ నూరులు జపమును, ప్రేతస్థానమున గుర్చున్న బ్రాహ్మణుడు ౧౮ కేలు జపమును, పితృస్థానమున నిమంత్రణ చేయు బ్రాహ్మణుడు ౯ వేలును, విశ్వేదేవస్థానమందు గుర్చున్నవాడు ౬ కేలు

ను, విష్ణుస్థానమున ౪ వేలును గాయత్రీపమును చేయవలెను.

—*—

— { సపిండికరణాది శాస్త్రాదిషు భోక్తృశాంతం } —
మాససిర్దయః.

ఊనమాసికములయందు నిమంత్రణ చేసిన బ్రాహ్మణుడు ౯ రాత్రులవరకును, సైలమాసికమందు అయిన ౭ రాత్రుల వరకును, ప్రత్యాభిషేకమందు ౩ రాత్రులవరకును, మహాలయమునకు ౨ రాత్రులవరకును, సపిండికరణమున ప్రేతస్థానమున ౬ మాసముల వరకును, పితృస్థానమునందయ్యేనేని ౩ మాసముల పర్యంతమును, విశ్వేదేవ స్థానమునందైన యెడల ౨ మాసములవరకును, విష్ణుస్థానమున గూర్చున్న బ్రాహ్మణుడు ౩ పక్షములువరకును నిమంత్రణ చేయరాదు.

—*—

—*— తిలతర్పణం. *—

తీర్థశాస్త్రములయందును, తిథియందును, గయాశాస్త్రమందును, మహాలయ పక్షమునందును, మన్వాదులయందును తిల సహితమైన తర్పణం చేయవలెను.

—*—

—*— ద్వీభార్యకస్య గర్భవపన విధిః. *—

ఒకనకి ఇద్దఱు భార్యలుండి వారిరువును గర్భవతులగా నున్నపుడు ఇద్దఱిలో నొకరు ప్రసవించినయెడల వాడు తొరము చేసికొనరాదు. జాత కర్మ నామకరణాదుల చేసికొన వచ్చును.

—*—

—*— అన్యకర్తృకశ్రాద్ధస్య అన్యకర్తృభ్యో నిషేధః. *—

సపత్నీమాతృకు కుమారుని చేతగాని, తండ్రి చేతగాని కర్మ చేయబడి శ్రాద్ధము పెట్టుచువచ్చి కాలాంతరేణ యాకర్తలు మృతినొందిన అపుడా శ్రాద్ధమును పెట్టవలసినది పనిలేదు. ఈవిషయమున దేశ వృద్ధాచారముల ననుసరించి నడచుకొన వలయును.

—*—

—* కర్త నష్టశ్రాద్ధవిధిః. *

పుత్రుఁడు తల్లికి శ్రాద్ధముచేయుచువచ్చి కాలాంతరేణ మృతి నొందినపుడు జీవించియుండు వానితండ్రి భార్యకు శ్రాద్ధమును యథా విధిగా పిండసహితముగా శ్రాద్ధమును చేయవలెను. ఇదే ప్రకారముగా తండ్రి చనిపోయిన తర్వాత పుత్రుఁడును మృతినొందిన భార్య భర్తకు యథావిధిగా శ్రాద్ధమును చేయవలెను. వీరలకు తప్ప ఇతరులకు రెండవ కర్తవ్యము వుట్టదు.

—*—

—* విశ్వే దేవతా నామాసి. *

ఇష్టి శ్రాద్ధమున విశ్వేదేవతలు కృతు డత్తులు, నాందీ శ్రాద్ధమున సత్యవసువులు, కామ్య శ్రాద్ధమునందు ధూర్విలోచనలు, పార్వణ శ్రాద్ధమున పురూర వార్ద్రులు, సపిండి కరణమున కాలకాములు విశ్వే దేవతలు.

—*—

—* మాతామహ శ్రాద్ధవిధిః. *

మాతామహ శ్రాద్ధమును పితృ శ్రాద్ధమునువలెనే యథావిధిగా పిండ సహితముగా దోహిత్రుఁడు చేయవలయును. జీవ పితృడైనపుడు శ్రాద్ధాంగ తర్పణమును చేయరాదు. మాతా మహికిని ఇదే రీతిగా చేయవలెను.

—*—

—* మాతామహ శ్రాద్ధస్య క్వచిదపవాదః. *

మాతా మహునికి సపిండికరణమును, ఏకోద్దిష్ట శ్రాద్ధమును, ప్రత్యాభీక శ్రాద్ధమును వదలిపెట్టి మిగత శ్రాద్ధములయందు ౬ పిండములను పెట్టవలయును.

—*—

—} నాండికర్తు ష్టాణ్మౌగపర్యంతం }
శ్రాద్ధకర్తవ్యత్వవిధిః }

ఉపవైస మైనవాఁడును, వివాహ మైనవాఁడును, ౬ మాస

ముల వరకును దీక్ష యుండవలయును. కుమారుని ఉపనైసమందును, కుమార్తె యొక్క వివాహమందును, నాందీకర్త ౬ మాసముల వరకును తల్లిదండ్రుల ప్రత్యాభీక మందుగాని, వీరల యొక్క ప్రేత కర్మగాని చేయవలసి వచ్చినపుడు శాస్త్రోక్త ప్రకారముగా దూర్వాక్షతలచేతను పూజచేయవలెను. పిండములను, వికిర పిండము పెరుగువేసి బదరీ ఫలములను కూడా చేర్చి పిండములను చేసి పిండప్రదానము చేయవలెను. అపసవ్యము, తిల తర్పణము, దర్భలు, తిలలు వీటిని వదలిపెట్టి శ్రాద్ధమును చేయవలెను.

—*—

—* అనేక శ్రాద్ధ సన్నిపాతే. *—

ఒకటే దినమున పితృమాతృ తిథులువచ్చినపుడు మొదట పితృ శ్రాద్ధమును, పిమ్మట మాతృ శ్రాద్ధమును, అటు పిమ్మట దర్శ శ్రాద్ధము, తరువాత మహాలయమును చేయవలెను. దర్శయందు సంక్రమణ శ్రాద్ధము వచ్చినపుడు సంక్రమణ శ్రాద్ధము ముందు చేయవలెను. సంక్రమణమును, గ్రహమణమును, దర్శయును, ఒక దినమున వచ్చినపుడు మొదట సూర్యగ్రహణ శ్రాద్ధమును, పిమ్మట సంక్రమణ శ్రాద్ధమును, అటు పిమ్మట దర్శ శ్రాద్ధమును చేయవలెను. అమావాస్యయందు మాసికము వచ్చినపుడు ముందుగా మాసికమును పెట్టి పిమ్మట దర్శ శ్రాద్ధమును చేయవలయును. అమావాస్యయందు ప్రత్యాభీకము వచ్చినపుడు ముందుగా తిథిపెట్టి పిమ్మట దర్శ శ్రాద్ధమును చేయవలెను. నిత్య నైమిత్తకములు ఒక దినమున వచ్చినపుడు ముందుగా నైమిత్తకమును చేసి పిమ్మట నిత్యమును చేయవలెను.

—*—

—* ఏకస్యైవ భిన్నసంబంధత్యే. *—

ఒక దినమునందు ౨, ౩, శ్రాద్ధములు తటస్థించినపుడు ప్రత్యేకముగా పాక సంబంధము లేకుండ శ్రాద్ధములను పెట్టి తర్పణమునును ప్రత్యేకముగా చేయవలెను.

—*—

—* గ్రహణే ఆశౌచ స్మృతకాభావః. *

జాతాశౌచ మృతా శౌచములయందు సూర్యచంద్ర గ్రహణములు వచ్చినపుడు ఆ శౌచము గలవాడు ముఖ్యముగా స్నానము చేయవలసినది. అట్లు స్నానము చేయని పక్షమున మృత్యువును పొందుచున్నాడు. గ్రహణము పట్టినది మొదలు విడచు వరకు ఆశౌచము లేదు. స్నానతర్పణములు చేయవచ్చును.

—*—

—* గ్రహణే ప్రత్యాభిక్తాద్ధవిధిః. *

చంద్రుడు గ్రస్తోదయ గ్రస్తాస్తమాన మైనపుడు రాత్రి ప్రత్యాభిక్త శ్రాద్ధమును పెట్టవలయును. సూర్యుడు మూడవ యామమునగాని నాలుగవ యామమునగాని గ్రహణముపట్టి అస్తమానమునకు లోపల విడుపు చూపునపుడు రాత్రి శ్రాద్ధమును పెట్టవలెను. నాలుగవయామమునలంతమునందు గ్రహణముపట్టి గ్రస్తాస్తమానమైనపుడు ఆనంద ప్రథమ యామమున ప్రత్యాభిక్తమును చేయవలెను. అర్ధోదయమందును, తీర్థ శ్రాద్ధముయందును, సంక్రాంతి యందును, చంద్ర సూర్య గ్రహణములయందును, రాత్రి పూట దహనమైనపుడును ఈ కార్యములు రాత్రివేళ కలిగినపుడు అన్నశ్రాద్ధమును పిండ సహితముగాచేయరాదు. ఆమ్రశ్రాద్ధముగాని, హిరణ్య శ్రాద్ధముగాని చేసి తర్పణము చేయవలెను. సూర్యగ్రహణము పట్టినపుడును, చంద్ర గ్రహణము విడుపు చూపునపుడును తర్పణము చేయవలెను.

—*—

—* శ్రాద్ధాంగ తర్పణవిధిః. *

దర్శయందు ముందుగా తర్పణమును చేసి శ్రాద్ధమును పెట్టవలయును. మహాలయమును పెట్టిన పిమ్మట తర్పణమును చేయవలెను. ప్రత్యాభిక్తమునందు ముందుగాని, శ్రాద్ధమును పెట్టిన పిమ్మటగాని తర్పణముచేయరాదు. మరు దినము సూర్యోదయా త్పూర్వము తర్పణము చేయవలసినది. దర్శయందును, వ్యతీపాతయందును, సంక్రాంతియందును, యుగాదులయందును, మన్వాదులయందును, ఈ

కాలములయందును తర్పణముచేసి పిమ్మట ఈ శ్రాద్ధమును పెట్టవలసినది. పక్ష శ్రాద్ధమునందును, హిరణ్య శ్రాద్ధమునందును శ్రాద్ధము పెట్టిన పిమ్మట తర్పణము చేయవలసినది. అష్టక శ్రాద్ధమునందును, అను మాసకములయందును, సపిండికరణమునందును, ప్రేతశ్రాద్ధమునందును, సంవత్సర విమోకమునందును, వృద్ధి శ్రాద్ధమునందును, ఈ శ్రాద్ధములయందు శ్రాద్ధాంగతర్పణము అప్పుడే చేయవలసినది. వీటికి పరేహని తర్పణము చేయకూడదు. మాతా పితృవులకు తప్ప ఇతరులకు పరేహని తర్పణము లేదు.

—*—

—* జీవపితృకస్య తర్పణ నిషేధః. *—

పుత్రుడు తల్లికి శ్రాద్ధము చేయు నపుడు తండ్రి జీవించియుండెనేని శ్రాద్ధాంగతర్పణముచేయ పనిలేదు. అతివాసము ఉండనక్కరలేదు.

—*—

—* పరేహని శ్రాద్ధాంగతర్పణవిధిః. *—

శ్రాద్ధపరదినమునందు ఉషఃకాలమునందు లేచి పరిశుద్ధమగు ఉపకమున స్నానముచేసి శ్రాద్ధదినమునందు మిగిలిన దర్భలు, నువ్వులు తీసికొని మాతా పితృల తిథులయందున పరేహని తర్పణము చేయవలెను. మిగత కారుణ్య శ్రాద్ధములకు పరేహని తర్పణములేదు. శ్రాద్ధాంగతర్పణము అప్పుడే చేయవలెను. పరేహని తర్పణమైన పిమ్మట స్నానముచేసి సంధ్యావందనము చేయవలయును. శ్రాద్ధాంగతర్పణము పరదినమున చేయక పోయిన వారిని పితృదేవతలు శపించుచున్నారు.

మృతా శౌచమునందును, శ్రాద్ధ దినమునందును, ఉపవాస మందును, రాత్రి పగలు కర్త తాంబూలమును వేసికొన కూడదు. పరేహని తర్పణము చేయు వరకు కర్త ఈ నీమమును నవలంబింప వలయును.

—*—

జాతాశౌచ మృతాశౌచములు వచ్చినప్పటికిని పరేహని తర్పణము నిలుపక చేయవలెను.

—*—

—* ప్రత్యాక్షిక కాలనిర్ణయః. *

అహః ప్రమాణ ఘడియలను ౫ భాగములుగ చేసి వాటిలో మొదటిభాగము ప్రాతఃకాలము, ౨ వ భాగము సంగవ కాలము, ౩ వ భాగము మధ్యాహ్నకాలము, ౪ వ భాగము అపరాహ్నకాలము, ౫ వ భాగము సాయాహ్నకాలము. నాలుగవదియగు నపరాహ్నకాలముననే తిథి ఘడియలు వ్యాపించియున్నదో ఆతిథి శ్రాద్ధాది సత్కార్యములకు ముఖ్యము. రెండుదినములలో అపరాహ్నవ్యాప్తి సమానముగా నుండిన పూర్వదినమే ముఖ్యము. ఒకతిథికి రెండువారములలో వ్యాప్తి కలిగియుండిన నేదినమున అధికముగా నుండునో ఆతిథినే అనుసరించవలయును. రెండుదినములలోను నపరాహ్నవ్యాప్తి లేకయుండిన పూర్వదినమున సాయాహ్న వ్యాప్తి చక్కగా నుండిన నాడే ముఖ్యము. రెండుఅపరాహ్నములలోను సమముగా నుండిన వృద్ధి పక్షమున ప్రథమదినమునను, త్తమపక్షమున ద్వితీయదినమునను కర్తవ్యము. దీని నెరిగి శిష్టులెల్లరును ఆచరించుచున్నారు.

—*—

— { సపిండికరణవిషయే కర్తృభార్య }
రజస్వలావిధిః. { —

సంవత్సరాంతమున కర్తృభార్య రజస్వలైనప్పటికిని భార్య స్నానమున ప్రతినిధి కుశరూపముగా ఏర్పరుచుకొని అగ్ని సంధానము చేసికొని సపిండికరణము ముఖ్యముగా చేయవలసినది. అది తప్పిన సపిండికరణమునకు యుక్తకాలములేదు. ౧౨ వ దినమున సపిండికరణము చేయునట్టి సంకల్పముచేసి ౧౧ వ దినమున షోడశమైనశిష్కుట కర్తయొక్క భార్య రజస్వలై సపిండికరణము నిలిచి నపుడు వునః సపిండికరణము చేయునపుడు వునః షోడశము చేయవలయునని నుధి

విలోచనమును గ్రంథమున చెప్పబడియున్నదిగాని ఈవిషయమును దేశాచారము కర్తవ్యము.

—*—

—* ప్రత్యాబ్ధికే కర్తృభార్యా రజస్వలావిధిః. *—

ప్రత్యాబ్ధికము, మాసికము, సంవత్సరవిమోకము, మహాలయము, తీర్థశ్రాద్ధము, దర్శశ్రాద్ధము, మొదలైన శ్రాద్ధములను భార్య రజస్వలైనప్పటికిని ఆతిథులలో తప్పక చేయవలెను. మృతతిథియందు ప్రత్యాబ్ధికమును పెట్టనియెడల కోటిజన్మముల వరకును చండాలత్వమును వహించి యుండును.

—*—

—* గర్భిణీ సంసారవిధిః. *—

గర్భిణీస్త్రీ ౬ మాసములైన తర్వాత మృతినొందిన సర్వప్రాయశ్చిత్తముచేసి కర్మ ఆరంభించి స్మశానమునకు తీసికొనిపోయి చిత్రయోగ పశ్చిమభాగమునందునిచి కర్త స్వగృహోక్త ప్రకారేణ ఆయతనప్రోక్షణాది దర్శనం సమ్యక్జ్ఞానంతం తంత్రం కృత్వా మృతినొందిన గర్భిణీస్త్రీ నాభిక్రిందను ఎడమపార్శ్వమున ర అంగుళముల ప్రమాణముగల ఉదరమును “పారణ్యగర్భ స్సమవర్తతాగే” అను మంత్రముచేత భర్తగాని కర్మచేయు మరెవ్వరుగాని కోసి శిశువును బయటపెట్టి స్నానము చేయించి భూమియందుంచవలయును. ఆశిశువు బ్రతికియున్నయెడల “జీవత్వయం మమపుత్రః” అని ఆశిశువును నభిమంత్రించి “క్షేత్రీయైత్వా” అని పంచమంత్రములచేత స్నానముచేసి భూమియందు బంగారునుంచి అబంగారునందు పరుండపెట్టి “భూర్భువస్సువః” అను మంత్రముచే నభిమంత్రించి గృహమునకుఁ దీసికొనిపోయి “యస్తేస్తన శిశియో యోమయోభాః” అను మంత్రముచేత ఆశిశువుకు మరియొకస్త్రీచే పాలు సిప్పించుచు సంరక్షణ చేయవలసినది. పిమ్మట శవమును సమీపించి స్వవమునున్ను, ఆజ్యస్థాలినిన్ని తీసికొని “శతాయుధాయేత్వాది” మంత్రములచే స్వవముచే ఆజ్యమును తీసికొని గర్భము ఛేదించిన స్థలమున

హోమము చేయవలెను. పిమ్మట గర్భము భేదించిన స్థలమును యథాప్రకారము రజ్జుచేత కుట్టి నేతిచే తడిపి వారుణ మంత్రములచే ప్రేతకు స్నానము చేయించి వస్త్రమునుగట్టి ఉదరచ్ఛేదన ప్రియ శ్చిత్తముచేసి గోదాన భూతిలదానములచేసి అటు పిమ్మట పుత్రులు రాజగవీచితి సమీపం ప్రయోగం కర్మయథావిధిగా చేయవలసినది. ఈశిశువు మృతినొందిన ఖననముచేయవలసినది. పై జెప్పిన ప్రయోగముజేయ బనిలేదు.

—*—

—*— రజస్వలాసూతికయో స్సంసారవిధిః. *—

స్నానమునకు ముందుగా రజస్వలైన స్త్రీయైనను, ప్రసూతి అయినస్త్రీగాని మృతినొందినయెడల ఆస్త్రీని తాకక ముందుగా గంగ కుండల నీళ్ళచే స్నానము చేయించి వేరే వస్త్రమునుకట్టి ఒక కలశములో ఉదకమును పూర్తిగాపోసిపెట్టి ఆకలశమునందు పంచామృతము, పంచగవ్యములు, పంచ మృత్తికలు, పంచ రత్నములు, ఉంచి కర్త సంకల్పముచేసి వరుణదేవతను ఆవాహనముచేసి పూజ చేసి నలుగురు బ్రాహ్మణులకు వరుణము ఇచ్చి ఆపోసితాస్త్రీ మూడు మంత్రములచేతను, వారుణ మంత్రములచేతను, హిరణ్య వరుణాశ్శుచయః, పవహానస్సువర్జనః, అనువాకముచేతను, యజుః పవిత్ర మంత్రముచేతను, హగ్ంసశ్శుచిషత్ అను ఋక్—చేతను అగ్నిర్హృద్ధాదివఃకకుత్ మంత్రముచేతను, తరత్సుమందియై రేతోన్వింద్రాది మంత్రములచేతను, ఇతరములైన సూక్తములచే నభిమంత్రించి మృతినొందినస్త్రీకి కలశోదకముచే నఘమర్షణసూక్తము ఘరించుచు నలుగురు ఋత్విక్కులు స్నానముచేయించి పిమ్మట కృచ్చ్రిత్రయములు, గోదానముచేసి, ఋత్విక్కులకు దక్షిణయిచ్చి పిమ్మట సర్వప్రియ శ్చిత్తముచేసి పైతృమేధిక కర్మ యథావిధిగా చేయవలసినది. సుమంగలి మృతినొందిన యెడల ఇసుపు కలపి గంగ కుండల నీళ్ళు పోయవలసినది. విధవ మృతినొందిన యెడల తులసి మృత్తిక ఉదకములో చేసి గంగ కుండలు పోయవలసినది.

————* పాలాశవిధిః. *————

పాలాశవిధిగా కర్మచేయుటకు మునుపు కర్త యొరము చేసి కొనవలయును. దేశాంతరమునందు పృథివీనొందినవానికి శరీర సంబంధమైన అస్థులు లేనపుడు మోదుగ సమిధలచేతను క్రేత శరీరముగా ఏర్పరచవలసినది. శరస్సుయందు ౪౦ సమిధలును, కంతమునందు ౨౦ యును, రోమ్మునందు ౩౦ యుని, కడుపునందు ౨౦ యును, భుజములయందు ౧౦౦ ను, అంగుళములందు ౧౦ యును, బీజమునందు ౧౦ యును, జోడలయందు ౧౦౦ ను, పిక్కలయందు ౩౦ యును, పాద అంగుళములయందు ౧౦ యును నుంచి కంబళదారముచే ఈసమిధల మొత్తమునుకట్టి శరీరాకృతిగా చేయవలయును. పిమ్మట ఆరూపమునకు స్నానము చేయించి అలంకరించి వస్త్రము గట్టి, కృష్ణాజినమునందునిచి ఆవాహనచేసి పాణి ప్రతిష్ఠ చేసి మూడు పాణిపత్య కృత్యములచేసి.

శ్లో॥ యత్రయత్ర గతఃప్రేతః సంసారరహితస్తథా ।

పలాశ కర్మణాంతృప్తిం ప్రాప్యగచ్ఛ యథాసుఖం ॥

ఈ ప్రకారముగా ప్రార్థనచేసి పిమ్మట సర్వ ప్రాయశ్చిత్తముచేసి కర్ణమత్రంపరేయువాగ్ం సమిత్యాది సర్వంకృత్వా ప్రేతాగ్నా । అగ్నేప్రేహి ప్రథమో దేవయతాం ॥ అను మంత్రము చేత హోమముచేసి ప్రేత రూపమగు పలాశ శాఖ ప్రతిమను దహించవలయును. అస్థి సంఘనము చేయనక్కరలేదు. ఆభస్మమును ఉదకములో వేయవలసినది. నగ్నశ్రాద్ధ శిలాప్రతిష్ఠ మొదలగు కార్యములను యథావిధిగా చేయవలెను. మోదుగ సమిధలు దొరకనపుడు దర్భ సంసారము చేయవలెను.

మూతా పితృవులకు పాలాశ విధిగా కర్మ నారంభించిన దినముమొదలుకొని నిత్యకర్మగం దినములుచేసి ౧౦వ దినము దశాహస్సు జరిగించి అందు పిమ్మట పోడశ సపిండికరణము యథావిధిగా చేయవలెను. శ్మేష్టభ్రాత మొదలగు వారలకు పాలాశ విధానముగా కర్మ

చేయునపుడు త్రిరాత్రాశాచ విధిగా చేయవలెను.

—*—

—* ఉదక క్రియా విధి: —

స్నానాగ్ని యున్నపుడు అస్థి యున్నయెడల యథా విధిగా కర్మ దహనము మొదలుకొని చేయవలసినది. అస్థులు లేనపుడును, శరీరము లేనపుడును, అగ్ని లేనపుడును, దేశాంతరమున మృతినొంది తల్లి దండ్రులకు ఉదక క్రియా విధిగా కర్మ చేయవలెను. ఇది గాక అపత్నీకుడు, అవుపాసకము వదలినవాడు, పతితుడు, పాపండులు, ఆశ్రయించిన వారు, భర్తను చంపిన స్త్రీ అనాచారుడు, నీటియందు పడి మృతి నొందిన వాడు, వృక్షములనుండి పడి మృతి నొందిన వాడు, స్ఫోటకముచే చని పోయిన వాడు, ఉరి పెట్టుకొని హత్య చేసుకొనిన వాడు, కుష్టు వ్యాధిపీడుతుడగువాడు, పశు సర్పాదులచే మరణించిన వాడు, ఈ ధైర్య చెప్పిన దుర్మరణముల నొందిన వారలకు పాలాశ విధిగా చేయవలెను. కాని వీరికి ఉదక క్రియ విధానమున చేయమని హరితుడను ఋషి చెప్పియున్నాడు.

—*—

—* ఉదక క్రియా ప్రకార: *

కర్త బ్రాహ్మణ సహితుడై పుణ్యక్షేత్రమగు నదికి దొరకిన వరకు ద్రవ్యమును, తిలలు వీటిని తీసికొని వెళ్ళి బ్రాహ్మణ యనుజ్ఞ వడసి సచేల స్నానముచేసి పాదములను చేతులను కడిగికొని బ్రహ్మ దండము, తిలలు, దర్భలు, పీఠాభ్యుదయము వీటిని కడిచేతిలో నుంచుకొని యజ్ఞోపవీతమును సవ్యముగా నుంచుకొని మూడు ప్రదక్షిణముల చేసి బ్రాహ్మణులకు నమస్కారముచేసి విజ్ఞాపనము చేసికొని నదీతీరమున బ్రాహ్మణుల ఆజ్ఞచే తిలలు మొదలైన ద్రవ్యములనుంచి గాయత్రీచే ప్రోక్షించి నల్లనైనను, ఎర్రనైనను పాపాణమును ఉంచి ప్రాణ ప్రతిష్ఠ చేసి కళవాది నామములచేత స్నానము చేయించి గోదానము మొదలైన దానములనుచేసి కర్ణ మంత్రమునుచెప్పి రోద

నముచేసి స్నానముచేసి కేశవపనము చేసికొని స్నానముచేసి దక్షిణపు దిక్కున గూర్చిపోయి అచ్చట పాషాణమును నుంచి పాషాణమున కభిముఖముగా కూర్చుని క్రియలు చేయవలసినది. సర్వప్రాయశ్చిత్తము, షడ్జమిత్త ప్రాయశ్చిత్తమును, దశ దానములను చేసి అటు పిమ్మట మోకాటి లోతుగల నీళ్ళలోనుండి సంవేశము మొదలుకొని దహనాంతము పైతృ మేధిక కర్మ మంత్రములను జపించి సంచయన మంత్రమును జపించి పిమ్మట శిలాస్థాపనచేసి, యాశీలయందున శిలాస్నానము, మృదాస్నానము, వాసోదకము, తిలోదకమును విడిచి పిండ దానము చేసి నగ్న శ్రాద్ధ నవ శ్రాద్ధములనుచేసి సపిండి కరణాంతము కర్మ చేయవలసినది. పుత్రులు మొదలగువారు పైఁ జెప్పిన విధముగా చేయవలెను.

—*—

—* అనుగమన విధిః. *—

ఏస్త్రీ మృతినొందిన భర్తతో కూడా అగ్నియందు సహగమనము చేయుచున్నదో యాస్త్రీ పితృ మాతృ కులములకును, భర్త కులమునకును పరిశుద్ధము చేయుచున్నది. పరలోకమున భర్తతో కూడా స్వర్గాది భోగముల ననుభవించు చున్నది.

—*—

—* బ్రాహ్మణవ్యతిరిక్తానాం పృథస్థిత్యారోహణవిధిః. *—

బ్రాహ్మణేతర జాతి స్త్రీలు భర్తతో గూడా యనుగమనము చేయు పక్షమున వేరేచితిని యేర్పఱచి యాచితీయం దునిచి దహనము చేయవలసినది.

—*—

—* అనుగమన నిషేధకాలాః. —

దుర్మ రణముగలిగిన భర్తతోను, తాను రజస్వలగానున్నను, గర్భవతిగానున్నను, భర్తతో సహగమనము చేయకూడదు.

—*—

—* అనుగమన ప్రకారః. *

సహగమనము చేయు స్త్రీ మంగళ స్నానముచేసి, ఆభరణముల నలంకరించుకొని, కాటుక నిడికొని, గంధము నలదికొని, పుష్పములచే నలంకరించుకొని, పసుపు చీరను ధరించుకొని, నూతన మంగళ సూత్రమును ధరించు కొని, అనేకములగు మంగళ వాద్యములు మ్రోయుచుండ ఉత్సాహంతి గోదానముచేసి తిల పాత్రదాన మొసగి, తన శరీరమందున్న ఆభరణములను దానముచేసి చితియందు భర్త ప్రక్కన దేశకాలమును స్మరించి పరుండి ప్రాణముల విడువ వలయును.

—*—

—} అను గమనే సంసారాది సపిండి {
—} కరణాంత కర్మణాం విధిః. {—

ఏస్త్రీ భర్తతో సహ యను గమనము చేయుచున్నదో ఆస్త్రీకిని, భర్తకును, అస్తి సంచయనాంతము వరకు సంసారము చేయవలసినది. ఏక కాలమున మృతినొందిన యనేక మందికిగాని, యిద్దరికిగాని తంత్రముచే దహనము చేయవలయును. శ్రాద్ధము ప్రత్యేకముగా చేయవలసినది. పుత్రుడు మాతా పితృవులను నేకచితియందునిచి దహనముచేసి తిలోదకములను, అగ్నిని, చరువును, హేమమును, ఉపస్థానమును, అస్థిసంచయన హేమమును, దశాహతంత్రమును నేకకాలమున నొకటిగా జరుగింపవలసినది. పిండ శ్రాద్ధములను, నవ శ్రాద్ధములను, వృషోత్సర్జనమును, నేకోద్దిష్ట హేమమును షోడశము, సపిండికరణమును, మాసికములను, ప్రత్యేకముగా చేయవలయును. సంచయన దినమున సహగమనమైన స్త్రీకి కర్మ యధావిధిగా ప్రత్యేకముగా చేయవలెను.

—*—

—* దుర్గరణ ప్రాయశ్చిత్తవిధిః *

అడవి పండులు, సర్పములు, పెద్దపులులు, విషము, అగ్ని, ఉదకము, పిడుగు, రాజదండనము, జారత్వము, చండాలాదులు,

శస్త్రములు, పర్వతమునుండి పడినను, వృక్షపాతమును, పలితులు, పాపండులు, హత్య, యేనుగులు, గుర్రములు, శునకములు, క్రిమికీటాదులు, శకటపతనము, స్పృటకము, అన్నమును భుజించుచు, తుయరోగము, అతిసారము, శాకిన్యాది గ్రహములు, మెరుపులు, అంతరిక్షము, సురాపానము, బాహ్యములు, అన్నము లేక, ఈష్టే జెప్పిన విధముల మృతినొందుట దుర్మరణములు. దుర్మరణము కలిగినపుడు అమంత్రవత్తుగా సద్యసాకలమున దహనము చేయవలెను. ఏరలకు సంవత్సరాంతమున శాస్త్రోక్తప్రకారముగా ౩౦ ప్రాజాపత్య కృచ్ఛ ప్రాయశ్చిత్తముచేసి, నారాయణ బలిచేసి, కర్మ మంత్ర పూర్వకముగా దహనము మొదలుకొని ఆశౌచము ఉండి కర్మ యథావిధిగా చేయవలయును.

—*—

—*— సంవత్సరమధ్యే సంసారః. *—

౬ మాసములకుపైన ౭ వ మాసమున కర్మచేయునపుడు ౬౦ ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములుచేసి నారాయణ బలిచేసి కర్మ యథావిధిగా చేయవలెను. ౩ మాసములకు పైన కర్మ చేయునపుడు ౯౦ ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములచేసి నారాయణబలిచేసి కర్మ చేయవలెను. ౩ పక్షములకుపైన కర్మచేయునపుడు ౧౨౦ ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములను చేయవలెను. సద్యసాకలమున శరీరమున్నపుడు ౧౫౦ ప్రాజాపత్యకృచ్ఛ ప్రాయశ్చిత్తముచేసి నప్పటికిని శాస్త్రోక్తప్రకారముగా ప్రత్యక్ష శరీరమును దహనము చేయకూడదు. తాంకాగ్నిచే దహనముచేసి నారాయణబలిచేసి అస్థులను తీసికొని ఆవుపాలచేత ప్రక్షాళనముచేసి స్వసూత్రోక్త ప్రకారముగ స్వాగ్నిచే సంసారమును చేయవలెను. అస్థులులేని పక్షమున మోదుగ సమిధలచేతను రూపము నేర్పరిచి సంసారము చేయవలయును. ప్రాయశ్చిత్త తూర్వం ఆశౌచములేదు. సంధ్యాది క్రితులను చేసికొనవలయును. ఇది ధనిక విషయము.

—*—

—* అశక్తవిషయము. *

దుర్మరణమువలన మృతినొందిన వానికి కర్త సద్యసాగలమున స్నానముచేసి బ్రాహ్మణ యనుజ్ఞవడసి ౧౫ ప్రాజాపత్య కృచ్ఛాత్మకమైన ప్రియశ్చిత్తమును, నారాయణబలి చేసి మృతినొందిన వాని శరీరమును పంచగవ్యముచేతను, వరుణ మంత్రముల చేప్పుడు, పవమాన సూక్తము పఠించుచు యధావిధిగా వందనముచేసి అది మొదలు ఆశౌచముండి యధావిధిగా కర్మ చేయవలసినది.

—*—

—* అకృతచూడ విషయము. *

చౌలముగాని వటువుకు, చండాలునిచేతను, అగ్నిచేతను, మేరువుచేతను, బ్రాహ్మణునిచేతను, శునకముచేతను మృతినొందిన వానికి, వృక్షముననుండి పడినవానికి, యుదకముచేతను, భోజనము చేయునపుడును, వీట్లచే మృతినొందిన వానికి తప్త కృచ్ఛముచేసి క్రియచేయవలసినది.

—*—

—* అనుపసిత విషయము. *

కొండమీదనుండి పడిన వానికి, భోజనము లేని వానికి, ఉదకమునందు మరణించిన వానికి, వీరల పాపనివృత్తికొఱకు ౬ ప్రాజాపత్య కృచ్ఛములను, నారాయణ బలిని చేయవలెను.

—*—

—* దుర్మరణే కృచ్ఛప్రతీసిధిః. *

ప్రాజాపత్య కృచ్ఛమునందు ప్రత్యామ్నాయము ౧ గోదానమును, సాంతపనమునందు ౨ గోదానములును, పరాకకృచ్ఛమున ౩ గోదానములను, తప్త కృచ్ఛమున సహితము ౩ గోదానములను, చాంద్రాయణమున ౮ గోదానములను, చేయవలయును. ఇది ధనిక విషయము.

అశక్తి విషయ మెట్లనిన—శక్తిలేనివాడు ప్రాజాపత్య కృచ్ఛమునందు ౧ గోదానము చేయవలయును. గోదానముచేయుటకు అశ

క్షుడగువాడు ౧ వరహా యివ్వవలయును. ఇది ఇచ్చుటకు నశక్తుడైనవాడు, అర వరహా ఇవ్వవలయును. దీనికిని శక్తిలేనివాడు కాలువరహానైన ఇవ్వవలయును. ఈ ప్రకారముగా ప్రాజాపత్య కృష్ణి విషయము గ్రంథమున చెప్పబడియున్నది. ఈవిషయములో శక్తిచేత గాని, అశక్తిచేత గాని లోకాచార ప్రకారము చేయవలయును.

—*—

—*— స్తోటకమృతవిధిః. *—

స్తోటకముచే మృతినొందినవార్లకు 3౪ ఘడియలు ఖననము చేసియుంచి యటు పిమ్మట శవమును బయటతీసి దుర్గ రణ ప్రాయశ్చిత్తముచేసి యధావిధిగా కర్మ చేయవలెను.

—*—

—*— మాతామహ శాద్ధవిధిః. *—

శ్లో॥ మాతామహోఽస్మి రాక్షసలాదేః దౌహిత్ర స్వీయవహ్నినా ।

ఆత్మికం మాసికాదీంశ్చ తత్తత్సూత్రేణ కారయేత్ ॥

అర్థము॥ మాతామహుడు, మాతామహి, మేనమామ మొదలగు వారికి దౌహిత్రుడు కర్త అయినపుడు మృతి నొందిన వారి శాఖాగ్నిచేతనే యగ్ని సంసారము మొదలైన కర్మ యధావిధిగా ఆత్మికములను, మాసికములను వారివారి సూత్రములచే చేయవలెను.

—*—

—*— అత్యబ్ధ సాపిండ్య విధిః. *—

మృతినొందిన వానికి సంవత్సరమునకు పై నెప్పుడు కర్మ చేసినను త్రిరాత్ర విధిగా కర్మచేసి, సపిండికరణముచేసి ఆదినమే శాద్ధముపెట్టి మాసికాదులు చేయ బనిలేదు మృత తిథియందు ప్రతి సంవత్సరమును యధావిధిగా తిథి పెట్టుతు రావలయును.

—*—

—*— స్నాతకబ్రహ్మచారి అగ్నివిధిః. *—

కృతసమావర్తనస్య ఆకృతవివాహస్య బ్రహ్మచారత్వాభావాత్

గృహస్థత్వాభావాచ్చకపాలాగ్నపాసనాగ్నియోఃప్రస్తతిభావాత్
అన్యానుత్తపనేన ఇతిబోధాయనవచనాత్ ఉత్తపనేనేతరాః
ఇత్యాపస్తంబవచనాచ్చ ఉత్తపనాగ్నినైవదహేత్ ॥

అర్థము॥ సమావర్తన వ్రతము చేసికొని వివాహము కాక
మునుపు మృతించిన వాడు బ్రహ్మచారియును కాడు. గృహస్థుడను
కాడు. కావున వానిని కపాలాగ్నిచేతగాని అవుపాసనాగ్నిచేతగాని
దహింపరాదు. బోధాయన వచనాను సారముగా వానిని ఉత్తపనా
గ్నిచే దహింపవలయును. అపస్తంబుడు ఈలాగే చెప్పియున్నాడు.

—*—

—* వ్యభిచారీత్యాగః. *

శ్లో॥ జారేణ జనయేద్గర్భం మృతేవ్యక్తే గలేఽతౌ ।

తాంత్యజేత పదేరాష్ట్రే శతీతాం పాపకాణీం ॥

అర్థము॥ పతి మృతినొందిన పిమ్మట గాని, పతి ఏకారణము
చేత నైనను దేశాంతర గతుడైయుండు స్థలము తెలియక యుండు
నప్పుడుగాని, ఏస్త్రీ జారునిచే గర్భము వహించునో అట్టి పాపాత్ము
రాలిని తత్క్షణమే దేశమునుండి వెడలి గొట్టవలయును.

—*—

—* సుమంగళీ విధవావిషయము. *

శ్లో॥ దహనా సంవయనాత్ప్రీక్తు దంపత్యోర్నరణంయది ।

నవైధుర్యం నవైధవ్యం ఇత్యాహ భగవాన్యదః ॥

అర్థము॥ దహనానంతరం సంవయనాత్పూర్వం దంపతులలో
నెవరు మృతి నొందినను, పురుషునకు విధురత్వ దోషమును, స్త్రీకి
వైధవ్య దోషమును లేదని యమ స్మృతియందున జెప్పబడియున్నది.

—*—

—) రజస్వల స్త్రీకర్తుక స్నానదిన (—
—) విమోకశ్రాద్ధ విషయః. (—

స్నానదినమున సంవత్సర విమోకము వచ్చినట్లులైన “పునః

స్నానేన శుద్ధ్యతి ” అను వచనాను సారముగా సంవత్సర విమోక శ్రాద్ధము చేయవచ్చును.

—*—

—* మంత్రోచ్చారణవిధిః. *—

శ్రాద్ధమునందు విశ్వేదేవస్థాన నిషంక్రణ బ్రాహ్మణుడును, పిష్టుస్థాన నియమిత బ్రాహ్మణుడును మంత్రము చెప్పవచ్చుననియు, పితృస్థాన నియమిత బ్రాహ్మణుడు సేయరాదనియు వేదవిత్తుల అభిమతము.

—*—

—* సకృదాచ్ఛిన్న సమాణము. *—

సకృదాచ్ఛిన్న దర్భములు ౨౮ అంగుళముల పొడువుగల పిడికెడు దర్భ యుండవలయునని బ్రహ్మచేః శెప్పబడినది.

—*—

—* విభక్తవిషయః. *—

విభక్తులై అపుత్రులైన సహోదరులలో నెవరికైన మరణము సంభవించిన యెడల భార్యచే కర్మ భర్తకును, భర్తచే భార్యకును కర్మ చేయబడవలయును గాని ఇతరులచే జేయబడగూడదు.

—*—

—* ఏకదినేత్సర కర్మ వర్జము. *—

అన్న దమ్ములు, తండ్రి కుమారులు ఒక దినముననే నిమంత్రణ యుండరాదు, ఊరము చేసుకొనరాదు.

—*—

—* దూర దేశగత బహుకాలానుగత విషయము. *—

గ్రంథాంతరమున దూర దేశమునకుఁ బోయిన వాడు బహుకాలము రాకపోయినను, వానిని గురించి యేమియుఁ దెలియక పోయినను, అతఁడు పూర్వ వయస్కుఁడైన ౨౦ సంవత్సరములును, మధ్యవయస్కుఁడైన ౧౫ సంవత్సరములును, అశర వయస్కుఁడైన ౧౨ సంవత్సరములును గడిచిన తరువాత వానికి పైతృమేధిక కర్మను

చేయవలయును. పిమ్మట అతఁడు వచ్చిన నెయ్యి పాత్రలయం దాత నిని కూర్చుండఁజెట్టి, సర్వాష్టధ రసములచే నతనికి అభిషేకము గా వించి, జాతకర్కాది సంసారముఁజేసి పూర్వపత్నితోనే వివాహము సేయవలయును.

—*—

————* ఉత్క్రమసాపిండ్యే విశేషః. *————

కాలాదర్శే॥ పితృమృతస్య సాపిండ్యంవత్ప్రయో రూద్యయోః ద్వయోః । ఏకస్మిన్వాద్యయోర్వాపి జీవతోస్సుత ఆచరేత్ ॥ ఇతి ఏకస్మిన్ద్వయోర్వా ఇత్యభిధానాత్ పితామహాదిషు త్రిషు జీవత్సు నసాపిండ్యం॥

అర్థము॥ తండ్రి గతించి పుత్రుఁడు తండ్రికి ప్రేత కార్యము లను చేయునప్పుడు, గతించినతండ్రికి ప్రేతపితామహ ప్రపితామహులు ముగ్గురును జీవవంతులై యుండునపుడు ఆతండ్రికి సపిండి కరణము చేయరాదు) ఏకముగ్గురిలో ఎవరైనను మృతినొంది వానికి సపిండిక రణమునుచేసి పిమ్మట తండ్రికి ఉత్క్రమసాపిండ్యమును చేయవలెను. సపిండికరణము చేయకపోయినను, తండ్రికి ఏకోద్దష్ట శ్రాద్ధమును చేసి నపిమ్మట, కర్త తాను చేయవలసిన నిత్యకృత్యములును, శ్రాద్ధాదికర్మ లును, శుభకార్యములును చేసికొనవచ్చును.

—*—

————* సపిండికరణకాలః. *————

శ్లో ॥ అనన్త్యాతులధర్మాణాం పుంసాంచైవాయుషఃక్షయాత్ ।

అస్థిరత్వాచ్చరీరస్య ద్వాదశాహః ప్రశస్యతే ॥

అర్థము॥ కులధర్మంబు లనేకము లగుట వలనను, దినదినమున కును ఆయుషీణము గలుగుటచేతను, మానవశరీరము అస్థిరముగాన, సపిండికరణము ౧౨ వ దినముననే చేయవలయునని మహర్షులచేఁ జెప్పబడియున్నది.

—*—

————* నేశాంతర జ్ఞాతీనాం తిలోదకవిధిః. *————

శ్లో || సపిండికరణాత్పూర్వం ప్రమీత శ్రవణంయది ।

జ్ఞాతీనాంవశనంచైవ దర్శస్తంభే తిలోదకమ్ ॥

అర్థము॥ దశాహానంతరము సపిండికరణాత్పూర్వం జ్ఞాతిమరణము విన నొరముచేసికొని దర్శ కూర్చుండున సంఖ్య ప్రకారము తిలోదకమును విడువవలయును.

————*————

————* నామ్నోవేదనే నాపగ్రహణము. *————

శ్లో || పృథివీషష్టితావాచ్యః తప్తితాచాంతరిక్షసత్ ।

అభిదానే తిరోదానే దివిషత్పృథితామహః ॥

అర్థము॥ పితృ పితామహ ప్రపితామహులలో నెవరిపేరైనను డెలియనియెడల నీదిగువరీతిగాఁ జెప్పవలెను. తండ్రికి పృథివీషత్ శర్మయనియు, తాతకు అంతరిక్షసత్ శర్మయనియు, ప్రపితామహునికి దివిషత్ శర్మయనియుఁ జెప్పవలయును.

స్త్రీవిషయమున—పృథివీషంనామ్నీం, అంతరిక్షత్ నామ్నీం, దివిషత్ నామ్నీం, అని క్రమముగాఁ జెప్పదగును.

గోత్రము తెలియని యెడల కాశ్యపగోత్రమును జెప్పవలయునని గ్రంథాంతరమున జెప్పబడియున్నది.

————*————

————* ఆకౌచే సంధ్యావందనవిధిః. *————

శ్లో || స్వాధ్యాయజపహోమాది నాశౌచే వర్జయేత్సదా ।

సంధ్యాంతుమనసాకుర్యాత్ అర్ఘ్యమాత్రంసమంత్రకం ॥

————*————

————* శ్రాద్ధేవిషనాడికా దోషాభావః. *————

శ్లో || స్నానేదానే జపేహోమే వైశ్వదేవే సురార్చనే ।

ప్రాయశ్చిత్తేతథాశ్రాద్ధే ప్రకస్తా విషనాడికాః ॥

శ్లో || అసనేశయనేభోజ్యే యలము శ్రోతృజేతథా ।

ఉగ్రకర్మణ్యస్త్రవిధే ప్రకస్తా విషనాడికాః ॥

— { వివాహమధ్యే వరస్యమాతాపిత్రోరేక
మృతిర్విధిః. } —

వాక్యం || యదివివాహమధ్యే వరస్య మాతా పిత్రో రేకస్య
మృతిర్భవేత్ తర్హి అసావేనశ్శేష్తశ్చే త్రప్రధానహోమాది శేషహో
మాంతం కర్మతదానీషేవకృత్వా కంకణం విసృజ్యస్వయం గత్వాత
తలర్మకుర్యాత్ ||

వివాహమందు వరుని తల్లిదండ్రులలో నెవరైనను చనిపోయి
నవరండు జ్యేష్ఠుడైన ప్రధానహోమము మొదలు శేషహోమమువ
రకు అప్పుడే జరిగించి కంకణవిసర్జనచేసి పిమ్మట పితృకర్మను చేయ
వలసినది.

మరియు, చౌలమందును, ఉపనయనమందును, వివాహమం
దును, వరుని తల్లిదండ్రుల మృతి సంభవించినయెడల మిగిలిన కార్య
ములను పూర్తిచేసి పిమ్మట పైతృమేధిక కార్యములను చేయవల
యును.

వివాహమున దౌపాసనమునకుఁ బూర్వము వధూవరులలో
నెవరైనను మృతినొందిన, మరియొకరు స్థాలీపాకమును ఒనగించి
మరుసటి దినమున ప్రేతకార్యమును జేయవలెను.

—*—

—*— శ్రాద్ధస్థల నిరూపణము. *—

పరిశుద్ధుడు ప్రదేశమున గోమయముచే నలక వలయును.
స్వగృహమునజేయ సందర్శము లేనటులైన నదీతీరములందును,
ఘట్టాక్షేత్రములందును, పర్వత చక్రలయందును, రహస్యప్రదేశము
లయందును, శ్రాద్ధము చేసినయెడల పితృదేవతలు తృప్తిని బొందు
చున్నారు. కాన ఎప్పటికిని పరగృహమందు శ్రాద్ధము చేయరాదు.
ఎవ్వడుగాని మోహంబుచే పరగృహమందునజేసెనేని ఆశ్రాద్ధఫల
మాగృహపితృదేవతలచే నపహరింపబడును. అడవులు, పర్వతములు
తీర్థములు, దేవాలయములు, అస్వామీకములు గావున వానిలో శేయ
బడినశ్రాద్ధము ఇకరులచే గ్రహింపబడదు. ఆస్థలములందు నువ్వులఁ

జల్లి అజమును బంధించి శ్రాద్ధము చేయవలయును. తిలలు లేనిచో
సవ్యము రాక్షసులచే హరింపబడుదగును.

—*—

—* కర్మాచరణ ఫలము. *—

శ్లో || సునీర్వృత్తాక్రియాచేత్స్యా దాశౌచనియమైస్సహా ।
పాశ్చిమవంతిపితృత్వంహి ప్రియతాః కర్తృబంధవః ॥

శ్లో || పితౄణాంవప్రసాదేన కర్తుర్వంశోభివర్ధతే ।
శ్రేయసాంచాభివృద్ధిస్సాన్య ధూయసాముత్తరోత్తరమ్ ॥

శాస్త్రవిహిత దేశకాలములయందు శాస్త్రోక్తవిధిగా ఆశౌచ
నియమముతో నాచరింపఁబడిన కర్మచే పితృదేవతలు తృప్తినిొంది,
కర్తవంశాభివృద్ధియు, కల్యాణవృద్ధియు కలుగఁ జేయుచున్నారు.

పైతృమేధికప్రకరణము * సమాప్తమ్.

(౧౩)

శ్రీ రస్తు.

శ్రీదక్షిణామూర్తయేనమః.

అపరసిద్ధాంతము.

శ్రాద్ధప్రకరణము.

—* శ్రాద్ధశబ్దార్థః. *

దేశకాలముల ననుసరించియు, సత్పాత్రయందును, విధి ప్రకారము శ్రద్ధతో పితృదేవతలనుగూరించి బ్రాహ్మణుల తృప్తిపరుచుటయే శ్రాద్ధమనిపేరు.

—*—

—* శ్రాద్ధకాలాః. *

అమావాస్య, అష్టకశ్రాద్ధములు, వృద్ధిశ్రాద్ధము, మహాలయ పక్షము, అనునములు, సంక్రాంతిలు ఈదినములలో శ్రాద్ధములను బ్రాహ్మణసంపత్తియును, ధనసంపత్తియును గలిగిన తప్పక పెట్టవలయును.

—*—

—* వ్యతీపాత లక్షణము. *

వ్యతీపాత, గజచ్ఛాయ, చంద్ర సూర్య గ్రహణములు, ఇవి సహితము శ్రాద్ధకాలములు.

—*—

—* అష్టకశ్రాద్ధ లక్షణము. *

హేమంత ఋతువునందును, శశిగఋతువునందును, కృష్ణపక్ష అష్టమీలు అష్టకశ్రాద్ధముల కాలములు.

—*—

—* వృద్ధిశ్రాద్ధలక్షణము. *—

పుత్రజన్మము, వివాహాదీ శుభకార్యములయందు వృద్ధియ నెడు నాంధ్రీశ్రాద్ధమును చేయవలయును.

—*—

—* సంక్రమణముల లక్షణము. *—

మేషాది ద్వాదశరాసులయందు నొక్కొక్కరాశిలోను సూర్యుడు ప్రవేశించు దినము సంక్రమణ మనబడును.

—*—

—* ఆయన లక్షణము. *—

సూర్యుడు కటకరాశియందున ప్రవేశించునపుడు దక్షిణాయనపుణ్యకాలమును, మకరరాశియందు ప్రవేశించునపుడు ఉత్తరాయనపుణ్యకాలమును ఏర్పడుచున్నవి.

—*—

—* వ్యతీపాతనామ. *—

అశూవాస్య ఆదివారః హితమును శ్రవణము, ధనిష్ఠ, ఆర్ద్ర, ఆశ్లేష, శుక్ర, ఈనక్షత్రములతోకూడినదియైన యది వ్యతీపాత. ఇట్టి వ్యతీపాతతో వ్యతీపాతయోగము సహితము చేసిన నయ్యదిమహావ్యతీపాత యనబడును.

—*—

—* గజచ్ఛాయ లక్షణము. *—

మఖ, హస్తానక్షత్రములలో చంద్రుడు ప్రవేశించి యుండినది గజచ్ఛాయ యనబడును.

—*—

—* గ్రహజేత్రాద్ధస్యకాలవిశేషః. *—

గ్రహణస్పర్శకాలమున పితృదేవతలను గురించియు, మధ్యకాలమున మంత్రానుష్ఠానములును చేయవలెను. మోక్షకాలమున శ్రాద్ధాది క్రియలు చేసినయెడల నవి రాక్షసప్రీతి యగుచున్నవి.

—*—

— * యుగాది నిర్ణయః. * —

వైశాఖ శుక్ల తృతీయ, కార్తీక శుద్ధ నవమీ, మాఘ శుద్ధ పౌర్ణమీ, భాద్రపద బహుళత్రయోదశి, ఈనాలుగు తిథులు యుగాదులనంబడును. ఈయుగాదులయందు శ్రాద్ధాది తర్పణముల జేయవలెను.

— * మన్వాది నిర్ణయః. * —

ఆశ్వీజ శుద్ధ నవమి, కార్తీక శుద్ధ ద్వాదశి, చైత్ర భాద్రపద శుద్ధతృతీయలు, ఫాల్గుణ బహుళ అమావాస్య, పుష్య శుద్ధ ఏకాదశి, ఆషాఢ శుద్ధ దశమి, మాఘ శుద్ధ సప్తమి, శ్రావణ బహుళ అష్టమి, ఆషాఢశుద్ధపౌర్ణమి, కార్తీక ఫాల్గుణ చైత్ర జ్యేష్ఠమాసపౌర్ణమిలు మన్వాదులు శ్రాద్ధాది తర్పణముల జేయదగినకాలములు.

— * మహాలయపక్షనిర్ణయః. * —

భాద్రపద కృష్ణపక్షమున సూర్యుడు కన్యా రాశియందు ప్రవేశించిన నాపక్షము మహాలయపక్షము ఈపక్షమున ప్రతిపక్ష మొదలు అమావాస్యః పర్యంతము ప్రతిదినమును పితృదేవతలను గురించి శ్రాద్ధాది తర్పణముల జేసినయెడల పితృదేవతలు సంతోషించుటయేగాక ఆయుస్సును, విశ్వర్యమును వృద్ధిపఱచున్నారు.

భాద్రపద బహుళ పాడ్యమి మొదలుకొని అమావాస్యవరకు చేయుటకు శక్తిలేనపుడు పంచమి మొదలు అమావాస్యవరకు చేయవలసినది. దీనికి సశక్తమైనయెడ అష్టమి మొదలుకొని అమావాస్యవరకు ప్రతిదినమును చేయవలెను. అట్లు చేయుటకును శక్తిలేనియెడ దశమి మొదలుకొనియైనను చేయవలెను. రోగముచేతగాని ఆకాశముచేతగాని ఇట్లుచేయుటకు వీలులేనియెడల అమావాస్య దినమున ముఖ్యముగా తప్పక చేయవలెను. ఇట్లు లేని పక్షమున సూర్యుడు కన్యనుండి తులారాశి ప్రవేశించినది మొదలు వృశ్చి రాశికి పోవు వరకును సకృన్యహాలయములను పిండసహితముగా చేయవలెను.

అట్లును చేయనివారికి పితృదేవతలు శాపము నొసంగుచున్నారు.

ఈమహాలయ శ్రాద్ధము చేయుటచే గలుగుఫలము ఈదిగువ వివరింప బడినది.

మహాలయపక్షమున నొకదినము శ్రాద్ధము చేసినయెడ నొక గయాశ్రాద్ధము చేసినంత ఫలము. మహాభరణి దినమున శ్రాద్ధము పెట్టిన x గయాశ్రాద్ధములు చేసినంతఫలము. ద్వాదశియందు శ్రాద్ధముచేసిన ౧౦౦ గయాశ్రాద్ధముల ఫలము గలదు. అమావాస్యయందున సకృన్మహాలయముచేసి ౧౦౦౦ గయాశ్రాద్ధముల చేసిన నెంత ఫలమో నంతఫలము గలుగుచున్నది.

—*—

—* గ్రంథాంతరే. *—

ఈమహాలయ పక్షమున లండ్రి మృతతిథియందైనను కథి ముఖ్యముగా చేయవలసినది.

—*—

—* సూతకాంతరిత శ్రాద్ధనిర్ణయః. *—

జాతాశౌచ మృతాశౌచమధ్య ప్రత్యావృత్తికము నిలిచినపుడు ఆశౌచాంత్య దినమున ప్రత్యావృత్తిక శ్రాద్ధమును యథావిధిగా చేయవలెను. ఆశౌచాంత్యదినమున శూన్యతిథి వచ్చినప్పుడు అదినము ఉపవాసము ఉండి మరుదినము శ్రాద్ధము పెట్టవలెను.

—*—

—* దేశాంతర స్థితకర్తృశ్రాద్ధవిధిః. *—

అనగ్నికంఠ, భార్య సమీపములో లేని వాడు, దేశాంతర మందున్నవాడు, భార్య రజస్వలైనపుడు ప్రత్యావృత్తికమందు అన్న శ్రాద్ధము పెట్టవలయును. ఈ పై జెప్పిన కార్యములయందు అన్న శ్రాద్ధము చేయుటకు వసతి పడనపుడు మృతాహస్సున విడువక అదినమందు హిరిణ్య శ్రాద్ధమునుగాని, అమ శ్రాద్ధముగాని చేసి పిమ్మట నొక పక్షము లోపల అన్నశ్రాద్ధము చేయవలెను.

—*—

— రజస్వలాకర్తుక శ్రాద్ధవిధిః. * —

స్త్రీ కర్తుకమైన శ్రాద్ధములయందు ఆస్త్రీ రజస్వలైనపుడు గ వ దినమున శ్రాద్ధమును పెట్టవలయును.

—*—

—* శ్రాద్ధభోజనీయ బ్రాహ్మణ పరీక్ష. *—

శ్రాద్ధమునకు పూర్వ దినమునందు వేషమును సాంగముగా చదివిన వారిని, రోగము లేని వారలను, గృహస్థులను, బంధువులను నిమంత్రణ చేప్పవలయును.

—*—

—* శ్రాద్ధే భోజనీయాః. *—

వేదము పఠించినవాడు, శ్రోత్రియుడు, బ్రహ్మవేత్త, పూర్వ వయసుడు, వేదార్థము నెఱిగినవాడు, సామవేది, ఉపనిషత్తులు తెలిసినవాడు, కర్మ నిష్ఠుడు, తపోనిష్ఠుడు, పంచాగ్ని వధ్యమున తపస్సు చేయు బ్రహ్మచారి, పితృ మాతృలయందు భక్తిగలవాడు, దాహిత్యుడు, ఋత్విక్కుడు, అల్లుడు, సోమయాజి, మామగార, మేనమామ, శిష్యుడు, మాతామహుడు, గురువు, మేనల్లుడు, జీవ పితృడు, బంధువు, వీరలు నిమంత్రణ చేయుటకు తగినవారు.

—*—

—* శ్రాద్ధే వర్జనీయ బ్రాహ్మణాః. *—

రోగము కలవాడు, అంగహీనుడు, గుడ్డివాడు, తండ్రి చని పోయిన పిమ్మట జనించినవాడు, నిజభర్తకు గాక నితరులకు పుట్టిన వాడు, గోర్లు పుచ్చిపోయిన వాడు, పల్లు పుచ్చినవాడు, ద్రవ్యలాభమునకు వేదమును చెప్పినవాడు, నపుంసకుడు, కన్యాదూషకుడు, మహాశాపగ్రస్థుడు, అన్నను వదలిపెట్టి వినాహము చేసికొనినవాడు, మిత్రద్రోహి, పాపాత్ముడు, సోమతీగను విక్రయించు వాడు, మాతా పితృ గురువులను వదలినవాడు, కర్మత్యాగి, నాస్తికుడు, వీరలను శ్రాద్ధాదులయందు నిమంత్రణ చేప్పరాదు.

—*—

—* గ్రంథాంతరే. *

సముద్రయానము చేయువాడు, నిర్బంధముగా నుండువాడు, తైల విక్రయము చేయువాడు, చిత్రకుడు, మద్యపానము చేయువాడు, డాంబీకుడు, రసవిక్రయము చేయువాడు, గురుశిష్యులను, భూతప్రేక్ష్యుడు, పిచ్చివాడు, వేదనిందకుడు, గుర్రములు, పశువులు, ఏనుగులు, ఒంటెలు వ్యాపారము చేయువాడు, నదులను భేదించువాడు, వృక్షములను నరుకువాడు, అనాచారుడు, నిత్యయాచకుడు, కృషిజీవనము చేయువాడు, పెద్దలచే నిందింపబడినవాడు, శవమును మోయువాడు, స్వగోత్రుడు, వీరలను శ్రాద్ధాదులయందు నిమంత్రణ చేప్పరాదు.

—*—

—* విశేషమాహ. *

అపత్నీకుడు, గర్భిణీపతి, వేదమురాగవాడు, జ్ఞాతి, రజస్వలాపతి, బ్రహ్మచారి, యోగి, వానప్రస్థుడు, సన్యాసి, ఆహితాగ్ని, పురిటిలోనుండు దాని భర్త, అన్నదమ్ములు, తండ్రి కుమారులు, వీరలను శ్రాద్ధాలయందు నిమంత్రణ చేప్పరాదు.

—*—

—* గ్రంథాంతరే శ్రాద్ధభోజనీయః. *

స్వశాఖవాడు, స్వకులస్థుడు, సగోత్రుడు, నిత్యమాపానము చేయువాడు, పుత్రసంతానము గలిగిన అపత్నీకుడు, వీరలను శ్రాద్ధములయందు నిమంత్రణ చేప్పవచ్చును.

—*—

—* అనేక శ్రాద్ధ సన్నిపాతే. —

ఒక దినమునం దనేక శ్రాద్ధములు చేరినపుడు వైమిత్తక శ్రాద్ధములను నాయా కాలములయందు చేసి, ప్రత్యాభిక్త శ్రాద్ధములను, అపరాహ్లాముక తప్పక చేయవలెను. ఒక దినమున ఏక దేవతాకములైన నిత్య శ్రాద్ధమును, కావ్య శ్రాద్ధమును, వచ్చినపుడు పితృశ్రాద్ధము ముందును, మాతృశ్రాద్ధము వెనుకయును, పిమ్మట దర్శశ్రాద్ధము.

శ్రాద్ధ ప్రకరణము.

మును, తరువాత మహాలయ శ్రాద్ధమును, చేయవలెను. దర్శ సంక్రమణమును, గ్రహణమును ఒక దినమునందు వచ్చినపుడు ఆయా కాలములయందు దాయా శ్రాద్ధములను చేయవలెను. దర్శయందు మాసికము వచ్చినపుడు ముందుగా మాసికమును పెట్టి పిమ్మట దర్శ శ్రాద్ధమును చేయవలెను. దర్శయందున ప్రత్యాబ్ధికము వచ్చినపుడు ముందుగా ప్రత్యాబ్ధికమును చేసి అటు పిమ్మట దర్శ శ్రాద్ధమును చేయవలెను. ఒక దినమునం దనేక ప్రత్యాబ్ధిక శ్రాద్ధములు వచ్చినపుడు ముందుగా పితృశ్రాద్ధము, అటు పిమ్మట మాతృశ్రాద్ధము, తరువాత మాతా మహా శ్రాద్ధము, పిమ్మట జ్యేష్ఠభ్రాతృ మొదలగువారి శ్రాద్ధములను వరుసగా చేయవలెను. మృతి నొందిన సంవత్సరాంతమున ననగా ౩౬౦ వ దినమున తిథి ధ్వయము వచ్చినపుడు ముందుగా ఆది నమున సాంవత్సరిక విమోచమునుచేసి పిమ్మట తిథిని పెట్టవలయును.

—*—

—* నిమంత్రితకాలః. *

కర్త శ్రాద్ధ దినమున నిత్యకర్మానుష్ఠానములఁ దీర్చికొని సర్వ లక్షణయుక్తులగు బ్రాహ్మణులను ప్రార్థనా పూర్వకముగా నిమంత్రణ చేప్పవలయును.

—*—

—* నిమంత్రణ ప్రకారః. *

కర్త ప్రాచీనావీతి చేసికొని పితృస్థానమునకు నియామకము చేసి కొనిన బ్రాహ్మణునికి నమస్కారముచేసి నిమంత్రణ చేప్పవలెను. సన్యము చేసికొని విశ్వే దేవస్థానమునందు బ్రాహ్మణునికి నమస్కారము చేసి నిమంత్రణ చేప్పవలయును.

—*—

—* బ్రాహ్మణసంఖ్య. *

విశ్వే దేవస్థానమునందు ఇద్దరు, పితృస్థానమున ముగ్గురు, విష్ణుస్థానమున ఒకడు ఈప్రకారము బ్రాహ్మణులను నిమంత్రణ చేప్పవలయును.

అ ప ర సి ధ్ధాం త ము.

గ్రంథాంతరే॥ విశ్వే దేవస్థానమున ఒకడు, పితృస్థానమున ఒకరిని చెప్పవలయును. బ్రాహ్మణులు గౌరకని పక్షమున మృత తిథి తప్పకుండునటుల ఆ దినమున పితృస్థానమున ఒక బ్రాహ్మణుని చెప్పి విశ్వే దేవస్థానమున కుశరూపముగా బ్రాహ్మణుని ఆవాహనచేసి, శ్రాద్ధము పూర్తి అయిన తరువాత విశ్వే దేవతాస్థానముననున్న యన్నమును నుదకములో కలిపి వేయవలెను.

—*—

—* అతీత నిమంత్రితః. *—

ఏ బ్రాహ్మణుడు నిమంత్రణకు ఒప్పుకొని రాకుండ మరియొక స్థలములో భోజనముచేయుచో వాడు నూరునరకములను అనుభవించి పిమ్మట చండాలత్వమును ననుభవించు చున్నాడు.

—*—

—* నిమంత్రిత బ్రాహ్మణ పరిత్యాగేదోషః. —

ఏ బ్రాహ్మణుడు బ్రాహ్మణుని నిమంత్రణచెప్పి వారిని వదలి పెట్టి మరి యొకరినిచెప్పి శ్రాద్ధమును చేయుచున్నాడో వాడు బ్రహ్మహత్యకు సమానముగు పాపమునుపొంది పిమ్మట శూద్రయోనియందు పుట్టు చున్నాడు.

—*—

—* నిమంత్రితస్య శ్రాద్ధకాలాతి క్రమణే. *—

శ్రాద్ధమునకు నిమంత్రణ ఒప్పుకొని సకాలమునకు, రాకున్న బ్రాహ్మణుడు దేవతలకును పితృ దేవతలకును కర్తకును ద్రోహము చేసినవాడై పిమ్మట నరకాగ్నిచే దహింపబడును.

—*—

—* దక్షిణదానము. *—

భోక్తలు ఆశీర్వచనమైన పిమ్మట కర్త భోక్తలకు వస్త్రములు పాత్రలు, బంగారుగాని, వెండిగాని పితృదేవతల తృప్తికొరకు దక్షిణ ఇరువురు బ్రాహ్మణులకు సమత్వముగా నివ్వవలెను.

—*—

—* శ్రాద్ధశేషాన్న భోజనవిధిః. —

కర్త శ్రాద్ధమును పూర్తిచేసి పృథక్పాకముచే వైశ్యదేవము చేసి అటు పిమ్మట భృత్యులు, పుత్రులు, బంధువులు, స్నేహితులు వీరలతో సహా శ్రాద్ధశేషాన్నమును భుజింపవలయును. ఈప్రకారము కర్త శ్రాద్ధ శేషాన్నమును భుజింపడేని యా శ్రాద్ధము వ్యర్థము.

—*—

—* ఏకాదశ్యపవాసాది నియమే. —

కర్త నిత్య ఏకాదశీ వ్రతమును చేయునపుడు నిత్య నైమిత్తిక శ్రాద్ధములచేసి ఆ దినమున పితృ శేషాన్నమును నాఘాణ్డిచి మరు దినము ఉదయమున పరేహని తర్పణమునుచేసి అటు పిమ్మట ప్రాతః కాల భోజనము చేయవలసినది.

—*—

—* శ్రాద్ధదినే కర్తృభోక్తృ నియమాః. *—

కర్త, భోక్త వీరిరువురును శ్రాద్ధమైనపిమ్మట రాత్రిభోజనము చేయడమును, మార్గము నడచుటయు, గుర్రము, పల్లకి, బండి వీటిని నెక్కిపోవుట, ఆయాసము గలపనినిచేయుట, సంభోగము, పనికిరాదు.

—*—

—* శ్రాద్ధాంగ తర్పణవిధిః. *—

శ్రాద్ధమునుచేసిన మరుదినమున పరేహని తర్పణమును ప్రాతః కాల స్నానానంతరము శ్రాద్ధదినమున శేషించిన దర్భలు, తిలలు, వీటిని తీసికొని సంకల్ప పూర్వకముగా శ్రాద్ధాంగ తర్పణమును చేయవలెను. ప్రాతఃకాలమున విడువబడు తిలోదకము అమృత తుల్యము. రెండవ జామున విడువబడునది క్షీరతుల్యము; మూడవ యామమున నుదక సమానము; నాలుగవ యామమున విడువబడెనేని యది రక్త సమానము. కావున ఉషఃకాలమున స్నానముచేసి శ్రాద్ధాంగ తర్పణమును జేసి అటు పిమ్మట వ్రతః స్నానము చేసి సూర్యోదయముతో కూడా సంధ్యావందనము చేయవలెను. జాతాశౌచ మృతాశౌచ ములు వచ్చినను పరేహని తర్పణము విడువ వలెను. లేని యెడల

నా శ్రాద్ధము వ్యర్థము. పునః శ్రాద్ధము చేయవలెను. మాతా పితృ శ్రాద్ధములయందు తప్ప నితర శ్రాద్ధములయందు పరేహని తర్పణము లేదు; గాని శ్రాద్ధాంతమున సద్యస్థిల తర్పణము చేయవలెను. తీర్థ శ్రాద్ధము, గయా శ్రాద్ధము, ప్రత్యాభీక శ్రాద్ధము వీటయందు పరే హని తర్పణము చేయవలసినది. దర్శ శ్రాద్ధమున తిల తర్పణము ముందుగాను, మహాలయశ్రాద్ధమున నంత్యమునను, ప్రత్యాభీక శ్రాద్ధమున మరునాడును తిలతర్పణము విడువ వలయును.

—*—

—*— మహాలయ తర్పణము. *—

పక్ష శ్రాద్ధమును జేయువారు శ్రాద్ధాంతమున ప్రత్యహం తర్పణము చేయవలెను. సకృన్నహాలయము చేయువారు పరేహని తర్పణము చేయవలెను.

—*—

—*— పితృవ్యాధి కారుణ్యశ్రాద్ధే తర్పణవిధిః. —

కారుణ్య శ్రాద్ధములందు తిల తర్పణమును శ్రాద్ధాంతమున చేయవలెను. మాతా పితృవులకు మరు దినము చేయవలెను.

—*—

—*— జీవపితృ కస్యమాతృశ్రాద్ధే తర్పణవిధిః. *—

తండ్రి జీవించి యుండెనేని పుత్రుడు తల్లి శ్రాద్ధమును మాత్రము చేయవలయును. శ్రాద్ధాంగ తర్పణము చేయ నక్కర లేదు. అతివాసము లేదు.

—*—

—*— సపిండికరణాను మాసికాదిషు తర్పణవిధిః. *—

పక్ష శ్రాద్ధము, హిరణ్య శ్రాద్ధము, అప్తక శ్రాద్ధము, అను మాసికములు, వృద్ధిశ్రాద్ధము, సపిండికరణము, సంవత్సరవిమోకము, ఈ శ్రాద్ధములయందు తిల తర్పణము చేయవలయును. పరేహని తర్పణము చేయబనిలేదు. సపిండి కరణమైన పిమ్మట వైశ్వదేవము చేసి అట్లు పిమ్మట మాసిక తర్పణము చేయవలెను.

—* శ్రాద్ధదినే బ్రహ్మయజ్ఞాది విధిః. *

శ్రాద్ధమును పెట్టి, వైశ్వ దేవముచేసి, పిమ్మట తిలలు లేకుండ బ్రహ్మయజ్ఞ తర్పణము చేయవలెను.

—*—

—* సంకల్ప శ్రాద్ధవిధిః. *

రోగముచే నశక్తుఁడు, ద్రవ్యహీనుఁడును, సంకల్ప విధానముగా శ్రాద్ధమును చేయవలెను. సంకల్ప శ్రాద్ధమునగా ఆవాహనము, అగ్నికరణము, పిండములు, అర్ఘ్యము, వికీరము, ఉచ్చిష్ఠపిండము, స్వధోచ్యతాం యా ౭ న్ను లేని శ్రాద్ధము.

—*—

—* విభక్తిలింగాజ్ఞానే. *

శ్రాద్ధమును పెట్టునపుడు విభక్తి జ్ఞానమును లింగజ్ఞానమును లేక సంకల్పముచేసి శ్రాద్ధము పెట్టినయెడల దేవతలును, పితృ దేవతలును హవ్యకవ్యములను పుచ్చుకొనక పోవుచున్నారు.

—*—

—* మహాలయే అపుత్రాణాం సపుత్రాణాంచ శ్రాద్ధవిధిః. *

మహాలయ శ్రాద్ధమున పుత్రులున్నవారికిని, లేనివారికిని ఏనో డిష్ట విధానముగా ఏకవచనముచే వసురూపముచే నర్ఘ్య పిండములను పెట్టవలయును.

—*—

—* మాతృగాణాం బహుత్వేవిధిః. *

మహాలయ శ్రాద్ధమందు కర్తకు సాపత్నీ మాతలనేకులుండి నప్పటికిని మాతృస్థానమును ఒక బ్రాహ్మణునికే ఇవ్వవలసినది.

—*—

—* తక్రదాననిషేధిః. *

పితృ శ్రాద్ధములయందు నిమంత్రణ బ్రాహ్మణులకు వజ్జిగను వడ్డించకూడదు. అట్లు వడ్డించినయెడ నాతక్రము రక్త సమానము. శ్రాద్ధప్రకరణము సమాప్తమ్.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీదక్షిణామూర్తయేనమః.

అపరసిద్ధాంతము.

జాతాశౌచప్రకరణము.

శ్లో॥ ఆధానే కార్తివాక్యాని సంగృహ్య దాయకేవలం ।
సంగృహ్య కౌశికాదిత్యో లిఖిత్వాశౌచనిర్ణయః ॥

—*—

—* జాతసూతకము. *—

జాత సూతకము అల్పమనియు, అధికమనియు రెండు విధములుగ చెప్పబడియున్నది.

—*—

—* ప్రసూతివిధిః. —

తన కూతురు బిడ్డకనియు, భార్య గర్భస్రావమై యున్నపుడు కూతురి సూతకమున కంటే భార్య సూతకమధికము. ఈసూతకము బ్రహ్మ త్పత్రియ వైశ్య శూద్రులకు వారివారి జాతిభేద ప్రకారముగా వివరించి చెప్పచున్నాడు.

—*—

—* స్రావప్రసూతివిధిః. *—

తల్లికి స్రావపాత ప్రసూతముల యందు సూతక మెన్నిదినములు చెప్పబడినదో అన్ని దినములు క్రమముగా ఆశౌచ ముండవలెను. స్నానము చేసిన యెడల తండ్రికి ఆశౌచము లేదు. జ్ఞాతులకు జాతా శౌచము లేదు.

—*—

—* ప్రసూతివిషయః. *

తండ్రి యింట కూతురు ప్రసూతి అయిన యెడల తల్లికిని తండ్రికిని మూడు దినములు సూతకము. ఆరు నెలలు వెళ్ళిన తరువాత బిడ్డకనిన దానిని ప్రసూతి యని చెప్పుదురు.

—*—

—* గర్భపాతాశౌచవిధిః. *

అయిదవ నెల యందైనను, ఆరవ నెల యందైనను గర్భము పోయిన యెడల దానిని గర్భపాతమందురు. మొదటి నాలుగు నెలల లోపల గర్భము పోయిన దానిని గర్భస్రావమందురు. అయిదు నెలల లోపల గర్భపాతమైన తల్లికి అయిదు దినములు సూతకము. ఆరు నెలల లోపల గర్భపాతమైన తల్లికి ఆరుదినములు సూతకము. అయి దారు నెలల లోపల గర్భపాతమైన యెడల తండ్రికిని జ్ఞాతులకును మూడు దినములు సూతకము కలదు.

—*—

—* గర్భస్రావా శౌచవిధిః. *

గర్భస్రావము ౩ నెలల లోపల అయిన యెడల తల్లికి దినములు ఆశౌచము. నాలుగు మాసములలోనైన తల్లికి నాడు ములు ఆశౌచము. ఈ విషయమున తండ్రికిని, జ్ఞాతులకును శౌచము లేదు.

—*—

—* నాభిచ్ఛేదనాత్పూర్వం శిశుమృతాశౌచవిధిః. *

బొడ్డు కోయకమునుచే శిశువు మృతినొందిన తల్లికి ౧౦ దిన ములును, తండ్రికిని జ్ఞాతులకును ౩ రోజు లాశౌచము కలదు.

—*—

—* పూర్ణాశౌచవిధిః. *

బ్రాహ్మణులకు ౧౦ దినములును, క్షత్రియులకు ౧౨ రోజు లును, వైశ్యులకు ౧౫ దినములును, శూద్రులకు ఒక మాసమును ఆశౌచము విధింపబడియున్నది. దశరాత్రము జాతాశౌచము.

—* శిశోమృతాశౌచవిధిః. *

శిశువు బొడ్డుకోసిన పిమ్మట మృతినొందినను, కడుపులోనే పోయివుట్టినను, తల్లికిని, తండ్రికిని, జ్ఞాతులకును ౧౦ దినము లాశౌచము.

—*—

—* జాతసూతకమధ్య శిశుమరణవిధిః. *

జాతసూతకమధ్య శిశువు మృతినొందిన యెడల మృత సూతకము అప్పుడే చెడును. ఈ జాతసూతక మధ్యమున మరియొక జాతసూతక మాయనా మృతసూతకము చెడును. అల్పమేకాని, అధికమేకాని, సమమేకాని మృతసూతకముచే జాతసూతకము చెడును.

—*—

—* పూర్వాశౌచశుద్ధిః. *

జాతసూతక మధ్యమందు మరియొక జాత సూతకము అల్పమైనను, సమమైనను నేదియైనను ప్రాప్తమైనను మునపటి జాతసూతకముచే వేనుకటి సూతకము చెడును. అధికసూతకమైన ఎడల జాతసూతకముచేత చెడును. స్వభావముచేతనే చాలా దినములు జాతసూతకమందు దానితోడ సమానమే కాని, అధికమేగాని, మృతసూతకము వచ్చి నపుడు ఆమృత సూతకము చేతను జాత సూతకము చెడును. జాత సూతకముచే మృతసూతకము చెడదు.

—*—

—* రాత్రిజాతసూతకవిధిః. *

జాతసూతకము రాత్రి నాలుగవ ఝామున ఏ మాత్రము శేషముండినను పూర్వ సూతకముతోడ సమమేగాని, అల్పమే కాని మరియొక జాతసూతకమువచ్చినను పూర్వసూతకము మీదను రెండు దినముల సూతక మాచరింపవలయును. ౧౦ వ దినమువేకువఝామున జాతసూతకమువచ్చినను నామీద మూడుదినము లాచరింపవలయును.

జాతాశౌచ ప్రకరణము సమాప్తమ్.

—*—

శ్రీ రస్తు.

శ్రీదక్షిణామూర్తయేనమః.

అపరసిద్ధాంతము.

మృతాశౌచప్రకరణము.

మృతసూతకము అల్పమనియు, అధికమనియు రెండు విధములుగఁ జెప్పబడియున్నది. వేదశాస్త్ర సలహన్నుడైన గురువున్ను, తన యజ్ఞమం దా ద్వీజ్యము చేసినవాడును, తనకు ఇచ్చి పుచ్చుకొన్న బంధువులును తమ గోత్రమువారును వీరి సూతకము ఉండగా జ్ఞాతి వచ్చిన అధిక సూతకము ఉండవలెను.

—*—

—* పూర్వాశౌచాహత ఉత్తరాశౌచవిధిః. *—

మృతసూతక మధ్యమందు మృతసూతకముతోడ సమమేకాని, అల్పమే కాని మఱియొక సూతకము వచ్చినను పూర్వ సూతకము చేతనే ఉత్తర సూతకము చెడును. దీనికంటె అధిక సూతకమైన దినముల లెక్కయేకాని చెడదు. రాత్రిశేషాదిక జాత సూతకమువలెనే తెలుసు కొనవలయును.

—*—

—* మౌతాపుత్ర విషయము. *—

ఇదీ వరకు పూర్వ సూతకము చెడునని చెప్పితిమి. ఆమాట జాత సూతకమునందు బిడ్డను గన్నతల్లికిని, మృత సూతకమునందు ప్రేత పుత్రులకును తప్ప ఇతరులకుని తెలుసుకొనవలయును. బిడ్డగన్నతల్లికిని, ప్రేత పుత్రులకును ౧౦ దినములు వెళ్ళకనే సూతకము నివృత్తి కానేరదు.

—*—

—* పూర్వాపరసూతకము. *—

పూర్వ సూతకముగాని, అపర సూతకముగాని తల్లిదండ్రుల దైనయెడల దానిచే జ్ఞాతీసూతకము చేదును. పూర్వసూతకము జ్ఞాతీ సూతకమైన యెడల దానిచే తల్లిదండ్రుల సూతకము చేడదు.

—*—

—* మాత్రాశౌచమధ్యే పితౄశౌచవిధిః. *—

తల్లిసూతక మధ్యమున తండ్రి మృతినొందిన యెడల ఆదినము మొదలు ౧౦ దినములు సూతకము నాచరించ వలయును.

—*—

—* పితౄశౌచమధ్యే మాత్రాశౌచవిధిః. *—

పితౄ సూతక మధ్యమున తల్లి మృతినొందిన యెడల తండ్రి సూతకము ౧౦ దినములు మీద తల్లికి సూతకము ఒక పక్షిణి (అనగా ఒక దినమును, ఒక పగులును) సూతకము నాచరించవలయును. జాత సూతకము మృతసూతకమునకు శుద్ధిహేతువు కాదు. అది ఏలననగా పితౄ సూతకమునందు మాతృసూతకము వచ్చిన పితౄసూతకము మీదను పక్షిణి చెప్పితిమి.

—*—

—* పితృమాతౄశౌచవిధిః. *—

అంతర్ద శాహమునందు తల్లి దండ్రుల మరణము వినిన కడమ దినములచేతనే శుద్ధియగును. దశాహమువెళ్ళిన వెనుక వినిన అది మొదలు ౧౦ దినములు సూతకము నాచరించ వలెను. పితౄ మాతృవ్యతిరీక్తమైన యెడల వినినది మొదలుకొని ౧౦ దినములు ఆశౌచము నుండఁ బనిలేదు.

—*—

—* జ్ఞాత్యాశౌచవిధిః. *—

దశాహము వెళ్ళిన వెనుక జ్ఞాతీ మరణము వినిన యెడల ౩ మాసముల వరకు మూడు దినములు ఆశౌచము. నాలుగవ మాసమునుండి ఆరు నెలల పర్యంతము ౧౫ దినము, ౭ వ మాసమునుండి

౯ వ మాసమువరకు ఒకపగలు. అంతనుండి స్నానముచేశుద్ధి. పైఁ జెప్పినమాట ఏక దేశముననుండు జ్ఞాతులను గురించి చెప్పబడినది. దశాహమైన పిమ్మట జ్ఞాతిమరణము మరియొక దేశమందుండి వినయెడల స్నానముచేతనే ఆశౌచము నివృత్తియగును. మాసములు, దినములు, లేకగ్గ వీక దేశమందున్నపుడేగాని మరియొక దేశమునందు నక్కరలేదు.

—*—

—* దేశకాలభేద లక్షణము. *—

దేశకాలభేదమైనను, పితృమాతృ మరణమును దశాహమైన పిమ్మట వినినను వినినదినము మొదలు ౧౦ దినములవరకు సూతకము నాచరింపవలయును. భాషాభేదము సహితము. దేశాంతరము అగు చున్నది. కావేరి, తుంగభద్ర, కృష్ణ, గోదావరి, గంగ, ఈనదుల యొక్క మధ్యప్రదేశము దేశాంతరమని యనుపించుకొనును. ఇది గాక వింధ్యాద్రి, సిరీహాద్రి మొదలగు పర్వతములునున్నను అది దేశాంతరమని యనుపించుకొనును. పైఁ జెప్పిన మహానదులుగాని, మహాపర్వతములుగాని, భాషాభేదము కలిగినను, అది దేశాంతర మనిపించుకొనును. ఇవి లేనప్పటికిని ౩౦ యోజనములు దూరము కలిగినను అదిన్ని దేశాంతరమని యనుపించుకొనును. ఈచెప్పిన దేశాంతరమున ఉన్నవారికి దశాహము వెళ్ళిన పిమ్మట జ్ఞాతిమరణము వినినయెడల స్నానముచేతనే సూతకము నివృత్తియగును. తల్లిదండ్రులైనయెడల ౧౦ దినములు సూతకము నాచరించవలెను.

—*—

—* సాపత్నిమాత్రాశౌచవిధి: *—

సాపత్నిమాతృ మరణమును దశాహము వెళ్ళిన వెనుకగాని, దేశాంతరమునందుగాని వినయెడల సంవత్సర పర్యంతము ౩ దినములు సూతకము. ఈలాగుననే ఆచవతి తల్లియొక్క సొంత కుమారుడు ఉపనయనము అయినవాడు జ్యేష్ఠుడు గాని, కనిష్ఠుడు గాని, దేశాంతరమందున్నపుడు మూడు దినములు సూతకము నాచరించ

వలెను. వివాహమైన తర్వాత వినిన దినము మొదలు ౧౦ దినములు సూతకము నావరింపవలయును.

—*—

————* అనుపనీతాశౌచవిధిః. *————

ఉపనైసము కానివాడు దేశాంతరమునందు పితృమాతృమరణము వినినయెడల దశాహము వెళ్ళిన వెనుక స్నానము చేతనే శుద్ధియగును.

—*—

————* ఉపనైనాత్పూర్వం శిశుమృతిః. *————

పుట్టినది మొదలు ఉపనయనము అగులోపల శిశువు మృతినొందినయెడల తల్లిదండ్రులకు ౩ దినములు ఆశౌచము. జ్ఞాతులకు పుట్టినదిమొదలు దంతములు వచ్చువరకు స్నానముచేతనే శుద్ధి. దంతములు వచ్చినదిమొదలు ౩ సంవత్సరముల వరకు ఒకదినము సూతకము. ౩ వ సంవత్సరమున చాలము చేయకపోయినను నాలుగవ సంవత్సరము మొదలుకొని ఉపనైసము చేయులోపల శిశువు మృతినొందిన జ్ఞాతులు, తల్లిదండ్రులు మూడు దినములు సూతకము ఉండవలయును.

—*—

————* చాలానంతరము శిశుమృతిః. *————

మూడవసంవత్సరమునందుగాని, మొదటి సంవత్సరమునందుగాని చాలము చేసినయెడల ఆచాలము మొదలుకొని ఉపనైసము చేయువరకును జ్ఞాతులకును, తల్లిదండ్రులకును మూడు దినములు సూతకము.

—*—

————* కన్యామృతాశౌచవిధిః. *————

కుమార్తె మృతినొందిన యెడల తల్లిదండ్రులకు మూడు దినములు సూతకము. జ్ఞాతులకు పుట్టినది మొదలు మూడు సంవత్సరములలోపల స్నానముచేతనే శుద్ధి. అటుపిమ్మట నాలుగవ సంవత్సరమునందుగాని, మొదటి సంవత్సరమునందుగాని చాలము చేసినయెడల ఆచాలము మొదలుకొని ఉపనైసము చేయువరకును జ్ఞాతులకును, తల్లిదండ్రులకును మూడు దినములు సూతకము.

రము మొదలుకొని వివాహమయ్యే వరకు తల్లిదండ్రులకు జ్ఞాతులకు
మూడుదినములు సూతకము. వివాహమైన పిమ్మట మృతినొందిన యె
డల తల్లిదండ్రులు, సహోదరులు మూడుదినములు సూతకము ఉండ
వలయును. తనతండ్రి జ్ఞాతులకు స్నానముచేతనే శుద్ధియగును.

—*—

—* వివాహకన్యామృతాశౌచవిధిః. *—

వివాహమైన కన్య తండ్రియొక్క గృహమున మృతినొందిన
యెడల తల్లిదండ్రులకును సహోదరులకును మూడుదినములు సూత
కము. జ్ఞాతులు సూతకము నాచరింపవలసినదిలేదు. ఈకన్య తండ్రి
యొక్క గృహమునగాక మరియొక స్థలమున మృతినొందినను మును
పటివలనే మూడుదినములు సూతకము నాచరించవలెను.

—*—

—* పుత్రీగృహే పితృమాత్రాశౌచవిధిః. *—

కూతురింటగాని, మరియొక స్థలమునగాని మృతినొందిన తల్లి
దండ్రులకు కూతురుగాని, దౌహిత్రులుగాని ఐదిరోజులలోను వినిన
యెడల ౩ దినములు సూతకము ఉండవలసినది.

—*—

—* భగనీగృహే భ్రాతృశౌచవిధిః. *—

తోడబుట్టినదానింట తోడబుట్టినవాడు మృతినొందిన తోడ
బుట్టినది మూడు దినములు సూతకము నాచరించవలయును. ఆమె
భర్తకు సూతకములేదు. ఇదేప్రకారము అన్నయింటగాని, తమ్ము
నియింటగాని తోడబుట్టినదిమృతినొందిన అన్నదమ్ములకు ౩ దినములు
సూతకము. వీరిభార్యలకు సూతకములేదు. అక్కయింట చెల్లెలు
మృతినొందిన అక్కకు మూడుదినములు సూతకము. ఆమెభర్తకు
సూతకములేదు. చెల్లెలింట అక్క-మృతమైన పైఁ జెప్పిన ప్రకారమే
ఉండవలయును.

—*—

—* దేశాంతరే భాత్రాశౌచవిధిః. *

తనయింటగాక మరియొక స్థలమున తోడబుట్టినవాడుగాని, చెల్లెలుగాని మృతమాయనేని వీరిరువురికిని పక్షిణి సూతకముండవలసినది.

—*—

—* పితృభగిన్యాది మృతాశౌచవిధిః. *

తల్లితోడబుట్టినవారు, తండ్రితోడ బుట్టినవారు, తాతితోడ బుట్టినవారు, మాతామహునితోడ బుట్టినవారు, అతని భార్యతోడ బుట్టినవారు, బంధువులు, తనమేనమామలు, తండ్రిమేనమామలు, తల్లిమేనమామలు, తాతభార్యయొక్క మేనమామలు, భార్యలు, వారి బిడ్డలు, తన భార్యయొక్క-తల్లి వీరుమొదలైన బంధువులు మృతమైనను పక్షిణి సూతకము నాచరించవలయును. పైఁ జెప్పబడినవారు తన గృహమున మృతినొందినయెడల 3 దినములు సూతకము నాచరింపవలయును.

—*—

—* శ్వశ్రాదీ ఆశౌచము. *

నడుచును ఇచ్చిన యత్తమామలు, కూతురు, అల్లుడు, కొమార్తెయొక్క కొడుకు వీరు తనయింట మృతినొందిరేని మూడుదినములు సూతకము. మరియొక్క-స్థలమున మృతినొందిన ఒక పక్షిణి సూతకము నాచరించవలయును.

—*—

—* ఋత్విక్ష్కృతాశౌచవిధిః. *

ఋత్విక్కుడు తనయింటగాని, తన గ్రామమునగాని, మృతమైనయెడల మూడు దినములు సూతకము నాచరించవలెను. మరియొక స్థలమున మృతమైనయెడల ఒకదినము సూతకము.

—*—

—* గురుశిష్య మృతాశౌచము. *

తనగురువు, శిష్యులు, తనతోకూడా అధ్యయనము చేసిన

వారు, తన స్నేహితులు వీరు దేశాంతరమున మృతి నొందినయెడల ఒక దినము సూతకము. ఒక గ్రామమున మృతి నొందిన యెడల ఒక పక్షిణి సూతకము. శ్రోత్రియునకు ౩ దినములు.

—*—

—* సూతకగృహాన్న భోజనవిధిః. *—

సూతకాన్నమును భోజనము చేయుచు సూతక గృహమందుండిన అన్యగోత్రుడైన గాని వారితో సమానముగా సూతకము ఉండవలెను.

—*—

—* అన్యగోత్ర ప్రేతాశౌచము. *—

అన్యగోత్ర ప్రేతను నెవరైనను స్వకర్తృత్వము పెట్టుకొని దహనము చేసినపుడు వాడు ప్రేతయొక్క చాయాదులతో సమానముగా ఆశౌచము నాచరింపవలయును.

—*—

—* అంతర్దశాహ బహిర్దశాహాశౌచవిధిః. *—

మరణ దినమున మంత్రము లేక దహనమై దశాహ మధ్యమందు పునర్దహనమైన యెడల శేషించిన దినములచేతనే శుద్ధియగును. దశాహము వెళ్ళిన వెనుక పునర్దహనమైన యెడల జ్ఞాతులును, కర్తయును ౩ దినములు సూతకము నాచరించవలెను.

—*—

—* పూర్వ్యాశౌచవిధిః. *—

పూర్వము సూతకము నాచరించిన జ్ఞాతులకు పునర్దహనమందు సూతకము లేదు. కర్మపూర్తియగు వరకు కర్తకు సూతకము.

—*—

—* జ్ఞాతీసూతకము. *—

మరణమందు సూతకము నాచరింపకుండిరేని పునర్దహనము యొప్పుడు జరిగినను జ్ఞాతులు ౩ దినములు సూతక ముండవలెను. పూర్వమందాచరించిన జ్ఞాతులుకు మరల ఆశౌచము అనావశ్యము.

కర్తకు ౩ దినములు ఆశౌచము కలదు. పుత్రుడే కర్త అయినపుడు పూర్వమందు సూతకము నాచరించినగాని పునర్దహనమందు ౧౦ దినములు సూతకము.

సగోత్రాశౌచము సమాప్తము.

—*—

—*—* అథ సంస్కారాశౌచము. *—*

ఉత్తమాధమ జ్ఞాతి మృతమును, జాత సూతకమేగాని, మృత సూతకమేగాని పూర్ణ సూతకమందే ప్రకారము చేప్పబడియున్నదో ఆ ప్రకారమే యుత్తమాధమ జ్ఞాతు లాచరించవలయును.

—*—

—*—* అవివాహ శూద్రమృతాశౌచము. —

వివాహము లేని శూద్రుడు ౧౬ సంవత్సరములు వెళ్ళిన తర్వాత మృతమైన యెడల వాని జ్ఞాతులు ఒకమాసము సూతకము.

—*—

—*—* దాసీదాసాశౌచ విషయము. *—*

ప్రభువున కెన్నడు సూతకము నివృత్తి యగునో ఆ దినము ననే దాసీకిని, బంటునకును సూతకము నివృత్తి యగుచున్నది. సకల కర్మాధి కారమును కలుగును. బానిస బిడ్డను గన్నయెడ ఒకనెల సూతకము. ఆనెల దినములును కుండలు మొదలైన వానిని తాకరాదు.

—*—

—*—* అనులోమ భార్యమృతాశౌచము. —

బ్రహ్మ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర జాతులకు తనకంటె తక్కిన జాతి స్త్రీలు అను లోమ భార్యలు. వారు బిడ్డను గన్నను, మృతినొందినను ౩ దినములు సూతకము. దశ విధస్సృతులలోను ధౌరస పుత్రులు తప్ప ఇతర పుత్రుల సూతకము ౩ దినములు. ఇది సమీపమునందైన చేయవలసినది. దూరమునైన యెడల ఒక దినము మాత్రమే సూతకము. ఈ యర్థము క్రింద వివరింపబడియున్నది.

అన్యపూర్వ పక్షియనగా మారు మనపు భార్య. ఆభార్య

బిడ్డగన్నా గాని, మృతమైనను గాని, వాని పుత్రులు మృతి నొందిన గాని ౩ దినములు సూతకము. మారు మనపు భార్యను యావజ్జీవ పర్యంతము నిలుపుకొను పక్షమున సహితము ౩ దినములే సూతకము. ఇదియు గాక పడుచును భార్యగా యావజ్జీవ పర్యంత మేలు కొనిన అయిదు దినములు సూతకము.

—*—

—* సూతకదత్త పదార్థనియమవిధిః. *—

సూతకుఁడు వేదపాఠము, జపహోమములును వదిలి వేయవలెను. సంధ్యావందనమున మంత్రముల మనస్సులోనే యుచ్చరింపవలయును. అర్ఘ్యము ౧ మంత్రముగా విడుపింపవలెను. సూతకుని ద్రవ్యములు పరిశుద్ధములైనవి గావు. అందువలన పరిశుద్ధుడగువాఁడు ఇట్టివానిచే ద్రవ్యమును తీసికొనరాదు.

—*—

—} వానప్రస్థయతి బ్రహ్మచారిణాం {—
సూతకాభావ నిర్ణయః.

వానప్రస్థయతి బ్రహ్మచారులకు ఎప్పటికిని సూతకము లేదు. గ్రహస్థులకును ఏ కర్మముగాని “కరిష్యే” యని యుపక్రమించినంత ఆ కర్మ పరిపూర్తియగు వరకు సూతకములేదు. వ్రత ముపక్రమించిన వెనుక వ్రత సమాప్తిగాక మునుపు సూతకము ప్రాప్తమైన యెడల వ్రతమును సమాప్తిచేసి సూతకము నిశ్చయి అయిన వెనుక హోమదానములను చేయవలసినది.

—*—

—* సూతకమధ్య శాంత్యాదివిధిః. *—

సూతకము మునుపు శాంతిని ఉపక్రమించిన యెడల సూతకమధ్యమున వచ్చిన శాంత్యాదులను చేయవచ్చును. చేయని యెడల కుటుంబమునకు నాశము కలుగుచున్నది. అట్లులేనియెడల జ్వర రోగముచే మృతి నొందుచున్నాడు. కనుక ఉపద్రవ నివృత్తికిగాను శాంత్యాది కర్మలను చేయవలసినది. ఇది గాక మరణ ప్రాయశ్చిత్తమును

సూతక మధ్యమందు చేయవచ్చును. “పైతృకర్మ కరిష్యే” యని సంకల్పము చేసిన వారికిని, పైతృక సంబంధమగు శ్రాద్ధములయందు నిమంత్రణ చేసిన వారికిని, ప్రజాపరి పాలనార్థము చేయబడు కర్మల యందును, రాజులకును, రాజులచే నీయమింప బడిన మండలాధి కారులకును సూతకమధ్యమందు చేయతగిన కర్మలను చేయవలయును. వారికి సూతకములేదు. మునుపటివలనే వ్యాధి కర్మ విపాకమందును, మరణ ప్రాయశ్చిత్తమందును సూతకములేదు. ప్రాయశ్చిత్తాది కర్మ లను చేయవచ్చును. సూతక మధ్యమందు వైతరణీ గోదానమును, ఉత్క్రాంతి గోదానమును చేయవచ్చును.

—*—
—*— ఇంకొక విశేషము. *—

ఉరిపెట్టుకొనికాని, నూతిలోపడి గాని, మఱి యేవిధమునగాని మృతి నొందిన వాని మరణము శ్రాద్ధపాక పరిక్రియా వ్రతాదుల యందును, యజ్ఞమందును, శాంతి కర్మలయందును, ప్రేత కర్మయం దును, ప్రారంభము చేసిన యెడల సూతకము లేదు. ప్రారంభ మనగా నేమి?—యజ్ఞమందు ఋత్విక్వరణము; వ్రత సత్కాదుల యందు సంకల్పము, వివాహమందు నాందీముఖము, శ్రాద్ధమందు పాకపరిక్రిమా రంభము.

—*—
—*— బ్రహ్మచారిణాం జాత్యాశాచాభావః. *—

జ్ఞాతియొక్క మరణమందు బ్రహ్మచారికి సూతకములేదు. క్షౌరతిలోదకము లవశ్యము లేదు. మాతా పితృ మరణములందు బ్రహ్మ చారులకు సూతకము కలదు. తిలోదకములు కలదు.

—*—
—*— పతితాశాచాభావః. *—

స్వాచార భిష్టులైనవారు పతితులు, నిందకులు అయిన జ్ఞాతు లకు తిలోదకము విషువ నక్కఱలేదు. వారికిని జ్ఞాతులు చేయరాదు.

—*—

—* నాస్తిక్యాశౌచవిధిః. *—

నాస్తికులనగా స్నానముచేయక భుజించువారు, హోమము చేయక భుజించువారు, పరలోకమననేమి యచట నేమియున్నదని నూషించువారు, వీరికి నాస్తికులనిపేరు. వీరు మృతినొందిరేని వీరు దహనమగువరకు సూతకము కలదు. అటుపిమ్మట సూతకములేదు. ఇదిగాక వ్యాధీగ్రస్తుడు, కుచ్ఛితుడు, ఋణగ్రస్తుడు క్రియాహీనుడు, మూర్ఖుడు, స్త్రీకిలోబడినవాడు, సదాద్రవ్యాసక్తిగలవాడు, పరాధీనుడు, భక్తిశ్రద్ధలేనివాడు వీరల మృతమందు దహనమగువరకు సూతకము కలదు.

శ్లో॥ మృతేభర్తరియానాశి ఆశౌచాంతే రజస్వలా ।

శ్రాద్ధానీతుప్రకర్విత స్నాత్వాసూత్రస్యమోచనం ॥

తా॥ భర్త మృతినొందినస్త్రీ ౧౦ వ దినమున రజస్వలైన యెడల శ్రాద్ధములన్నియు జరిగించి యాస్త్రీకి స్నానదినమున కంత సూత్ర కేశములను విసర్జన చేయవలెను.

శ్లో॥ అపుత్రయోషితంపిండం భర్తృపిండంనయోజయేత్ ।

అనుపత్యాత్రయఃపిండం పితామహ్యాదిభిస్సహ ॥

తా॥ పుత్రులు లేని స్త్రీయొక్క పిండమును భర్తపిండముతో కూడా చేర్చరాదు. ఇదియునుగాక ఈ స్త్రీయొక్క పిండములను ఈస్త్రీయొక్క భర్తపితామహ్యాది పిండములతోకూడా చేర్చవలసినది. అనగా భర్తృసాపిండ్యము చేయరాదు.

శ్లో॥ ఆసప్తమాదేక కులోద్భవానాం సాపిండిసంజ్ఞే భవ
తిద్విజానాం । చతుర్దశోదక సంజ్ఞికానాం సగోత్ర
జాస్సత్వరమేకవింశః ॥

తా॥ కర్తయొక్క ఏడుపురుషాంతరములవరకు వంశమునందు పుట్టినవారు సాపిండులు. అటుపిమ్మట ఎనిమిదవ పురుషాంతరము నుండి ౧౪ వ పురుషాంతరమువరకు సమానోదకసంజ్ఞలు. ౧౫ వ పురుషాంతరము మొదలుకొని ౨౧ పురుషాంతరమువరకు సగోత్రజులు ఈప్రకారము సంజ్ఞయని ఎఱుంగవలయును.

ఏడు పురుషాంతరములవరకు జ్ఞాతులు ౧౦ రాత్రు లాశౌచ ముండవలెను. అటుపిమ్మట ౧౪ వ పురుషాంతరమువరకు ౩ రాత్రు లాశౌచము. అటుపిమ్మట ౨౧ పురుషాంతరపర్యంతము స్నానముచే నాశౌచము శుద్ధి. అటుపిమ్మట బంధువులతో సమానము అని ఎఱుంగవలయును.

శ్లో॥ జాతేసూతే మృతేసూతే దశరాత్రేణశుద్ధ్యతే ।
 ఋణగ్రస్తేసదాసూతే వర్జస్యాధ్యవ్యకవ్యయోః ॥
 గోహత్యాముచ్యతేగంగా స్త్రీహత్యాముచ్యతేగయా ।
 బ్రహ్మత్యాముచ్యతేకాశీ ఋణదోషోనవిద్యతే ॥
 ఇతి అపరసిద్ధాంతే - ఆశౌచ ప్రకరణము.

స మాప్తమ్.

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీదక్షిణామూర్తయేనమః.

అ ప ర సి ధ్ధాం త ము.

వి భ క్తి ని ర్ణ యః .

ఈగ్రంథమున ప్రైత్యమేధిక శ్రాద్ధాదికార్యములయందే ఏకా
లముననే విభక్తివచనముల నుపయోగింపవలయునో వానిని విశద
ముగా వ్రాయబడియున్నది. పురుష స్త్రీవాచకశబ్దములను నీవిభక్తి
వచనములతోగలిపి గోత్రరూపములతో గహ యొకటి యొకటిగా
ఈదిగువ వివరముగా వ్రాయబడి యున్నది.

పురుషవాచక శబ్దములు.

—* వ్యష్టైక్యకవచనము. *

(తండ్రి — పితుఃగోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
తాత — పితామహస్య గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
రెండవతాత — ప్రపితామహస్య గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
జనకతండ్రి — జనకపితుః గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
తల్లికితండ్రి — మాతామహస్య గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
కుమారుడు — సుతస్య గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
పెత్తండ్రి — శ్వేష్ఠపితృవ్యస్య గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
పెత్తండ్రికొడుకు — శ్వేష్ఠపితృవ్యసుతస్య- గోత్రస్య- శర్మణః-
వసురూపస్య
పినతండ్రి — కన్యష్ఠపితృవ్యస్య- గోత్రస్య శర్మణః- వసురూపస్య
పినతండ్రిపుత్రుడు — కన్యష్ఠపితృవ్యసుతస్య- గోత్రస్య- శర్మణః-
వసురూపస్య
అన్న — శ్వేష్ఠభ్రాతృః- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య .

అన్నులుత్రుడు—జ్యేష్ఠ భ్రాతృసుతస్య- గోత్రస్య- శర్మణః
వసురూపస్య

తమ్మునిపుత్రుడు—కన్యేష్ఠ భ్రాతృసుతస్య- గోత్రస్య- శర్మణః-
వసురూపస్య

మేనమామ—మాతులస్య గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
మేనమామ పుత్రుడు—మాతులసుతస్య- గోత్రస్య- శర్మణః
వసురూపస్య

మనముడు—దాహిత్రస్య- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
మేనల్లుడు—భాగినేయకస్య- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
అల్లుడు—జామాతుః- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
తోడబుట్టినదానిభర్త—భావుకస్య- గోత్రస్య- శర్మణః-
వసురూపస్య

మామగారు—శ్వశురస్య- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
భార్యసహోదరులు—శ్యాలకస్య- గోత్రస్య- శర్మణః-
వసురూపస్య

గురువు—గురోః- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
సేషితుడు—సఖినః- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
చవితెల్లకొడుకు—భిన్నోదర జ్యేష్ఠ భ్రాతృః- గోత్రస్య- శర్మణః-
వసురూపస్య

ప్రభువు—స్వామినః- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
అచార్యుడు—అచార్యస్య- గోత్రస్య- శర్మణః- వసురూపస్య
—* వష్టిబహువచనము. *—

తండ్రి—పితృపితామహ ప్రపితామహానాం - గోత్రాణాం - శర్మ
ణాం వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం
పితామహ ప్రపితామహ వృద్ధప్రపితామహానాం-
గోత్రాణాం- శర్మణాం- వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం
జనకతండ్రి—జనకపితృ పితామహ ప్రపితామహానాం- గోత్రా
ణాం- శర్మణాం- వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం

మాతామహాః—మాతామహా మాతుః పితామహా మాతుః ప్రపితా
 మహానాం గోత్రాణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం
 కుమారుడు—సుత సుత తత్పితామహానాం గోత్రాణాం శర్మణాం
 వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం
 అన్న—జ్యేష్ఠభ్రాతృ తత్పితృ పితా మహానాం గోత్రాణాం శర్మ
 ణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం
 అన్నకుమారుడు—జ్యేష్ఠ భ్రాతృ సుత తత్పితృ పితామహానాం గో
 త్రాణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం
 కనిష్ఠభ్రాత—కనిష్ఠభ్రాతృ తత్పితృ పితామహానాం గోత్రాణాం
 శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం
 కనిష్ఠభ్రాతృ పుత్రుడు—కనిష్ఠ భ్రాతృ సుత తత్పితృ పితా మహా
 నాం గోత్రాణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం
 జ్యేష్ఠపితృవ్యః—జ్యేష్ఠ పితృవ్య తత్పితృ పితామహానాం గోత్రా
 ణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం
 పెత్తండ్రి కుమారుడు—జ్యేష్ఠ పితృవ్య సుత తత్పితృ పితా మహా
 నాం గోత్రాణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం
 కనిష్ఠపితృవ్యః—కనిష్ఠ పితృవ్య తత్పితృ పితా మహానాం గోత్రా
 ణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం
 వినతండ్రి కుమారుడు—కనిష్ఠపితృవ్య సుత తత్పితృ పితామహానాం
 గోత్రాణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం
 మాతులః—మాతుల తత్పితృ పితామహానాం గోత్రాణాం శర్మ
 ణాం వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం
 మాతుల సుతః—మాతుల సుత తత్పితృ పితా మహానాం గోత్రా
 ణాం శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం
 దాహితృడు—దాహిత్ర తత్పితృ పితామహానాం గోత్రాణాం
 శర్మణాం వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం
 భాగినేయకః—భాగినేయక తత్పితృ పితామహానాం గోత్రాణాం
 శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

జామాతా—జామాతృ తత్పితృ పితామహానాం గోత్రాణాం శర్త
ణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

భావుకః—భావుక తత్పితృ పితామహానాం గోత్రాణాం శర్తణాం
వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

మామగారు—శ్వశుర తత్పితృ పితామహానాం గోత్రాణాం శర్త
ణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

భావమరుదులు—శ్యాలక తత్పితృ పితా మహానాం గోత్రాణాం
శర్తణాం వసురుద్రాదిత్యరూపాణాం

స్వామి సఖి గురు ఆచార్యాది సర్వే కారుణ్య పితౄణాం
తత్తన్గోత్రాణాం తత్తచ్ఛర్తణాం వసువసు రూపాణాం.

—* సంబుద్ధ్యైక వచనము. *—

పితః గోత్ర శర్తౄ వసురూప

పితామహ గోత్ర శర్తౄ వసురూప

ప్రపితామహ గోత్ర శర్తౄ వసురూప

జనకపితః గోత్ర శర్తౄ వసురూప

మాతామహ గోత్ర శర్తౄ వసురూప

మాతః పితామహ గోత్ర శర్తౄ రుద్రరూప

మాతః ప్రపితామహ గోత్ర శర్తౄ ఆదిత్యరూప

సుత గోత్ర శర్తౄ వసురూప

జ్యేష్ఠభ్రాతః గోత్ర శర్తౄ వసురూప

కనిష్ఠభ్రాతః గోత్రశర్తౄ వసురూప

జ్యేష్ఠ పితృవ్య గోత్ర శర్తౄ వసురూప

కనిష్ఠ పితృవ్య గోత్ర శర్తౄ వసురూప

మాతుల గోత్ర శర్తౄ వసురూప

దాహిత్ర గోత్ర శర్తౄ వసురూప

భాగినీయక గోత్ర శర్తౄ వసురూప

జామాతః గోత్ర శర్తౄ వసురూప

భావుక గోత్ర శర్మ వసురూప
 శ్వశుర గోత్ర శర్మ వసురూప
 శ్యాలక గోత్ర శర్మ వసురూప
 స్వామి గోత్ర శర్మ వసురూప
 సఖే గోత్ర శర్మ వసురూప
 గురో గోత్ర శర్మ వసురూప
 ఆచార్య గోత్ర శర్మ వసురూప

—*—

—* సంబుద్ధి బహువచనము. *—

తండ్రి—పితృ పితామహ ప్రపితామహః గోత్రాః శర్మాణః వసురు
 ద్వాదిత్యరూపాః

మాతామహ—మాతామహ మాతుః పితామహ మాతుః ప్రపితా
 మహః గోత్రాః శర్మాణః వసురుద్వాదిత్యరూపాః

పుత్రః—సుత సుత తత్పితామహః గోత్రాః శర్మాణః వసురుద్వా
 దిత్యరూపాః

అన్న—శ్వేష్ఠ భాగ్య తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః వసు
 రుద్వాదిత్యరూపాః

తమ్ముడు—కనిష్ఠ భాగ్య తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
 వసురుద్వాదిత్యరూపాః

పెత్తండ్రి—శ్వేష్ఠ పితృవ్య తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
 వసురుద్వాదిత్యరూపాః

పినతండ్రి—కనిష్ఠ పితృవ్య తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
 వసురుద్వాదిత్యరూపాః

మేనమామ—మాతుల తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
 వసురుద్వాదిత్యరూపాః

దాహిత్రుడు—దాహిత్ర తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్మాణః
 వసురుద్వాదిత్యరూపాః

మేనల్లుడు—భాగినేయక తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్తాణః
వసురుద్రాదిత్యరూపాః

అల్లుడు—జామాతృ తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్తాణః వసు
రుద్రాదిత్యరూపాః

అక్కపెనిమిటి—భావుక తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్తాణః
వసురుద్రాదిత్యరూపాః

మామగారు—శ్వశుర తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్తాణః
వసురుద్రాదిత్యరూపాః

భార్య సహోదరుడు—శ్శాశుర తత్పితృ పితామహః గోత్రాః శర్తా
ణః వసురుద్రాదిత్యరూపాః

స్వామి సఖి గురు ఆచార్యాదీ నర్వేకారుణ్యః తత్తత్త్రాః
తత్తత్త్రాణః వసురుపాః

—*—

—* ద్వితియ్యైకవచనము. *—

తండ్రి—పితరం గోత్రం శర్తాణం వసురుపం

తాత—పితామహం గోత్రం శర్తాణం రుద్రరూపం

రెండవతాత—ప్రపితామహం గోత్రం శర్తాణం ఆదిత్యరూపం

మాతామహం—మాతామహం గోత్రం శర్తాణం వసురుపం

మాతాః పితామహం గోత్రం శర్తాణం రుద్రరూపం

మాతాః ప్రపితామహం గోత్రం శర్తాణం ఆదిత్యరూపం

పుత్రుడు—సుతం గోత్రం శర్తాణం వసురుపం

అన్న—శ్వేష్ఠ భ్రాతరం గోత్రం శర్తాణం వసురుపం

తమ్ముడు—కనిష్ఠ భ్రాతరం గోత్రం శర్తాణం వసురుపం

పేత్తండ్రి—శ్వేష్ఠ పితృవ్యం గోత్రం శర్తాణం వసురుపం

పినతండ్రి—కనిష్ఠ పితృవ్యం గోత్రం శర్తాణం వసురుపం

మేనమామ—మాతులం గోత్రం శర్తాణం వసురుపం

దాహిత్రుడు—దాహిత్రం గోత్రం శర్తాణం వసురుపం

భాగినేయకః—భాగినేయకం గోత్రం శర్తాణం వసురుపం

జామాతా—జామాతరం గోత్రం శర్మాణం వసురూపం

భావుకః—భావుకం గోత్రం శర్మాణం వసురూపం

శ్వశురః—శ్వశురం గోత్రం శర్మాణం వసురూపం

శ్యాలకః—శ్యాలకం గోత్రం శర్మాణం వసురూపం

స్వామి—స్వామినం గోత్రం శర్మాణం వసురూపం

సఖా—సఖాయం గోత్రం శర్మాణం వసురూపం

గురుః—గురుం గోత్రం శర్మాణం వసురూపం

ఆచార్యః—ఆచార్యం గోత్రం శర్మాణం వసురూపం

—*—

—* ద్వితీయా బహువచనము. *—

పితృపితామహా ప్రపితామహాః గోత్రాః శర్మాణః వసురుద్రాది
త్యరూపాః

మాతౌమాతూ మాతూః పితౌమాతూః ప్రపితౌమాహాః

గోత్రాః శర్మాణః వసురుద్రాదిత్యరూపాః

సుత సుత తత్పితౌమాహాః గోత్రాః శర్మాణః వసురుద్రాదిత్య
రూపాః

జ్యేష్ఠభ్రాతృ తత్పితృపితౌమాహాః గోత్రాః శర్మాణః వసురుద్రా
దిత్యరూపాః

కనిష్ఠభ్రాతృ తత్పితృపితౌమాహాః గోత్రాః శర్మాణః వసురుద్రా
దిత్యరూపాః

జ్యేష్ఠపితృవ్య తత్పితృపితౌమాహాః గోత్రాః శర్మాణః వసురుద్రా
దిత్యరూపాః

కనిష్ఠపితృవ్య తత్పితృ పితౌమాహాః గోత్రాః శర్మాణః వసురుద్రా
దిత్యరూపాః

మాతృల తత్పితృపితౌమాహాః గోత్రాః శర్మాణః వసురుద్రాదిత్య
రూపాః

దాహితృ తత్పితృ పితౌమాహాః గోత్రాః శర్మాణః వసురుద్రాదిత్య
రూపాః

భాగినేయక తత్పితృపితామహాః గోత్రాః శర్మణః వసురుద్రా
దిత్యరూపాః

జామాతృ తత్పితృపితామహాః గోత్రాః శర్మణః వసురుద్రాదిత్య
రూపాః

భావుక తత్పితృ పితామహాః గోత్రాః శర్మణః వసురుద్రాదిత్య
రూపాః

శ్వశుర తత్పితృ పితామహాః గోత్రాః శర్మణః వసురుద్రాదిత్య
రూపాః

శ్యాలక తత్పితృ పితామహాః గోత్రాః శర్మణః వసురుద్రాదిత్య
రూపాః

స్వామి సఖగురు ఆచార్యాది కారుణ్యతత్త్వైర్గోత్రాః తత్తచ్ఛర్మణః
వసువసురు పాః

—*—

—* చతుర్థేకవచనము. *—

పిత్రేగోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

పితామహాయ గోత్రాయ శర్మణే రుద్రరూపాయ

ప్రపితామహాయ గోత్రాయ శర్మణే ఆదిత్యరూపాయ

మాతామహాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

మాతః పితామహాయ గోత్రాయ శర్మణే రుద్రరూపాయ

మాతః ప్రపితామహాయ గోత్రాయ శర్మణే ఆదిత్యరూపాయ

సుతాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

జ్యేష్ఠభ్రాత్రే గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

కనిష్ఠభ్రాత్రే గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

జ్యేష్ఠపితృవ్యాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

కనిష్ఠపితృవ్యాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

మాతృలాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

దాహిత్రాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

భాగినేయకాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురుపాయ

జామాత్రే గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 భావుకాయ గౌత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 శ్వశురాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 శ్యాలకాయ గౌత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 స్వామినే గౌత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 సఖాయ గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 గురవే గోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ
 ఆచార్యాయ గౌత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ

—*—

—* చతుర్థీబహువచనము. *—

పితృపితామహ ప్రపితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురు
 ద్రాదిత్యరూపేభ్యః
 మాతామహ మాతుః పితామహ మాతుః ప్రపితామహేభ్యః గోత్రే
 భ్యః శర్మభ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపేభ్యః
 సుతసుత తత్పితామహేభ్యః గౌత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురుద్రాదిత్య
 రూపేభ్యః
 జ్యేష్ఠభ్రాతృ తత్పితృపితామహేభ్యః గౌత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపేభ్యః
 కనిష్ఠభ్రాతృ తత్పితృపితామహేభ్యః గౌత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపేభ్యః
 జ్యేష్ఠపితృవ్య తత్పితృ పితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపేభ్యః
 కనిష్ఠపితృవ్య తత్పితృ పితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపేభ్యః
 మాతుల తత్పితృపితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురుద్రా
 దిత్య రూపేభ్యః
 దాహితృ తత్పితృపితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురుద్రా
 దిత్యరూపేభ్యః

భాగినేయక తత్పితృ పితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసు
రుద్రాదిత్యరూపేభ్యః

జామాతృ తత్పితృ పితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురు
ద్రాదిత్యరూపేభ్యః

భావుకతత్పితృ పితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురుద్రా
దిత్యరూపేభ్యః

శ్వశురతత్పితృ పితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురుద్రా
దిత్యరూపేభ్యః

స్వాల్క తత్పితృ పితామహేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః వసురు
ద్రాదిత్యరూపేభ్యః

స్వామినఖిగురు ఆచార్యాది కారుణ్యపిత్రేభ్యః గోత్రేభ్యః శర్మభ్యః
వసురుద్రాదిత్యరూపేభ్యః

—*—

—* తృతీయ్యేకవచనము. *—

పిత్రాగోత్రేణ శర్మణ వసురూపేణ

పితామహేన గోత్రేణ శర్మణా వసురూపేణ

ప్రపితామహేన గోత్రేణ శర్మణా వసురూపేణ

—*—

—* బహువచనము. *—

పితృపితామహ ప్రపితామహైః గోత్రైః శర్మభిః వసురుద్రాదిత్య
రూపైః

పితృభిఃగోత్రైః శర్మభిః వసురూపైః

పితామహైః గోత్రైః శర్మభిః రుద్రరూపైః

ప్రపితామహైః గోత్రైః శర్మభిః ఆదిత్యరూపైః

మాతామహైః గోత్రైః శర్మభిః వసురూపైః

మాతృః పితామహైః గోత్రైః శర్మభిః రుద్రరూపైః

మాతృః ప్రపితామహైః గోత్రైః శర్మభిః ఆదిత్యరూపైః

—*—

—* ప్రథమావిభక్తి. *—

ఏకవచనము.

బహువచనము.

పితా

పితరః

పితామహః

పితామహః

ప్రపితామహః

ప్రపితామహః

మాతామహః

మాతామహః

మాతః పితామహః

మాతః పితామహః

మాతః ప్రపితామహః

మాతః ప్రపితామహః

సుతః

సుతాః

జ్యేష్ఠభ్రాతృ

జ్యేష్ఠభ్రాతరః

కనిష్ఠభ్రాతృ

కనిష్ఠభ్రాతరః

జ్యేష్ఠపితృవ్యః

జ్యేష్ఠపితృవ్యాః

కనిష్ఠపితృవ్యః

కనిష్ఠపితృవ్యాః

మాతులః

మాతులాః

దాహిత్రః

దాహిత్రాః

భాగినీయకః

భాగినీయకాః

జామాతా

జామాతరః

భావుకః

భావుకాః

శ్వశురః

శ్వశురాః

శ్యాలకః

శ్యాలకాః

—*—

—* స్త్రీవాచక శబ్దములు. *—

షష్ఠ్యైకవచనము.

మాతః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

పితామహ్యః గోత్రాయాః దాయాః రుద్రరూపాయాః

రెండో అష్టప్రపితామహ్యః గోత్రాయాః దాయాః ఆదిత్య
రూపాయాః

చవితితల్లి—సాపత్నీమాతః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః

తల్లికితల్లి—మాతామహ్యః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః
 తల్లికి అవ్వ—మాతాః పితామహ్యః గోత్రాయాః దాయాః వసు
 రూపాయాః

తల్లికిరెండో అవ్వ—మాతాః ప్రపితామహ్యః గోత్రాయాః దా
 యాః వసురూపాయాః

పత్నీ—భార్యాయాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః
 దుహితా—దుహితాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః
 ఆత్మభగినీ—ఆత్మభగిన్యాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః
 మేనత్త—పితృభగిన్యాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః
 పెత్తల్లి—మాతృభగిన్యాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః
 కోడలు—స్నుపాయాః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః
 అత్తగారు—శ్వశ్రావీః గోత్రాయాః దాయాః వసురూపాయాః
 యజమాన్యాః భర్తుః గోత్రస్య, శర్కణః వసురూపస్య.

————* పక్షిబహువచనము. *————

మాతృ పితామహీ ప్రపితా మహీనాం గోత్రాణాం దాయానాం
 వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

సాపత్నీ మాతృ పితామహీ ప్రపితామహీనాం గోత్రాణాం దా
 యానాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

మాతా మహీమాతాః పితా మహీమాతాః ప్రపితా మహీనాం గో
 త్రాణాం దాయానాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

భార్య తద్భర్తృ మాతృ పితా మహీనాం గోత్రాణాం దాయా
 నాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

దుహిత తద్భర్తృ మాతృ పితా మహీనాం గోత్రాణాం దాయా
 నాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

ఆత్మ భగినీ తద్భర్తృ మాతృ పితా మహీనాం గోత్రాణాం దా
 యానాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం

పితృష్వసు తద్భర్తృ మాతృ పితా మహీనాం గోత్రాణాం దా

యీనాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం
 మాతృవ్యసు తద్భర్తృ మాతృపితా మహీనాం గోత్రాణాం దా
 యీనాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం.
 స్నుషా తద్భర్తృ మాతృ పితా మహీనాం గోత్రాణాం దాయీ
 నాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం
 శ్వశ్రు తద్భర్తృ మాతృ పితా మహీనాం గోత్రాణాం దాయీ
 నాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం
 యజమాన్యాః భర్తృ తత్పితృ పితా మహీనాం గోత్రాణాం
 శర్మణాం వసురుద్రాదిత్య రూపాణాం.

—*—

—* సంబుధ్యైకవచనము. *—

మాతః గోత్రే దే వసురుపే
 పితామహీ గోత్రే దే రుద్రరూపే
 ప్రపితామహీ గోత్రే దే ఆదిత్యరూపే
 సాపత్నీమాతః గోత్రే దే వసురుపే
 మాతుః పితామహీ గోత్రే దే వసురుపే
 మాతుః ప్రపితామహీ గోత్రే దే రుద్రరూపే
 మాతామహీ గోత్రే దే వసురుపే
 భార్యే త్రే దే వసురుపే
 దుహితః గోత్రే దే వసురుపే
 ఆత్మ భగినీ గోత్రే దే వసురుపే
 పితృ భగినీ గోత్రే దే వసురుపే.

—*—

—* ద్వితియ్యైకవచనము. *—

మాతరం గోత్రం దాం వసురుపాం
 పితామహీం గోత్రం దాం రుద్రరూపాం
 ప్రపితామహీం గోత్రం దాం ఆదిత్యరూపాం
 సాపత్నీ మాతరం గోత్రం దాం వసురుపాం

జనక మాతరం గోత్రం దాం వసురూపాం
 మాతామహీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 మాతృః పితామహీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 మాతృః ప్రపితామహీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 భార్యం గోత్రం దాం వసురూపాం
 దుహితారం గోత్రం దాం వసురూపాం
 ఆత్మ భగినీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 పితృభగినీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 మాతృభగినీం గోత్రం దాం వసురూపాం
 స్నుషాం గోత్రం దాం వసురూపాం
 శ్వశూర్ గోత్రం దాం వసురూపాం
 యజమానాయః భర్తారం గోత్రం శర్మణం వసురూపం

—*—

—* సంబుద్ధి బహువచనములు. *—

మాతృపితామహీ ప్రపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసురుద్రా
 దిత్యరూపాః
 సాపత్నీ మాతృపితామహీ ప్రపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపాః
 జననీ మాతృపితామహీ ప్రపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసు
 రుద్రాదిత్యరూపాః
 మాతామహీ మాతృః పితామహీ ప్రపితామహ్యః గోత్రాః దా
 య్యః వసురుద్రాదిత్య రూపాః
 భార్య తద్భర్త మాతృపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసురుద్రా
 దిత్య రూపాః
 దుహితృ తద్భర్త మాతృ పితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసురు
 ద్రాదిత్య రూపాః
 ఆత్మ భగినీ తద్భర్త మాతృ పితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసు
 రుద్రాదిత్య రూపాః

పితృభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసురు
ద్రాదిత్య రూపాః

మాతృ భగిని తద్భర్తు మాతృపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసు
రుద్రాదిత్య రూపాః

స్నుషతద్భర్తు మాతృపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసురుద్రా
దిత్య రూపాః

శ్వశ్రు తద్భర్తు మాతృపితామహ్యః గోత్రాః దాయ్యః వసురుద్రా
దిత్య రూపాః

—*—

—* ద్వితీయాబహువచనము. *—

మాతృ పితామహి ప్రపితామహీః గోత్రాః దాయీః వసురుద్రా
దిత్య రూపాః

సావత్స మాతృపితామహి ప్రపితామహీః గోత్రాః దాయీః వసు
రుద్రాదిత్య రూపాః

జనకమాతృ పితామహి ప్రపితామహీః గోత్రాః దాయీః వసు
రుద్రాదిత్య రూపాః

మాతామహి మాతృః పితామహి మాతృః ప్రపితామహీః గోత్రాః
దాయీః వసురుద్రాదిత్య రూపాః

భార్యతద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయీః వసురుద్రా
దిత్యరూపాః

దుహితృ తద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయీః వసు
రుద్రాదిత్య రూపాః

అత్సభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయీః వసురు
ద్రాదిత్య రూపాః

పితృభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయీః వసురు
ద్రాదిత్య రూపాః

మాతృభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయీః వసురు
ద్రాదిత్య రూపాః

స్మృతతద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాదాయీః వసురుద్రాది
త్యరూపాః,

వ్యక్తతద్భర్తు మాతృపితామహీః గోత్రాః దాయీః వసురుద్రా
దిత్య రూపాః

యజమానాయాః తద్భర్తు పితృపితామహాః గోత్రా శర్మణః
వసురుద్రాదిత్య రూపాః

—*—

—* చతుర్థేకవచనము. *—

మాత్రేగోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
పితామహ్యై గోత్రాయై దాయై రుద్రరూపాయై
ప్రపితామహ్యై గోత్రాయై దాయై ఆదిత్యరూపాయై
సాపత్నిమాత్రే గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
జనకమాత్రే గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
మాతామహ్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
మాతుః పితామహ్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
మాతుః ప్రపితామహ్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
భార్యాయై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
పత్నై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
దుహిత్రే గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
ఆత్మభగిన్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
పితృభగిన్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
మాతృభగిన్యై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
స్మృతాయై గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
శ్వశ్రే గోత్రాయై దాయై వసురూపాయై
యజమానాయా భక్త్రేగోత్రాయ శర్మణే వసురూపాయ

—*—

—* చతుర్థి బహువచనము. *—

మాతృ పితామహీ ప్రపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయీభ్యః వసు

రుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 సాపత్నీ మాతృపితామహీ ప్రపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయా
 భ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 జనకమాతృపితామహీ ప్రపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయాభ్యః
 వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 మాతామహిమాతుః పితామహీ మాతుః ప్రపితామహీభ్యః గోత్రా
 భ్యః దాయాభ్యః వసురుద్రాదిత్యరూపాభ్యః
 భార్యతద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయాభ్యః
 వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 దుహితృ తద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయా
 భ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 ఆత్మభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయా
 భ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 పితృభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయాభ్యః
 వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 మాతృభగిని తద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దా
 యాభ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 స్నుషతద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయాభ్యః
 వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 శ్వశ్రుతద్భర్తు మాతృపితామహీభ్యః గోత్రాభ్యః దాయాభ్యః
 వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః
 యజమానాయాః భర్తు తత్పితృ పితామహీభ్యః గోత్రేభ్యః శర్త
 భ్యః వసురుద్రాదిత్య రూపాభ్యః

—*—

—* తృతీయైకవచనము. *

మాత్రాగోత్రయాదయా వసురూపయా
 పితామహ్య గోత్రయాదయా రుద్రరూపయా
 ప్రపితామహ్య గోత్రయాదయా ఆదిత్యరూపయా

—* బహువచనము. *

మాతృపితామహీప్రపితామహీభిః గోత్రాభిః దాయాభిః వసురూద్రా

దిత్యరూపాభిః

మాతృభిః గోత్రాభిః దాయాభిః వసురూపాభిః

పితామహీభిః గోత్రాభిః దాయాభిః వసురూపాభిః

ప్రపితామహీభిః గోత్రాభిః దాయాభిః ఆదిత్యరూపాభిః

మాతామహీభిః గోత్రాభిః దాయాభిః వసురూపాభిః

మాతుః పితామహీభిః గోత్రాభిః దాయాభిః వసురూపాభిః

మాతుః ప్రపితామహీభిః గోత్రాభిః దాయాభిః వసురూపాభిః

—*—

—* ప్రథమా బహువచనము. *

౧ మాతరః

౭ మాతుః ప్రపితామహ్యః

౨ పితామహ్యః

౮ భార్యః

౩ ప్రపితామహ్యః

౯ దుహితారః

౪ సాపత్నీ మాతరః

౧౦ ఆత్మభగిన్యః

౫ మాతామహ్యః

౧౧ మాతృభగిన్యః

౬ మాతుః పితామహ్యః

౧౨ స్నుషా శ్వశ్ర్వః

అ ప ర సి ధ్ధాం తే - వి భ క్తి ని ర్ణ యః.

స మాప్తః.

—*—

